

د تواریخ دوہم کتاب

پېژندگلو

د تواریخ په دوہم کتاب کبني د خلقو خدائ پاک ته واپس راتلل او بحال کېدل بیانپری او په آخر کبني د گناه موضوع شکست خوری. په دې کتاب کبني مونږ په واضحه توگه گورو چې خدائ پاک مینه ناک او معاف کوونکے دے، او همپشه خپلو هغه بچو ته هرکلے وائی څوک چې توبه وباسی او هغه ته واپس راځی. د تواریخ دوہم کتاب د یهوداه تاریخ نور هم تفصیل سره بیانوی. او دا د هغه وخت نه څه وخت پس لیکلے شوے دے د حضرت عیسیٰ مسیح نه پینځه سوه اته دېرش کاله وړاندې کله چې اسرائیلیان د بابل د جلاوطنی نه را واپس کېدل. تاریخ لیکونکے د جلاوطنه خلقو د واپس راتلو ډاډگیرنه کوی او د حضرت سلیمان علیه السلام د بادشاهی لوی دویاره رایادوی. د کتاب په زیاته حصه کبني د یهوداه په گناه کبني د پرېوتلو او د هغې له وجې جلاوطن کېدلو ذکر دے. په یهوداه کبني پېر خدائ پرست بادشاهان ؤو. خصوصاً د یهوداه بادشاه حزقیاه او یوسیاه، بیا هم د گناه په دلدل کبني ډوب شو. خو خدائ پاک بیا هم خپلو غوره کړے شوو خلقو سره وفادار پاتې شو، او څنگه چې دا کتاب سر ته رسېری نو په دې کبني د څو کلونو وقفه راځی او د خورس بادشاه د هغه سند په حقله خبرې کوی چې په کبني یهودیان د جلاوطنی نه لوظ کړے شوی وطن ته واپس

راغلل. ستاسو د حفظ کولو دپاره ۱۴:۷ آیت ”نو که زما خلق
 څوک چې زما خپل خلق دی ما ته سوال وکړی او توبه
 وباسی او چې هغوی کوم بد عمل کوی د هغې نه راوگرځی،
 نو بیا به زه په آسمان کښې د هغوی سوال واورم، د هغوی
 گناهونه به معاف کړم او د هغوی زمکه به بیا آباءه کړم.“

د حضرت سلیمان د حکمت دپاره دُعا غوښتل

۱ ﴿۱﴾ د داؤد بادشاه زوی سلیمان خپله بادشاهی ښه

مضبوطه کړه او مالک خدای د هغه خدای پاک د هغه مل
 وو او هغه یې ډېر طاقتور کړو. ﴿۲﴾ سلیمان بادشاه هغه ټولو

آفسرانو له چې د زرو سپرو او سلو سپرو د ډلو مشران وو، د
 حکومت ټولو آفسرانو او کورنو ټولو مشرانو له حکم ورکړو،
 ﴿۳﴾ هغوی ته یې دا وفرمائیل چې د هغه سره په جبعون کښې

د عبادت خدای ته لار شی. هغوی هلته ځکه لارل چې دا هغه
 خدای وو چرته چې د مالک خدای د حضور خپمه لگېدلې

وه، کومه چې د مالک خدای خدمت کوونکی موسی په بیابان
 کښې جوړه کړې وه. ﴿۴﴾ داؤد د لوظ صندوق د مخکښې نه

د قریت یعربیم نه هغه خپمې ته راوړې وو چې کومه یې د دې
 دپاره په یروشلم کښې جوړه کړې وه. ﴿۵﴾ خو د زېرو کومه

قربان گاه چې د حور نمسی او د اوری زوی بضلی اېل جوړه
 کړې وه هغه هلته په جبعون کښې د مالک خدای د مقدسې

خپمې په مخکښې پرته وه. سلیمان بادشاه او ټولو خلقو هلته
 مالک خدای ته سوال وکړو. ﴿۶﴾ سلیمان د مالک خدای په

حضور کښې قربان گاه ته وختلو، کومه چې د مالک خدای د
 مقدسې خپمې په مخکښې پرته وه او په هغې باندې یې یو زر

سوزېدونکې نذرانې پېش کړې. (۷) په هغه شپه خدای پاک سلیمان ته څرگند شو او ورته یې وفرمائیل، ”چې څه غواړې نو وې غواړه چې زه یې درکړم.“ (۸) سلیمان ورته وفرمائیل، ”تا زما پلار داؤد ته همېشه لویه مینه بشودلې ده او اوس دې زه د هغه نه پس بادشاه جوړ کړم. یم. (۹) اے مالک خدایه پاکه، هغه وعده پوره کړه چې زما د پلار سره دې کړې ده. تا زه په هغه خلقو بادشاه جوړ کړم یم چې څوک د زمکې د شگو په شان پېر دی، (۱۰) نو ما له پوهه او حکمت راکړه چې هغوی په سمه لار باندې بوځم. څوک داسې شته چې ستا په دې لوی قوم باندې حکومت وکړي؟“ (۱۱) خدای پاک سلیمان ته وفرمائیل، ”تا جائیداد، دولت، عزت، یا د هغه خلقو مرگ نه دے غوښتلے چې ستا نه نفرت کوی او د اوږد عمر سوال دې هم نه دے کړے، خو تا د حکمت او پوهې سوال کړے دے چې زما په هغه خلقو باندې حکومت وکړې چې په چا باندې ما بادشاه جوړ کړې یې، (۱۲) نو ځکه زه به تا له حکمت او پوهه درکړم. او د دې نه علاوه، زه به تا له دومره دولت، خزانې او عزت درکړم چې نه به د دې نه مخکښې یو بادشاه ته ملاو شوی وی او نه به وروستو چا ته کله هم ملاو شی.“

د حضرت سلیمان بادشاه طاقت او دولت

(۱۳) نو سلیمان په جبعون کښې د عبادت د ځای نه لارو، چرته چې د مالک خدای د حضور خېمه وه او یروشلم ته راواپس شو. هلته هغه په اسرائیل حکومت کولو. (۱۴) هغه هلته د څوارلسو سوو جنگی گاپو او دولس زرو په آسونو

سوارو کسانو یو لښکر جوړ کړو، د هغوی څه کسان یې په یروشلم کښې وساتل او باقی نور یې په مختلفو ښارونو کښې کښېنول. (۱۵) د هغه د بادشاهی په دوران کښې سپین زر او سره زر په یروشلم کښې د کانو په شان عام شول او د یار دومره زیات ؤو لکه چې د غرونو په لمنو کښې بې شمېره چنارونه وی. (۱۶-۱۷) د سلیمان سوداګرو د هغه آسونه او جنگی ګاډی د مصر او قوعی په علاکو کښې اخستلې، هغوی یوه جنگی ګاډی په شپږ سوه د سپینو زرو سیکو باندې او یو آس د سپینو زرو په یو نیم سل سیکو باندې اخستلو. هغوی په حتی او شامی بادشاهانو باندې هم آسونه او جنگی ګاډی خرڅولې.

د خدای پاک د کور د عمارت دپاره تیارې کول

۲ (۱) سلیمان فېصله وکړه چې یو کور جوړ کړی چرته به چې د مالک خدای د نوم عبادت کیږی او د خپل ځان دپاره یو شاهي محل هم جوړ کړی. (۲) هغه او یا زره سړی د سامان راوړلو او اتیا زره سړی یې د غرونو نه د کانو د راویستلو دپاره مقرر کړل. درې زره او شپږ سوه داسې نور سړی ؤو چې د کار مشری یې کوله. (۳) سلیمان د صور بادشاه حیرام له یو پېغام ولېږلو چې، ”ما له د دیار لرگی راوړېره لکه څنگه چې تا زما پلار داؤد له لېږلی ؤو چې کله هغه محل جوړولو. (۴) زه د مالک خدای زما د خدای پاک د نوم د درناوی دپاره یو کور جوړوم. دا به یو مخصوص ځای وی چرته به چې د هغه په مخکښې خوشبوئی سوزولې

شی، د قربانی خاص روتی پېش کولے شی او چې په هر
 سحر او ماښام، د سبت په ورځ، د نوې میاشتې په اخترونو
 او د مالک خدای زموږ د خدای پاک په نورو مقررو
 اخترونو باندې سوزېدونکې نذرانې پېش کولے شی. هغه
 اسرائیل له حکم ورکړے دے چې دا کار به د همېشه دپاره
 کوئ. ﴿٥﴾ زه چې کوم کور جوړوم نو هغه به عظیم کور
 وی، ځکه چې زموږ خدای پاک د نورو ټولو معبودانو نه
 لوی دے. ﴿٦﴾ خو په حقیقت کښې بیا هم څوک د خدای
 پاک دپاره کور نه شی جوړولے، ځکه چې په لویو آسمانونو
 کښې هغه نه شی ځانېدلے. نو زه څوک یم چې د هغه دپاره
 یو کور جوړ کړم، بغېر د دې نه چې یو ځای جوړ کړم چې د
 هغه په وړاندې په کښې نذرانې پېش کېږی؟ ﴿٧﴾ نو ما له یو
 سرے راولېږه چې په نقش نگاری کښې، د سرو زرو، سپینو
 زرو، زېږو او اوسپنې په کار کښې او د آسمانی رنگ، کاسنی
 او د سور رنگ کپړه جوړولو کښې ماهر وی. هغه به د یهوداه
 او یروشلم کاریگرو سره کار کوی کوم چې زما پلار داؤد
 خوښ کړی دی. ﴿٨﴾ ما ته پته ده چې ستاسو د لرگو
 وهونکی سړی پېر تکره دی، نو ما له د لبنان نه د ديار، سبر
 ونې او صندل لرگی راولېږه. زما سړی به ستاسو د سرو مدد
 کوی، ﴿٩﴾ چې پېر زیات لرگی تیار کړی، ځکه چې زما د
 خدای پاک د کوم کور د جوړولو اراده ده هغه به لوی او
 بې مثاله وی. ﴿١٠﴾ گوره، ستا د کاریگرانو په مزدوری کښې به
 دوه زره ټنه غنم او دوه زره ټنه اوربشي، څلور لاکه لیټره
 مے او څلور لاکه لیټره د زیتونو تېل درولېږم. ﴿١١﴾ د صور
 بادشاه حیرام سلیمان له په جواب کښې یو خط ولېږلو. هغه
 ورته لیکلی ؤو، ”مالک خدای د خپلو خلقو سره مینه کوی نو

په دې وجه هغه تہ د هغوی بادشاه جوړ کړې. (۱۲) د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک ثناء صفت دې وی، چې د آسمان او زمکې پیدا کوونکے دے. هغه داؤد بادشاه له یو هوبنیار زوی ورکړے دے، چې د پوهې او مهارت خاوند دے، چې اوس د هغه منصوبه دا ده چې د مالک خدای دپاره یو کور او د خپل خان دپاره یو محل جوړ کړی. (۱۳) زه تا له یو قابل او تکړه اُستاز درلېرم چې د هغه نوم حیرام دے. (۱۴) د هغه مور د دان د قبیلې وه او د هغه پلار د صور اصلی اوسېدونکے وو. هغه د سرو زرو، سپینو زرو، زېرو، اوسپنې، کانو او د لرگو د څیزونو په جوړولو باندې پوهیږی. هغه د آسمانی رنگ، کاسنی او سور رنگ او د لټې د کپړې په کار پوهیږی. هغه هر قسم پاخه لیکل کولے شی او چې هغه له هر څنگه نقشه ورکړے شی نو په هغې عمل کولے شی. هغه پرېرېده چې ستا د تکړه کاریگرو سره او د هغوی سره کار وکړی چا چې ستا د پلار یعنی د داؤد بادشاه دپاره کار کړے وو. (۱۵) نو اوس مونږ له هغه غنم، اوریشې، مے او د زیتونو تېل راولېږه چې تا یې وعده کړې ده. (۱۶) د لبنان په غرونو کبني به مونږ هغه ټول د دیار لرگی ووهو چې تا ته یې ضرورت دے، هغه به د یو بل سره د کشتی په شان وټړو او په سمندر کبني به یې روان کړو چې تر یافا پورې ورسېږی. د هغه خای نه یې تہ یروشلم ته وړلے شی.“

د خدای پاک د کور جوړېدل شروع کېدل

(۱۷) سلیمان بادشاه د هغه ټولو مسافرو مردم شماری وکړه چې هغوی د بنی اسرائیل په ملک کبني اوسېدل، هم هغه

شان مردم شماری څنگه چې د هغه پلار داؤد اخستې وه. هلته يو لاک درې پنځوس زره او شپږ سوه مسافر اوسېدونکي وو. (۱۸) هغه اويا زره کسان د سامان د وړلو راوړلو دپاره او اتيا زره کسان يې په غرونو کېنې د کانيو پرې کولو دپاره مقرر کړل او درې زره او شپږ سوه مشران يې د دې دپاره مقرر کړل چې د خلقو نه کار اخلي.

۳ (۱) نو سليمان په يروشلم کېنې د مورياه په غر د مالک خدائ د کور جوړول شروع کړل، چرته چې مالک خدائ د هغه پلار داؤد ته راڅرگند شوي وو. د مالک خدائ کور د ارنان يبوسې په درمند جوړ شو، کوم خائ چې داؤد خوښ کړي وو. (۲) او د هغې جوړېدل د هغه د بادشاهي د څلورم کال د دوېمې مياشتې په دوېمه ورځ شروع شو. (۳) سليمان چې د خدائ پاک د کور کوم بنياد کېنودو هغه تقريباً دېرش گزه اوږد او تقريباً لس گزه پلن وو. (۴) د ننوتلو کوټه د کور د پوره پلنوالي هومره يعنې تقريباً لس گزه وه او تقريباً شپېته گزه اوچته وه. د کوټې دننه دېوالونه او چت په سوچه سرو زرو باندې پټ وو. (۵) په لويه کوټه باندې د ديار د لرگي تختې لگولې شوې وې چې په سوچه سرو زرو باندې پټې وې، چې په دې باندې د کجورو د ونو گلکاری شوې وه او د زنجيرونو نمونې ورباندې جوړې شوې وې. (۶) بادشاه د خدائ پاک کور د قيمتي کانيو او د پروائم د ملک د سرو زرو سره بنائسته کړو. (۷) هغه د کور د دېوالونو، د تختو او دروازو پټولو دپاره سره زر استعمال کړل، کاريگرو په دېوالونو باندې د وزرو والا مخلوق نقشې هم جوړې کړې، (۸) د دننې کوټې نوم زيات مقدس خائ وو، چې تقريباً لس

گزه اوږده او لس گزه پلنه وه، چې د کور د پوره پلنوالی هومره وه. د زیات مقدس خای د دېوالونو پتولو دپاره د شلو ټنو نه زیات سره زر استعمال شوی ؤو، (۹) تقریباً نیم سپر سره زر د مېخونو د جوړولو دپاره استعمال شوی ؤو او د برنو کوټو دېوالونه هم په سرو زرو باندې پټ ؤو. (۱۰) بادشاه خپلو کاریگرو له دا حکم هم ورکړو چې د وزرو والا مخلوق د اوسپنې نه جوړ کړی، په سرو زرو یې پټ کړی او په زیات مقدس خای کبښې یې کېږدئ. (۱۱) - (۱۳) هلته دا څنگ په څنگ دروازې ته مخامخ ودرولې شوی ؤو. د هر یو دوه وزر ؤو، چې هر یو تقریباً دوه نیم گزه پلن وو، وزر یې داسې خواره ؤو چې د کوټې په مینځ کبښې د یو بل سره ملاوېدل او په بل طرف باندې د کوټې دېوال ته رسېدلی ؤو، چې پوره پلنوالې یې تقریباً لس گزه وو. (۱۴) د زیات مقدس خای یوه پرده د مهینې لټې نه جوړه وه، چې د آسمانی، کاسنی او سور رنگ د وزرو والا مخلوق د شکلونو کار ورباندې شوی وو.

د زېږو دوه ستنې

(۱۵) بادشاه دوه ستنې جوړې کړې چې هره یوه تقریباً اوولس گزه لوړه وه او د خدای پاک د کور په مخکښې یې ولگولې. د هرې ستنې دپاسه تقریباً درې گزه لوړ تاجونه ؤو. (۱۶) د ستنو سرونه د زنځیرونو د کړو په شکلونو او په سلو انارو باندې ښائسته کړې شوی ؤو. (۱۷) ستنې د خدای پاک د کور د ننوتلو په طرفونو باندې لگولې شوې وې، د جنوب په طرف باندې چې کومه ستنه لگولې شوې وه د هغې نوم یکین وو او چې په شمالي طرف باندې وه د هغې نوم بوعز

د خُدائِ پاک د کور سامان

۴

۱) د سلیمان بادشاه یوه د زېږو قربان گاه وه، کومه چې تقریباً لس گزه اوږده، لس گزه پلنه او پینځه گزه اوچته وه. ۲) هغه د زېږو یوه گول ډیگی هم جوړه کړه چې تقریباً درې گزه ډویه وه، مینځ یې پینځه گزه وو او پینځلس گزه غټه وه. ۳) د ډیگی گېرچاپېره په ټوله بهرنۍ څنډه باندې د یو بل د پاسه د بښاښته ښکارېدو دوه قطارونه وو. د بښاښته ښکارېدو دا قطارونه د غویانو د بتانو په شکل کېښې وو، چې دا ټول د پوره ډیگی سره یوه ټکړه شوی وو. ۴) ډیگی د زېږو د دولسو غویو په شا باندې پرته وه چې د غویو مخونه بهر وو، چې په څلورو واړو طرفونو باندې درې درې غویو مخونه اړولی وو. ۵) د ډیگی طرفونه درې انجۍ غټ وو. د دې څنډه د پیالی د څنډې په شان وه، چې د نیلوفر د گل په شان ښکارېده. په ډیگی کېښې تقریباً شپېته زره لیټره اوبه راتلې. ۶) هغوی لس بښانگونه هم جوړ کړل، چې پینځه د خُدائِ پاک د کور په جنوبي طرف باندې او پینځه په شمالي طرف باندې کېښودلې شول. دا د ځناورو د برخو په کنگالولو کېښې استعمالېدل کوم چې د نذرانې په توگه سوزولې کېدل. په غټه ډیگی کېښې اوبو د امامانو دپاره وې چې د وینځلو دپاره یې استعمالولې. ۷) - ۸) د اصولو په مطابق هغوی لس د سرو زرو ډیوټ او لس مېزونه جوړ کړل او د خُدائِ پاک د کور په لویه کوټه کېښې یې کېښودل، چې

په هر طرف باندې پینځه ډیوت او پینځه مېزونه ؤو. هغوی
 سل د سرو زرو جامونه هم جوړ کړل. (۹) هغوی د امامانو
 دپاره یو دربار هم جوړ کړو او یو بهرنی لوی دربار یې هم
 جوړ کړو. هغوی دربار ته د ننوتلو دپاره دروازې هم جوړې
 کړې او دا دروازې یې په زېرو باندې پټې کړې. (۱۰) ډیگی د
 خدای پاک د کور د نمرخاته جنوبی طرف گوټ سره نزدې
 اېښودې شوې وه. (۱۱) - (۱۶) حیرام لوبښی، بېلچې او جامونه
 هم جوړ کړل. هغه دا هر څه هغسې مکمل کړل چې څنگه یې
 د سلیمان بادشاه سره وعده کړې وه چې د خدای پاک د
 کور دپاره به یې جوړوی: دوه ستنې، د ستنو دپاسه دوه د
 جامونو په شان تاجونه، په هر تاج باندې د زنجیر د کړو
 شکلونه، د زېرو څلور سوه انار چې د هر تاج نه گېرچاپېره په
 دوو قطارونو کېښې ؤو، لس گاپی، لس ښانکونه، یوه ډیگی،
 دولس غویې چې ډیگی ورباندې پرته وه، لوبښی، بېلچې او
 درې غاښی. د کاریگرو مشر حیرام دا هر څه د پرقېدونکو
 زېرو نه جوړ کړل، لکه څنگه چې سلیمان بادشاه حکم کړی
 وو، چې دا دې د مالک خدای په کور کېښې استعمال شی.
 (۱۷) بادشاه دا هر څه د اردن په مېدان کېښې د سکات او
 صریده په مینځ کېښې په بټی کېښې جوړ کړی ؤو. (۱۸) دومره
 زیات سامان په کېښې جوړ شوی وو چې هیچا هم د هغه
 زېرو ټول وزن معلوم نه کړو چې په دې کېښې استعمال شوی
 ؤو. (۱۹) سلیمان بادشاه د خدای پاک د کور دپاره د سرو
 زرو دا سامان هم جوړ کړی وو، قربانگاه او خدای پاک ته
 د پېش کړی شوې روټی مېز، (۲۰) ډیوت او د ښو سرو زرو
 ډیوې چې د منصوبې په مطابق د زیات مقدس خدای ته
 مخامخ بلېدې، (۲۱) د گلونو ښائسته والی، ډیوې او چمتې،

۲۲) د ډيوو سرپوښونه، جامونه، د خوشبويي لوبښي او د بلو سکارو وړلو دپاره استعمالېدونکي لوبښي. دا ټول څيزونه د سوچه سرو زرو نه جوړ شوي ؤو. د خُداي پاک د کور بهرني دروازې او د زيات مقدس ځاي دروازې په سرو زرو باندې پټې کړې شوې وې.

۵) کله چې سليمان بادشاه د مالک خُداي د کور ټول کار ختم کړو، نو هغه د خُداي پاک د کور په خزانو کېښي هغه ټول څيزونه کېښودل کوم چې د هغه پلار داؤد مالک خُداي ته وقف کړي ؤو يعني سپين زر، سره زر او نور سامان.

د لوظ صندوق د مالک خُداي کور ته راوړلې کېدل

۲) بيا سليمان بادشاه د قبيلو او د بني اسرائيلو د پلو ټول مشران راوغوښتل چې په يروشلم کېښي راغونډ شي، او د مالک خُداي د لوظ صندوق د داؤد د ښار صيون نه يوسي. ۳) نو هغوي ټول د جونگړو د اختر په وخت کېښي راغونډ شول. ۴) کله چې ټول مشران راغونډ شول، نو بيا ليويانو د لوظ صندوق اوچت کړو. ۵) هغوي دا د خُداي پاک کور ته راوړو. امامانو او ليويانو هم د مالک خُداي د حضور څپمه او د دې ټول سامان د خُداي پاک کور ته يوړو. ۶) سليمان بادشاه او ټول بني اسرائيليان د لوظ صندوق په مخکېښي راغونډ شول او دومره ډېر گډان او څاروي يې حلال کړل چې هغه د شمېر نه بهر ؤو. ۷) بيا امامانو د مالک خُداي د لوظ صندوق د خپل خاص ځاي يعني د خُداي پاک د کور

دننی زیات مقدس خائ ته راوړو او د وزرو والا مخلوق
لاندې پې کېښودو. (۸) د هغوی خورو ورو وزرو د لوظ
صندوق او د وړولو بازوگان پټ کړل. (۹) که څوک د
زیات مقدس خائ په مخکېني ولاړ وو نو هغوی دا بازوگان
لیدلې شول ځکه چې دا اوږده وو، خو د بل یو خائ نه هم نه
ښکارېدل. هغه بازوگان تر ننه پورې هلته دی. (۱۰) د لوظ
صندوق دننه د کایو د هغه دوو تختو نه بغېر هیڅ هم نه وو
کومې چې موسی د سینا د غره سره په کېني اېښي وې، دا په
هغه وخت کېني شوی وو چې کله بنی اسرائیلیان د مصر نه
راروان وو او مالک خدای د هغوی سره یو لوظ وکړو.

د مالک خدای جلال

(۱۱) - (۱۳) که د امامانو د خدمت وار وو او که نه، خو چې
کوم امامان هلته موجود وو هغوی خپل ځانونه پاک کړل او
د مقدس خائ نه لاړل. ټولو لیویانو موسیقارانو، آسف،
هیمان او یدوتون او د هغوی ټولو خپلوانو د لټې جامې
اغوستې وې. لیویان د چمتو او بینجو سره د قربانگاه سره
نزدې نمرخاته طرف ته ولاړ وو او د هغوی سره یو سل او
شل امامان وو چې بیگلې پې غږولې. د سندرغاړو او بیگلو
غږوونکو آواز او ساز به په یو خائ اوچتېدو چې د مالک
خدای ثناء صفت او شکر ادا کړی. ورسره پې بیگل، چمتې
او نور څیزونه غږول، هغوی به آواز اوچتولو او د مالک
خدای پې داسې صفت کولو، ”د مالک خدای ثناء صفت
بیان کړی، ځکه چې هغه مهربان دی، او د هغه مینه ابدی
ده.“ بیا د مالک خدای کور د ورېځې نه پک شو. (۱۴) نو

امامانو د وریځې په وجه خدمت نه شو تر سره کولې، ځکه چې د مالک خدای جلال د خدای پاک کور پک کړې وو.

د حضرت سلیمان خلقو ته تقریر کول

۶ ﴿۱﴾ بیا سلیمان دُعا وکړه، ”مالک خدایه، تا په تکه توره وریځ کبني اوسېدل خوښ کړی دی. ﴿۲﴾ اوس ما ستا دپاره یو عظیم کور جوړ کړې دے، یو داسې ځای چې د همپشه دپاره به په کبني اوسېږي.“ ﴿۳﴾ ټول بنی اسرائیلیان هلته ولاړ وو. بادشاه هغوی ته مخ ورواړولو او د هغوی دپاره یې د خدای پاک نه برکت وغوښتلو. ﴿۴﴾ هغه وفرمائیل، ”د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک ثناء صفت دې وی. هغه چې زما د پلار داؤد سره کومه وعده کړې وه نو هغه یې پوره کړې ده کله چې هغه وفرمائیل چې ﴿۵﴾ د هغه وخت نه چې د کله نه مې خپل خلق د مصر نه راویستی دی تر اوسه پورې ما د بنی اسرائیلو په ملک کبني یو ښار هم نه دے خوښ کړې چې هلته زما د عبادت دپاره یو کور جوړ کړې شی او ما هیڅ څوک هم نه دے خوښ کړې چې زما د خلقو بنی اسرائیلو مشری وکړی. ﴿۶﴾ خو اوس ما یروشلم خوښ کړې دے چې دا به هغه ځای وی چرته چې به زما عبادت کبړی او ما داؤد خوښ کړې دے چې زما په خلقو یعنی بنی اسرائیلو باندې حکومت کوی.“ ﴿۷﴾ او سلیمان خپله خبره جاری وساتله، ”زما د پلار داؤد منصوبه دا وه چې د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک د عبادت دپاره یو کور جوړ کړی، ﴿۸﴾ خو مالک خدای هغه ته وفرمائیل چې زما د نوم د

درناوی دپاره د یو کور جوړولو په غوښتلو کېښې تۀ په حقه
 یې، (۹) خو تۀ به هغه هیڅکله جوړ نه کړې بلکې هغه به ستا
 خپل زوی وی چې زما دپاره کور جوړ کړی. (۱۰) اوس
 مالک خدای خپله وعده پوره کړې ده، زۀ د خپل پلار نه پس
 د بنی اسرائیلو بادشاه جوړ شوی یم او ما د مالک خدای د
 بنی اسرائیلو خدای پاک د نوم درناوی دپاره یو کور جوړ
 کړی دی. (۱۱) ما په هغه کور کېښې د لوظ صندوق اېښی
 دی چې په هغې کېښې د هغه لوظ د کانیو تختې دی کوم چې
 مالک خدای د بنی اسرائیلو سره کړی دی.

د حضرت سلیمان دُعا

(۱۲) بیا سلیمان د خلقو په مخکېښې لاړو او د قربان گاه په
 مخکېښې وړاندې ودرېدو او د دُعا دپاره یې لاسونه اوچت
 کړل. (۱۳) سلیمان د زېرو یو ممبر هم جوړ کړی وو او دا
 یې د دربار په مینځ کېښې اېښی وو. دا اووۀ نیم فټه اوږد اووۀ
 نیم فټه پلن او څلور نیم فټه اوچت وو. هغه په دې ممبر
 ودرېدلو، او بیا تپت شو، د هلته نه هر چا هغه ولیدو. بیا هلته
 نه هغه آسمان طرف ته خپل لاسونه اوچت کړل. (۱۴) هغه
 سوال وکړو، ”اے مالکۀ خدایه، د بنی اسرائیلو خدایه پاکه.
 په ټول آسمان او زمکه کېښې ستا په شان خدای نشته. کله
 چې ستا خلق د زړۀ د اخلاصه ستا فرمانبرداری کوی نو تۀ
 هغوی سره خپل لوظ پوره کوې او هغوی ته خپله مینه ښایې.
 (۱۵) تا چې د خپل خدمت کوونکی زما د پلار داؤد سره
 کومه وعده کړې ده نو هغه دې ټوله نن په خپله پوره کړې ده.
 (۱۶) نو اوس مالکۀ خدایه د بنی اسرائیلو خدایه پاکه، هم هغه

وعدہ ہم پوره ڪرہ ڇڻي ڪومہ تا زما پلار سرہ ڪرڻي دہ ڇڻي
 هغه تہ دڻي فرمائيلى وڻو ڇڻي د هغه د اولاد نہ بہ ہميشہ داسي
 يو ڪس وي ڇڻي پە بنى اسرائيلو بہ بادشاہي ڪوي، ڪہ هغوي
 د هغه پە شان ستا پە قانون باندڻي پە توجو سرہ عمل ڪوي.
 ۱۷ نو اوس مالڪہ خُدايہ د بنى اسرائيلو خُدايہ پاڪہ، هغه هر
 خہ پوره ڪرہ ڇڻي تا د خپل خدمت ڪوونڪي داؤد سرہ وعدہ
 ڪرڻي دہ. ۱۸ خو اے خُدايہ پاڪہ، وڻي تہ بہ پە رڻتيا د
 بنيادمو سرہ اوسپرڻي؟ ستا هستي خو دومرہ لويه دہ ڇڻي
 آسمانونہ، لوي آسمانونہ ہم ستا دپارہ وارہ دى نو بيا دا ڪور
 خو ڊپر زيات وڻوڪے دے ڇڻي ما جوڻ ڪرے دے. ۱۹
 مالڪہ خُدايہ زما خُدايہ پاڪہ، زہ ستا خدمت ڪوونڪے يم. زما
 سوال واورہ او ڇڻي ما ڪوم سوال درتہ ڪرے دے هغه پوره
 ڪرہ. ۲۰ تہ پە دڻي ڪور او پە دڻي خائي باندڻي شپہ او ورخ
 نظر ساتھ ڇڻي تا فرمائيلى دى ڇڻي تہ بہ دلته خپل نوم ڊڊي.
 زہ ڇڻي دڻي خائي تہ مخامخ ڪومہ او دُعا ڪوم نو هغه ہميشہ
 اورہ. ۲۱ د خپل خدمت ڪوونڪي دُعاگانې او د خپلو خلقو
 بنى اسرائيلو دُعاگانې اورہ ڇڻي ڪلہ هغوي دڻي خائي تہ مخ
 ڪوي او دُعا ڪوي. تہ پە آسمان ڪڻي اورہ چرتہ ڇڻي تہ
 اوسپرڻي او ڇڻي ڪلہ تہ اورڻي نو معافى ڪوہ. ۲۲ ڪلہ ڇڻي پە
 يو ڪس الزام ولگوي ڇڻي بل ڇا ورسرہ بد ڪري دى او پە دڻي
 ڪور ڪڻي ستا قربان گاه تہ راوستلے شى ڇڻي هغه قسم
 وڪري ڇڻي بي گناه دے، ۲۳ نو اے مالڪہ خُدايہ، پە آسمان
 ڪڻي اورہ او د خپلو خدمت ڪوونڪو عدالت ڪوہ. مجرم لہ
 هغه شان سزا وركوہ ڇڻي خنگہ يي حقدار وي او ڇڻي خوک
 بي گناه وي نو هغه پرڊرہ. ۲۴ ڪلہ ڇڻي ستا خلق بنى
 اسرائيليان د خپلو دشمنانو نہ شڪست وخورى حڪہ ڇڻي

هغویٰ به ستا خِلاف گناه کړې وی او چې بیا هغویٰ تا ته
 راوگرځی او دې کور ته راشی او تا ته په عاجزی سره د
 معافی دپاره سوال وکړی، ﴿٢٥﴾ نو په آسمان کښې د هغویٰ
 سوال اوره. د خپلو خلقو سزا معاف کوه او واپس یې هغه
 مُلک ته راوله چې کوم تا هغویٰ او د هغویٰ پلار نیکه له
 ورکړې دے. ﴿٢٦﴾ کله چې په دې وجه د آسمان نه باران
 ایسار شی چې ستا خلقو گناه کړې وی او کله چې هغویٰ په
 عاجزی سره دې کور ته مخ کړی او توبه وباسی ﴿٢٧﴾ نو په
 آسمان کښې د هغویٰ سوال اوره او د خپلو خدمت کوونکو د
 بنی اسرائیلو گناهونه معاف کوه او هغه خه ورته ښایه چې
 کوم صحیح وی. بیا اے مالکۀ خُدایه، په دې خپل مُلک
 باندې باران راولېږه، کوم چې تا خپلو خلقو له ورکړې دے
 چې د همپشه دپاره د هغویٰ میراث وی. ﴿٢٨﴾ کله چې په هغه
 مُلک کښې قحط، وبا وی یا د گرمې هوا یا د قحطی د
 مُولخانو په وجه فصلونه تباہ کیري، یا چې دشمنان ستا د
 خلقو ښار محاصره کړی، یا چې کله د هغویٰ په مینځ کښې
 یو مرض یا بیماری وی، ﴿٢٩﴾ نو د هغویٰ دُعاگانې اوره. که
 ستا د خلقو بنی اسرائیلو نه هر څوک هم، د مصیبت او
 تکلیف په وخت کښې خپل لاسونه د دُعا دپاره دې کور ته
 اوچت کړی، ﴿٣٠﴾ نو د هغویٰ سوال اوره. په آسمان کښې په
 خپل کور کښې د هغویٰ سوال اوره او هغویٰ معاف کوه.
 صِرْف تَه د بنی آدم د زړه په منصوبو پوهېږې. هر چا سره
 هغه شان سلوک کوه چې څنگه یې حقدار وی، ﴿٣١﴾ نو چې
 داسې ستا خلق ستا نه یرېږی او چې هغویٰ همپشه ستا
 تابعداری کوی چې کله په هغه مُلک کښې اوسېږی چې تا
 زمونږ پلار نیکه له ورکړې دے. ﴿٣٢﴾ د پردی مُلک هغه خلق

چي په لرې مُلک کښې اوسېږي چې هغوی دا واورى چې تۀ
 څومره لوی او طاقتور يې او د کار کولو دپاره تۀ همپشه
 څومره تيار يې او چې کله هغوی د دُعا دپاره دې کور ته
 راشی، ﴿۳۳﴾ نو تۀ د هغوی سوال اوره. چرته چې تۀ اوسېږي،
 د هغوی سوال اوره او هغه څۀ کوه چې دوی يې غواړي، نو
 چې داسې د ټولې دُنیا خلق دې وپېژني او ستا د خلقو بنی
 اسرائیلو په شان ستا نه ویرېږي. بیا به هغوی ته پته ولگی
 چې ما دا کوم کور جوړ کړی دے په دې پورې ستا نوم
 ترلے شوے دے. ﴿۳۴﴾ کله چې تۀ خپلو خلقو له حُکم
 ورکړې چې د خپلو دشمنانو خلاف جنگ له لار شئ او
 هغوی تا ته سوال وکړي، چې هغوی چرته هم وی او مخ يې
 دې ښار ته وی کوم چې تا خوښ کړی دے او دې کور ته
 يې مخ وی کوم چې ما ستا دپاره جوړ کړی دے، ﴿۳۵﴾ نو د
 هغوی سوال اوره. په آسمان کښې د هغوی سوال اوره او
 هغوی له فتح ورکوه. ﴿۳۶﴾ کله چې ستا خلق ستا خلاف گناه
 وکړي او داسې هیڅ څوک نشته چې گناه نۀ کوی او په غصه
 کښې تۀ د هغوی دشمنان پرېږدي چې هغوی له شکست
 ورکړي او هغوی یو بل مُلک ته قېديان بوځي، کۀ هغه مُلک
 لرې هم وی، ﴿۳۷﴾ نو د خپلو خلقو سوال اوره. کۀ هلته په هغه
 مُلک کښې هغوی توبه وباسي او تا ته سوال وکړي او دا
 اقرار وکړي، چې مونږ ډېر گناهگار او بدعمله یو، نو اے
 مالکۀ خدایه، د هغوی سوال اوره. ﴿۳۸﴾ کۀ په هغه مُلک کښې
 هغوی په رښتیا او د زړۀ د اخلاصه توبه وباسي او سوال
 وکړي چې مخ يې دې مُلک ته وی کوم چې تا د هغوی پلار
 نیکۀ له ورکړی دے، هغه ښار چې کوم تا خوښ کړی دے
 او هغه کور چې ما ستا دپاره جوړ کړی دے، ﴿۳۹﴾ نو د

هغوی سوال اوره. په آسمان کښې، چرته چې اوسېږي په هغوی مهربان شه او د خپلو خلقو ټول گناهونه معاف کوه. (۴۰) نو اے زما خدایه پاکه، مونږ ته وگوره او هغه دُعاگانې قبولې کړه چې په دې خائ کښې شوې دی. (۴۱) مالک خدایه اے خدایه پاکه، د خپل لوظ صندوق سره دې خاص خائ ته دننه لاړ شه چې دا صندوق ستا د طاقت نښه ده. اے مالک خدایه پاکه، ستا امامانو ته دې خلاصون ملاو شی او ستا ایماندار خدمت کوونکی دې ستا د مهربانی په وجه خوشحاله وی. (۴۲) مالک خدایه اے خدایه پاکه، کوم بادشاه چې تا خوش کړی دے هغه مه رد کوه. هغه مینه یاده کړه چې کومه تا د خپل خدمت کوونکی داؤد سره کړې ده.

د خدای پاک د کور وقف کېدل

۷ (۱) کله چې سلیمان بادشاه خپله دُعا ختمه کړه نو د آسمان نه اور راکوز شو او کومې نذرانې چې پېش کړې شوې وې هغه یې وسوزولې او د خدای پاک کور د مالک خدای د حضور د جلال نه پک شو. (۲) امامان د مالک خدای کور ته ځکه نه شول ننوتلې چې د مالک خدای کور د جلال نه پک وو. (۳) کله چې ټولو بنی اسرائیلو ولیدل چې اور راکوزېدلو او د مالک خدای د جلال نه پک حضور هغه کور پک کړی وو، نو هغوی پرمخې په زمکه وغورزېدل، سجده یې وکړه او د مالک خدای په ثناء صفت کښې یې وفرمائیل، ”هغه مهربان دے، د هغه د وفا نه پکه مینه د همپشه دپاره ده.“ (۴) بیا سلیمان او ټولو خلقو مالک خدای ته نذرانې پېش کړې. (۵) هغه دوویشته زره څاروی او یو

سل او شل زره گډان د سلامتۍ نذرانې په توگه حلال کړل. نو داسې هغه او ټولو خلقو د خدای پاک کور وقف کړو. (۶)

امامان په هغه مقررو شوو ځایونو باندې ولاړ و او لیویان ورسره و، هغوی وفرمائیل، ”د هغه نه ختمېدونکې مینه د همېشه دپاره ده.“ هغوی د موسیقۍ د هغه سامان سره په یو انداز سندرې وئیلې کوم چې داؤد بادشاه د مالک خدای د ثناء صفت دپاره جوړ کړی و. لیویانو ته مخامخ امامانو بیگلې غږولې او په دې دوران کښې ټول بنی اسرائیلیان ولاړ و. (۷) سلیمان د دربار مرکزی حصه وقف کړه، کوم ځای چې د مالک خدای د کور په مخکښې وو او بیا یې هلته پوره سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې او د سلامتۍ د نذرانې وازگه یې پیش کړه، هغه داسې ځکه وکړل چې هغه د زېرو کومه قربان گاه جوړه کړې وه نو هغه قربان گاه د دې ټولو نذرانو دپاره پوره وپړه وه. (۸) سلیمان او ټولو بنی اسرائیلو اووه ورځې د جونگرو اختر وکړو. هلته په شمال کښې د حمات درې نه واخله په جنوب کښې د مصر د سرحد پورې یوه لویه گڼه وه. (۹) هغوی اووه ورځې د قربان گاه د وقف کولو دپاره او اووه نورې ورځې د اختر دپاره تېرې کړې. په آخری ورځ هغوی یو آخری تقریب وکړو، (۱۰) په ورپسې ورځ یعنې د اوومې میاشتې په درویشتمه ورځ، سلیمان خلق کورونو ته ولېږل. هغوی په هغه ټولو برکتونو باندې خوشحاله و او کوم چې مالک خدای بنی اسرائیلو له، داؤد او سلیمان له ورکړی و.

د خدای پاک حضرت سلیمان ته بیا څرگندېدل

۱۱) کله چې سليمان بادشاه د مالک خدائ کور او محل او
 د دې دپاره ټولې منصوبې مکملې کړې، ۱۲) نو مالک خدائ
 هغه ته د شپې راڅرگند شو او هغه ته يې وفرمائيل، ”ما ستا
 دُعا اورېدلې ده او دا خائ د يو داسې خائ په توگه قبولوم
 چرته به چې ما ته نذرانې پېش کيږي. ۱۳) کله هم چې زه
 باران نه وروم يا د قحطۍ مُلخان راولېږم چې فصلونه
 وخورى او يا په خپلو خلقو باندې يوه ويا راولېږم، ۱۴) نو
 که زما خلق څوک چې زما خپل خلق دى ما ته سوال وکړي
 او توبه وباسي او چې هغوى کوم بد عمل کوى د هغې نه
 راوگرځي، نو بيا به زه په آسمان کښې د هغوى سوال واورم،
 د هغوى گناهونه به معاف کړم او د هغوى زمکه به بيا آباډه
 کړم. ۱۵) زه به په دې کور باندې نظر وساتم او چې په دې
 کور کښې کومې دُعاگانې وشي نو د هغې اورېدو دپاره به تيار
 يم، ۱۶) ځکه چې دا ما خوښ کړې دى او دا مې د دې
 دپاره پاک گرځولې دى چې دلته به د تل دپاره زما عبادت
 کيږي. زه به په دې باندې نظر ساتم او تل به يې حفاظت
 کوم. ۱۷) که تۀ د خپل پلار داؤد په شان په وفادارى سره
 زما خدمت کوې، زما قانون منې او هغه هر څۀ کوې چې ما
 يې حُکم کړې دى، ۱۸) نو زه به هغه وعده پوره کړم کومه
 چې ما ستا پلار داؤد سره کړې وه کله چې ما هغه ته
 وفرمائيل چې په بنى اسرائيلو کښې به ستا اولاد همپشه
 حکومت کوى. ۱۹) خو که تۀ او ستا خلق کله هم هغه قانون
 او حُکمو نه منئ چې ما تاسو له درکړي دى او د نورو
 معبودانو عبادت وکړئ، ۲۰) نو بيا به زه تاسو د هغه مُلک نه
 لرې کړم چې ما درکړې دى او زه به دا کور پرېږدم چې ما
 دا خائ د دې دپاره مخصوص کړې دى چرته به چې زما

عبادت کیری. نو ټول قومونه به په دې پورې خندا کوی او سپکاوے به یې کوی. (۲۱) دا کور اوس د شان او شوکت والا دے خو چې بیا کله هم څوک په دې تېریری نو هېران به شی او ټپوس به کوی چې، مالک خدای د دې ملک او د دې کور سره داسې بد ولې کړی دی؟ (۲۲) نو خلق به په جواب کښې وائی چې، دا ځکه وشول چې هغوی مالک خدای خپل خدای پاک پرېښودو، چا چې د هغوی پلار نیکه د مصر نه راوویستل. هغوی نورو معبودانو ته ورواوپدل او د هغوی عبادت یې وکړو. نو ځکه مالک خدای په هغوی باندې دا مصیبت راوستلو.

د حضرت سلیمان کارنامې

۸ (۱) سلیمان په خپل محل او د مالک خدای په کور جوړولو کښې شل کاله ولگول. (۲) هغه هغه ښارونه هم بیا جوړ کړل چې حیرام بادشاه ورکړی ؤو او بنی اسرائیلیان یې ورولېږل چې په هغې کښې اوسېږی. (۳) سلیمان بیا حمات ضویاه ته لاړو او دا علاقه یې قبضه کړه (۴) او په صحرا کښې د پخو دېوالونو ښار تدمور یې بیا جوړ کړو. هغه په حمات کښې هغه ټول ښارونه هم بیا جوړ کړل چې کوم ښارونه د گودامونو دپاره استعمالېدل. (۵) سلیمان دا ښارونه هم بیا جوړ کړل، پاسنې بیت حورون او لاندینې بیت حورون چې دا د پخو دېوالونو ښارونه ؤو چې مضبوطې دروازې یې لرلې، (۶) د بعلات ښار، هغه ټول ښارونه چې د سامان گودامونه ؤو او هغه ښارونه چرته چې د هغه آسونه او

جنگی گادی ودرېدلې. هغه د يروشلم، لبنان او د هغه ټولې علاقې چې د هغه په بادشاهۍ کېنې وې، نو چې کوم آبادول غوښتل هغه يې سر ته ورسول او بادشاهۍ يې کوله. (٧) - (٨)

سليمان د کنعان د خلقو ټول اولاد داسې نوکران کړل چې په زور ترې نه کار اخستلې شو. دا هغه کسان وو کوم چې بنی اسرائيلو نه ژوندی پاتې شوی وو کله چې بنی اسرائيلو هغه ملک ونيولو. په دې کېنې حټيان، اموريان، فرزبان، حويان او ييوسيان وو، چې د هغوئ اولاد تر نن وخته پورې غلامان دی. (٩) د بنی اسرائيلو نه په زور کار نه شو اخستلې، خو د فوجيانو، آفسرانو، د جنگی گاپو مشرانو او په آسونو سوارو کسانو په توگه يې خدمت کولو. (١٠) سليمان د بنی اسرائيلو نه دوه نيم سوه آفسران مقرر کړل چې په دغه خلقو مشري وکړي. (١١) سليمان خپله ښځه يعنې د مصر د فرعون لور د داؤد د ښار نه هغه کور ته بوتله چې کوم يې د هغې دپاره جوړ کړې وو. هغه وفرمائيل، ”هغه دې د بنی اسرائيلو بادشاه داؤد په محل کېنې نه اوسېږي، ځکه چې چرته د لوظ صندوق پاتې شوی وو نو هغه ځای مقدس دے.“ (١٢) سليمان په هغه قربانگاه باندې مالک ځدای ته سوزېدونکې نذرانې پېش کړې کومه چې هغه د ځدای پاک د کور په مخکېنې جوړه کړې وه. (١٣) هغه د هرې مقدسې ورځې دپاره د موسی د شريعت د حکم په مطابق سوزېدونکې نذرانې پېش کړې، د سبت د ورځو، د نوې مياشتې اخترونو او د کال درې کلني اخترونو: د پتيرې روتی، اختر، د رېبلو اختر او د جونگرو اختر. (١٤) امامانو ته د زمه وارو حواله کولو دپاره سليمان د خپل پلار داؤد په اصولو باندې عمل وکړو. هغه ليويان هم مقرر کړل چې په ثناء

صِفَت کولو کبښې او د اِمامانو سره د هغوی په کارونو کبښې
مدد کوی. او هغه د ډلو په مطابق په دروازو باندې
څوکیداران هم ودرول، ځکه چې د خُدای پاک خِدْمَت
کوونکی داؤد هم دغه شان حُکْم کړے وو. (۱۵) داؤد چې د
خزانو او نورو معاملو دپاره اِمامانو او لیویانو ته کوم اصُول
بښودلی ؤو هغه پوره پوره سر ته رسېدلی ؤو. (۱۶) په هغه
وخت کبښې د سلیمان ټول کارونه پوره شول. د مالک خُدای
د کور د بنیاد نه واخله تر سر ته رسولو پورې د هغه ټول
کارونه په صحیح طریقی سره سر ته ورسېدل. (۱۷) سلیمان
عصیون جابر او ایلات ته لاړو، دا د اډوم په علاقه کبښې د
بحرِ قَلْزَم په غاړه د سمندری جهازونو ځایونه دی. (۱۸) حیرام
بادشاه د خپلو افسرانو او د تجربه کاره کشتو چلوونکو د
مشری لاندې هغه له سمندری جهازونه ولېږل. هغوی د
سلیمان د افسرانو سره د اوفیر مُلک ته جهازونه بوتل او
سلیمان له یې د پینځلسو زرو کلو نه زیات سره زر راوړل.

د مَلِکَة شیبَا ملاقات

۹ (۱) د شیبَا مُلک مَلِکَة د سلیمان شُهْرَت نه خبر شوه او
هغه یروشلم ته راغله چې په مشکلو سوالونو د هغه امتحان
واخلی. هغې ځان سره یوه لویه ډله راوسته او داسې اوبښان
یې هم راوستل چې په مصالحو، قیمتی کاڼو او په لوی مقدار
کبښې په سرو زرو باندې بار ؤو. هغه سلیمان له راغله او چې
د هغې په ذهن کبښې څه هم ؤو نو د سلیمان سره یې د هغې په
حقله خبرې وکړې. (۲) سلیمان هغې له د ټولو سوالونو

جوابونه ورکړل. د هغه دپاره داسې يو سوال هم مشکل نه وو چې د هغې وضاحت يې ورته نه شو کولې. (۳) د شيبا ملکه د سليمان په حکمت باندې پوهه شوه او چې هغه کوم محل جوړ کړې وو هغه يې وليدو. (۴) د هغه په دسترخوان چې کوم خوراک پروت وو، د هغه د آفسرانو د اوسېدو کوټې، د هغه د محل د نوکرانو انتظام او د هغوی لباس، د هغه ساقيان د هغوی لباس او هغه سوزېدونکې نذرانې يې وليدې چې هغه د مالک خدای په کور کېنې پېش کولې. نو په دې هر څه حقه حېرانه شوه. (۵) نو هغې بادشاه ته وويل، ”ما چې په خپل ملک کېنې ستا او ستا د حکمت په حقه څه اورېدلی دی هغه رېستيا دی. (۶) هغوی چې ما ته څه وئيل نو ما په هغې باندې تر هغې پورې يقين نه کولو چې راغلم او په خپله مې وليدل. زه ستا د نيم حکمت نه هم خبر نه وم. چې خلق څه وائی ته د هغې نه هم ډېر زيات هوښيار يې. (۷) هغوی څومره بختور دی چې څوک ستا خدمت کوی، هغوی هر وخت ستا په حضور کېنې وی او د دې حقدار دی چې ستا د حکمت خبرې واورې. (۸) د مالک خدای ستا د خدای پاک ثناء صفت دې وی. هغه دا ښکاره کړې ده چې هغه ستا نه څومره خوشحاله دے چې ته يې بادشاه جوړ کړې يې چې د هغه په نوم باندې حکومت وکړې. ځکه چې هغه د خپلو خلقو يعنې بنی اسرائيلو سره مينه کوی او د همېشه دپاره د هغوی حفاظت کول غواړی، هغه ته د هغوی بادشاه جوړ کړې يې چې د انصاف او صداقت نه کار اخلي. (۹) هغې چې کومې تحفې راوړې وې نو هغه يې سليمان بادشاه ته پېش کړې، د څلورو زرو کلو نه زيات سره زر او په يو لوی مقدار کېنې مصالحې او قيمتي کاني. د هغې نه نورې ښې

مصالحې نه وې کومې چې د شيبا مَلِكې سليمان بادشاه له ورکړې. (۱۰) د حيرام بادشاه او د سليمان بادشاه سره چې د اوفير نه سره زر راوړل نو هغوی د صُنْدل لرگی او کالی هم راوړل. (۱۱) سليمان دا لرگے د مالک خُدائ د کور او د خپل محل د پورو جوړولو دپاره استعمال کړو او موسيقارانو له يې ترې نه بينجو او ربابونه جوړ کړل. د يهوداه په مُلک کښې د دې نه مخکښې د دې په شان هيڅ هم نه ؤو ليدلے شوی. (۱۲) مَلِک شيبا چې خه هم غوښتل نو سليمان بادشاه هغه ورکړل. دا د هغې نه علاوه ؤو چې د هغه تحفو په بدل کښې يې ورکړل کومې چې هغې راوړې وې. بيا هغه او د هغې پله واپس خپل مُلک ته لاړل.

د حضرت سليمان بادشاه دولت

(۱۳) سليمان ته هر کال تقريباً درويشت زره کلو سره زر ملاوېدل، (۱۴) د دې نه علاوه تاجرانو او سوداگرو به هغه له محصُول هم ورکولو. د عربو بادشاهانو او د بنی اسرائيلو د ضلعو حکمرانانو به هم هغه له سره زر او سپين زر راوړل. (۱۵) سليمان دوه سوه لوی دالونه جوړ کړل، چې هر يو تقريباً په اوو کلو ټکېدلے شوو سرو زرو باندې پټ وو، (۱۶) درې سوه يې واړه دالونه جوړ کړل، چې هر يو تقريباً په درېو کلو ټکېدلے شوو سرو زرو باندې پټ وو. هغه دا ټول د لبنان د خنگل په محل کښې کېښودلی ؤو. (۱۷) بادشاه يو لوی تخت هم جوړ کړے وو چې يوه حصه يې د هاتې په غابونو باندې پټه وه او باقی په سوچه سرو زرو باندې پټ وو. (۱۸) د دې تخت شپږ پورې وې چې بره ورختلې وې او يو د پښو

کښنودلو چوکۍ ورسره تړلې شوې وه چې په سرو زرو
 باندې پټ وو. د تخت په هر طرف باندې بازوگان ؤو او په
 هر طرف باندې د ولاړو زمرو بُتان ؤو. (۱۹) په پورو باندې د
 دولسو زمرو مجسمې وې، چې شپږ یو طرف ته ؤو او شپږ
 بل طرف ته ؤو. په بله یوه بادشاهۍ کښې هیڅکله هم داسې
 تخت موجود نه وو. (۲۰) د سلیمان ټولې پیالۍ د سرو زرو نه
 جوړې وې او د لبنان د ځنگل د دربار ټول لوبښی د سوچه
 سرو زرو ؤو. د سلیمان په وخت کښې سپین زر اهم نه شول
 گڼلې. (۲۱) بادشاه سره د تجارت دپاره سمندری جهازونه
 ؤو، دا جهازونه د حیرام بادشاه سره چلول. هر درې کاله
 پس به د هغه جهازونه راواپس کېدل چې سره زر، سپین زر،
 د هاتی غابښونه، شادوگان او طاؤسان یې راوړل. (۲۲)
 سلیمان بادشاه په دنیا کښې د نورو ټولو بادشاهانو نه زیات
 هوښیار او مالدار وو. (۲۳) خدای پاک چې هغه له کوم
 حکمت ورکړې وو د هغې د اورېدو دپاره به ټولو بادشاهانو
 د هغه سره مشوره کوله. (۲۴) سلیمان له به هر یو مېلمه دا
 تحفې راوړلې: د سرو زرو او سپینو زرو څیزونه، چوغې،
 وسلې، مصالحې، آسونه او قچر. هغوی تر کالونو پورې
 داسې کول. (۲۵) د سلیمان بادشاه د خپلو جنگی گاپو او
 آسونو دپاره څلور زره د ودرېدو ځایونه هم ؤو او دولس زره
 یې آسونه ؤو. څه یې په یروشلیم کښې ساتلی ؤو او باقی نور
 یې په مختلفو ښارونو کښې مقرر کړی ؤو. (۲۶) هغه د فرات
 سیند د علاقې نه واخله د فلسطیانو ملک او د مصری سرحد
 پورې د ټولو بادشاهانو نه عظیم بادشاه وو. (۲۷) د هغه د
 بادشاهۍ په دوران کښې سپین زر په یروشلیم کښې د کانو په
 شان عام ؤو او د یار د یهوداه د غرونو په لمن کښې د عام

چنار په شان ډېر تېر ؤو. (۲۸) سلیمان د مصر او د نورو
ډېرو ملکونو نه آسونه راوستل.

د حضرت سلیمان د بادشاهی خلاصه

(۲۹) د سلیمان د اول نه واخله تر آخره پورې باقی پاتې تاریخ
د ناتن پېغمبر په تاریخ کښې، د سیلا د اخیاه په پېشگویی
کښې او د عدو پېغمبر په پېشگویی کښې لیکلې شوی دی،
چې هغه د یربعام زوی د نباط په حقله هم خبرې کوی. (۳۰)
سلیمان په ټولو بنی اسرائیلو باندې په یروشلم کښې څلوېښت
کاله بادشاهی وکړه. (۳۱) هغه مړ شو او د داؤد په ښار کښې
ښخ شو او د هغه زوی رُبعام د هغه نه پس بادشاه جوړ
شو.

د شمالی قبیلو بغاوت کول

۱۰ (۱) رُبعام شکم ته لارو، چرته چې د شمالی بنی
اسرائیل ټول خلق د دې دپاره راغونډ ؤو چې هغه بادشاه
جوړ کړی. (۲) کله چې د نباط زوی یربعام څوک چې د
سلیمان بادشاه نه مصر ته تښتېدلې وو، دا خبر واورېدو نو
هغه کور ته واپس راغلو. (۳) د شمالی قبیلو خلقو هغه
راوغوښتلو او هغوی ټول په یو ځای رُبعام له لارل او هغه
ته یې ووئیل، (۴) ”ستا پلار په مونږ باندې درانه بوجونه اېښی
دی. که تۀ دا بوجونه سپک کړې او زمونږ دپاره ژوند آسان
کړې، نو مونږ به ستا وفادار خلق شو.“ (۵) رُبعام ورته
ووئیل، ”ما له په دې مسئله باندې د سوچ کولو دپاره درې

ورځي راکړي. او بيا راشي. “نو خلق لارل. ﴿٦﴾ رُحُباع بادشاه د هغه بوډاگانو سپرو سره مشوره وکړه کومو چې د هغه د پلار سليمان د مشيرانو په توگه خدمت کړي وو. هغه ترې نه تپوس وکړو، “تاسو ما له څه مشوره راکوي چې دې خلقو له څه جواب ورکړم؟” ﴿٧﴾ هغوي ورته ووييل، “که ته په دې خلقو باندې مهربانه يې او د عقلمندي جواب ورکولو په ذريعه د هغوي خوشحالولو کوشش وکړې، نو هغوي به په وفاداري سره همپشه ستا خدمت کوي.” ﴿٨﴾ خو هغه د بوډاگانو سپرو مشورې ته غوږ ونه نيولو او د هغې په ځاي دې زلمو له لارو کوم چې ورسره لوي شوي وو او اوس هم ورسره وو. ﴿٩﴾ هغه ترې نه تپوس وکړو، “تاسو ما له د څه کولو مشوره راکوي؟ زه هغه خلقو ته څه ووايم چې هغوي ما ته وائي چې د هغوي بوجونه سپک کړم؟” ﴿١٠﴾ هغوي جواب ورکړو، “تا له په کار دي چې هغوي ته داسې ووايي چې زما کچه گوته زما د پلار د ملا نه مضبوطه ده. ﴿١١﴾ هغوي ته ووايه چې زما پلار په تاسو باندې درانه بوجونه اېښي دي، زه به دا نور هم درانه کړم. هغه تاسو په کوږو وهلي، خو زه به تاسو په داسې کوږو ووهم چې لکه د لړم ټک به ورکوي.” ﴿١٢﴾ درې ورځې وروستو يربعام او نور ټول خلق رُحُباع بادشاه له راوايس شول، لکه څنگه چې هغه هغوي له حکم ورکړي وو. ﴿١٣﴾ بادشاه د بوډاگانو سپرو نصيحت ته غوږ ونه نيولو او خلقو ته يې سختې خبرې وکړې، ﴿١٤﴾ هم هغه شان چې څنگه هغه زلمو مشوره ورکړې وه. هغه ووييل، “زما پلار په تاسو باندې درانه بوجونه کېښودل او زه به دا نور هم درانه کړم. هغه تاسو په کوږو وهلي خو زه به تاسو په داسې کوږو ووهم چې لکه د لړم ټک به ورکوي.” ﴿١٥﴾ دا د

مالک خُدائ، خُدائ پاک مرضی وه چې هغه خه وکړی چې
 خه یې د نباط زوی یربعام ته د سیلا د اخیاه پېغمبر په ذریعه
 فرمائیلى ؤو. نو دا حکه بادشاه خلقو ته هیخ غور ونه نیولو.
 ۱۶ کله چې خلقو ته پته ولگېده چې بادشاه هغوی ته غور نه
 نیولو، نو هغوی چغه ووهله، ”داؤد او د هغه خاندان مرده باد.
 هغوی زمونږ دپاره خه کړی دی؟ اے بنی اسرائیلو، راخی
 چې کورونو ته لاړ شو. رُبعام پرېردی چې د خپل خان
 خیال وساتی.“ نو داسې بنی اسرائیلو بغاوت وکړو، ۱۷ او
 رُبعام یې صرف د هغه خلقو بادشاه پرېښودو کوم چې د
 یهوداه په علاقه کښې اوسېدل. ۱۸ رُبعام بادشاه ادونرام
 راوغوښتو، کوم چې د هغه مزدورانو مشر وو چې په زور
 ترې نه کار اخستې شو، چې هغه بنی اسرائیلو له لاړ شی،
 خو هغوی دے په سنگسارولو مړ کړو. نو په دې باندې
 رُبعام سمدستی په خپله جنگی گاډی کښې سور شو او
 یروشلم ته وتښتېدو. ۱۹ نو هم د هغه وخت نه واخله د بنی
 اسرائیل مُلک د شمالی بادشاهی خلق د داؤد د شاهى خاندان
 خلاف بغاوت کوی.

د سمعیاه پېشکوئی

۱۱ ۱ کله چې رُبعام بادشاه یروشلم ته ورسېدو، نو
 هغه د یهوداه او بنیامین د قبیلو نه یو سل او اتیا زره تکره
 فوجیان راغونډ کړل. د هغه اراده دا وه چې جنگ له لاړ شی
 او د بنی اسرائیلو په شمالی قبیلو باندې خپل اختیار بیا بحال
 کړی. ۲ خو د مالک خُدائ کلام په سمعیاه پېغمبر نازل
 شو چې، ۳ رُبعام بادشاه او د یهوداه او بنیامین قبیلو

ٲولو خلقو له دا پېغام ورکړی، ﴿٤﴾ ”په خپلو بنی اسرائیلو باندې حمله مه کوی. ٲول کورونو ته لاړ شی. چې څه شوی دی هغه زما مرضی وه.“ نو هغوی د مالک خدای حکم ومنلو او د یربعام خلاف جنگ له لانه ړل.

د رُبعام د بنارونو نه دېوالونه تاوول

﴿٥﴾ رُبعام په یروشلیم کښې پاتې شو او د یهوداه او بنیامین دې بنارونو نه یې پاڅه دېوالونه تاو کړل: ﴿٦﴾ بیتلحم، ایتام، تقوع، ﴿٧﴾ بیتصور، شوکو، عدولام، ﴿٨﴾ جات، مریسه، زیف، ﴿٩﴾ ادورائیم، لکیس، عزیزه، ﴿١٠﴾ صُرعا، ایالون او حبرون. ﴿١١﴾ هغه د دې بنارونو نه ښه پاڅه دېوالونه تاو کړل او په هر یو باندې یې یو فوجی مشر مقرر کړو او د هر یو دپاره یې د خوراک، زیتونو تېلو او میو بندویست وکړو، ﴿١٢﴾ او دالونه او نېزې یې پرې کښودې. نو داسې هغه یهوداه او بنیامین د خپل قابو لاندې وساتل.

د امامانو او لیویانو یهوداه له راتلل

﴿١٣﴾ د بنی اسرائیلو د ٲولو علاکو امامان او لیویان د یهوداه جنوبی طرف ته راتلل. ﴿١٤﴾ لیویانو د څرن زمکې او خپل جائیدادونه پرېښودل او یهوداه او یروشلیم ته لاړل، ځکه چې د اسرائیل بادشاه یربعام او د هغه زامنو هغوی دې ته نه پرېښودل چې د مالک خدای د امامانو په توگه خدمت وکړی. ﴿١٥﴾ یربعام خپل امامان مقرر کړل چې هغوی په علاقائی عبادتخانو کښې خدمت کوی چې هلته د هغه چپلو او سخو په شکل د بتانو عبادت کوی چې کوم هغه جوړ کړی

۱۶) د بنی اسرائیلو د ټولو قبیلو نه کومو خلقو چې د زړه د اخلاصه د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک عبادت کول غوښتل نو هغوی لیویانو پسې یروشلم ته لاړل، د دې دپاره چې هغوی د مالک خدای د هغوی د پلار نیکه خدای پاک ته نذرانې پېش کړی. (۱۷) نو په دې باندې د یهوداه بادشاهی مضبوطه شوه او درې کاله یې د سلیمان د زوی رحبعام ملگرتیا کوله او هغوی هم هغه شان ژوند تېرولو لکه څنگه چې د داؤد بادشاه او سلیمان بادشاه د حکومت لاندې وو.

د رحبعام خاندان

۱۸) رحبعام محلت واده کړه، چې د هغې پلار د داؤد زوی یریموت وو او د هغه مور ابی خېل وه، چې د ایاب لور او د یسی نمسی وه. (۱۹) د هغوی درې زامن وو، یعوس، سمرياه او زهم. (۲۰) وروستو هغه معکه واده کړه چې د ابی سلوم لور وه او د هغوی څلور زامن وو، ابیاه، عتی، زیزا او سلومیت. (۲۱) د رحبعام ټولې اتلس بنځې او شپېته وینځې وې او هغه د اته ویشو زامنو او شپېتو لوڼو پلار وو. هغه د خپلو ټولو بنځو او د وینځو نه د معکه سره زیاته مینه کوله، (۲۲) او په هغه باندې د هغې زوی ابیاه د نورو ټولو بچو نه زیات گران وو، نو په دې وجه هغه یې د دې دپاره خوښ کړو چې د هغه نه پس بادشاه جوړ شی. (۲۳) رحبعام د هوبشپارتیا نه دومره کار واخستو چې خپل زامن یې د یهوداه او بنیامین د پخو دېوالونو په ټولو ښارونو کې مقرر کړل. هغوی له یې ښه ډېر خوراک ورکړو او هغوی هر یو ته یې ښی ډېرې بنځې واده

په يهوداه باندې د مصریانو حمله کول

۱۲

څنگه چې رُحُبام ته د بادشاهی اختیار ملاو شو، او هغه پېر قوی شو او قوی لوی شو، نو هغه او د هغه ټولو خلقو د مالک خدای قانون پرېښود. (۱) د رُحُبام د بادشاهی په پینځم کال د مالک خدای سره د بې وفایۍ په وجه هغوی ته سزا ملاو شوه. د مصر بادشاه سیساق په یروشلیم باندې حمله وکړه (۲) چې د هغه سره د دولسو سوو جنگی گاپو لښکر، شپېته زره په آسونو سواره کسان او پېر فوجیان ؤو چې بې شمېره ؤو، چې په دې کښې د لیبیا، سکی او د ایتھوپیا فوجیان شامل ؤو. (۳) هغه د يهوداه د پخو دېوالونو والا ښارونه قبضه کړل او د یروشلیم پورې وړاندې لاړو. (۴) سمعیاه پېغمبر رُحُبام بادشاه او د يهوداه هغه مشرانو له لاړو کوم چې په یروشلیم کښې سیساق نه د تښتېدو دپاره راغونډ شوی ؤو. هغه هغوی ته وفرمائیل، ”ستاسو دپاره د مالک خدای پېغام دا دے چې تاسو زه مالک خدای پرېښودم نو دا ځکه ما تاسو سیساق ته پرېښودئ.“ (۵) نو بادشاه او مشرانو په عاجزۍ سره دا ومنله چې هغوی گناه کړې ده او هغوی ووئیل، ”مالک خدای چې څه کوی نو هغه صحیح دی.“ (۶) کله چې مالک خدای دا ولیدل نو هغه سمعیاه ته بیا کلام وکړو او ورته یې وفرمائیل، ”هغوی خپله گناه ومنله نو زه به هغوی نه تباہ کوم. خو چې کله سیساق حمله وکړی، نو د هغوی لږ کسان به ژوندی پاتې شی.

يروشلم ته به زما د غصې پوره پته ونه لگي، (۸) خو سيساق
 به هغوى فتح كړي، نو هغوى ته به زما د خدمت او د دنياوى
 بادشاهانو د خدمت كولو فرق معلوم شي. (۹) سيساق
 بادشاه يروشلم ته راغلو او د مالِك خدائ د كور او د محل نه
 يې خزاني يورپې. هغه هر خه يورپل سره د هغه پالونو چې
 سليمان بادشاه د سرو زرو نه جوړ كړي وو. (۱۰) د هغې په
 خائ رحبعام د زېرو پالونه جوړ كړل او د هغه آفسرانو په
 حواله يې كړل چې هغوى د محل د دروازو د څوكيدارى زمه
 وار وو. (۱۱) هر ځل به چې بادشاه د مالِك خدائ كور ته
 تلو، نو څوكيدارانو به پالونه د ځان سره وړل او بيا به يې
 واپس جمع كول. (۱۲) هغه خپل ځان مالِك خدائ ته حواله
 كړو نو په دې وجه د مالِك خدائ غصې هغه پوره تباه نه
 كړو او د يهوداه كارونه سم وو.

د رحبعام د بادشاهي خلاصه

(۱۳) رحبعام په يروشلم كښې بادشاهي كوله او د خپلې
 بادشاهي طاقت يې زيات كړو. هغه د يو څلوېښتو كالو وو
 چې هغه بادشاه شو او هغه اوولس كاله په يروشلم بادشاهي
 وكړه، دا هغه ښار وو چې مالِك خدائ دا د بنى اسرائيلو د
 ټولې علاقې نه د داسې خائ په توگه خوښ كړې وو چرته به
 چې د هغه عبادت كېږي. د رحبعام مور نعمه وه چې هغه د
 عمون د ملك وه. (۱۴) نو هغه بدكارى كوله، ځكه چې هغه د
 مالِك خدائ د مرضي د معلومولو كوشش نه كولو. (۱۵) د
 رحبعام د اول نه واخله تر آخره پورې كارنامې او د هغه د
 خاندان حساب كتاب د سمعياه پېغمبر په تاريخ كښې او د

عدو پېغمبر په تاريخ کښې ملاويزی. رُبعام او یربعام
 مسلسل د یو بل خلاف د جنگ په حالت کښې ؤو. (۱۶)
 رُبعام مړ شو او د داؤد ښار په شاهي اديره کښې ښخ شو
 او د هغه زوی ابیاه د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د ابیاه د یربعام سره جنگ

۱۳ (۱) د اسرائیل د بادشاه یربعام د بادشاهي په اتلسم
 کال، ابیاه د یهوداه بادشاه شو، (۲) هغه په یروشلم باندې
 درې کاله بادشاهي وکړه. د هغه مور میکایاه وه چې هغه د
 جبعه د اوری اېل لور وه. د ابیاه او یربعام په مینځ کښې
 جنگ ونښتو. (۳) ابیاه د څلورو لاکو فوجیانو یو لښکر جوړ
 کړو او یربعام د اتو لاکو فوجیانو سره د هغه مقابله وکړه.
 (۴) لښکرې د افرائیم د غرونو په وطن کښې ملاو شوې.
 ابیاه بادشاه د صمریم غره ته وختلو او یربعام او اسرائیل ته
 یې آواز وکړو او ورته یې وویل، ”ما ته غوږ ونیسئ. (۵)
 تاسو ته پته نشته چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک
 د داؤد سره یو نه ختمېدونکې لوظ وکړو، چې هغه او د هغه
 اولاد له یې په اسرائیل باندې د همېشه دپاره بادشاهي ورکړه؟
 (۶) د نباط زوی یربعام د خپل بادشاه سلیمان خلاف بغاوت
 وکړو. (۷) بیا د بې کاره بدمعاشانو یوه ډله د یربعام سره
 ملگرې شوه او هغوی د سلیمان زوی رُبعام خلاف په هغه
 وخت کښې بغاوت وکړو کله چې هغه ډېر وړوکه او
 ناتجربه کاره وو او د هغوی مقابله یې نه شوه کولې. (۸)
 اوس ستاسو اراده دا ده چې د شاهي طاقت خلاف دې جنگ
 وشي کوم چې مالک خدای د داؤد اولاد له ورکړې دے.

تاسو سره يو لوی لبسکر دے او تاسو سره د سرو زرو هغه
 سخی دی چې یربعام د دې دپاره جوړ کړی دی چې ستاسو
 معبودان شی. (۹) تاسو د هارون اولاد یعنی د مالک خدای
 امامان او لیویان هم وشړل. او هم هغه شان امامان مو مقرر
 کړل لکه څنگه چې د غېرو قومونو خلق مقرروی. هر څوک
 چې خپل ځان وقف کولو دپاره د یو غوی سره یا د اووه
 گډانو سره راشی نو هغه د دې معبودانو امام جوړېدے شی.
 (۱۰) خو مونږ تر اوسه پورې د مالک خدای زمونږ د خدای
 پاک خدمت کوو او مونږ هغه نه دے پرېښودلے. د هارون د
 اولاد امامان خپلې نمه واری تر سره کوی او لیویان د هغوی
 مدد کوی. (۱۱) هر سحر او هر ماښام هغوی هغه ته
 خوشبوئی او پوره سوزېدونکې نذرانې پېش کوی. هغوی په
 هغه مېز باندې د روټی نذرانې پېش کوی کوم چې پاک دے
 او هره شپه هغوی د سرو زرو په ډیوت باندې ډیوې بلوی.
 مونږ د مالک خدای د خپل خدای پاک په اصولو باندې عمل
 کوو، خو تاسو هغه پرېښے دے. (۱۲) خدای پاک په خپله
 زمونږ مشر دے او امامان د بیگلو سره ولاړ دی، چې د دې د
 غږولو دپاره تیار دی چې مونږ ستاسو خلاف د جنگ دپاره
 راوغواړی. اے اسرائیلیانو، د مالک خدای خلاف جنگ مه
 کوئ، کوم چې ستاسو د پلار نیکه خدای پاک دے. تاسو دا
 جنگ نه شی گټلے. (۱۳) په دې دوران کښې یربعام خپل
 څه فوجیان پټ ځای ته د دې دپاره لېږلی وؤ چې د یهوداه
 لبسکر د شا د طرف نه گېر کړی، چې هغه نور ورباندې د
 مخې نه راغلل. (۱۴) د یهوداه خلقو گېرچاپېره وکتل او پته
 ورته ولگېده چې هغوی گېر شوی دی. نو هغوی مالک خدای
 ته د مدد دپاره چغه کړه او امامانو بیگلي وغږولې. (۱۵) د

يهوداه خلقو يوه درنه چغه ووهله او ابياه هغوى روان كړل او هغوى حمله وكړه، خُداى پاك یربعام او د اسرائیلو لښکر له شكست وركړو. (۱۶) اسرائیلیان د يهوداه د خلقو نه وتښتېدل او خُداى پاك د يهوداه خلق په هغوى باندې زورور كړل. (۱۷) ابياه او د هغه لښکر اسرائیلیانو له يو خراب شكست وركړو او د اسرائیلیانو پښخه لاکه تكړه فوجيان ووژلے شول. (۱۸) نو د يهوداه خلقو په اسرائیلو باندې خُكه فتح وموندله، چې هغوى په مالک خُداى د هغوى د پلار نيکه په خُداى پاك باندې ايمان لرلو. (۱۹) ابياه د یربعام په لښکر پسې وو او د هغه خه ښارونه يې قبضه كړل، بيت ايل، يسانه او عفرون او د دې ټولو ښارونو سره نزدې كلې يې قبضه كړل. (۲۰) یربعام ته د ابياه د بادشاهۍ په دوران كښې هيڅكله دوباره طاقت ملاو نه شو. او په آخر كښې مالک خُداى هغه ووهلو او هغه مړ شو. (۲۱) خو ابياه نور هم تكړه شو. د هغه خوارلس ښځې وې او د دوو وښتو زامنو او د شپاړسو لوڼو پلار وو. (۲۲) د ابياه باقى نور تاريخ يعنې چې هغه خه كړى او وئيلی وُو، هغه د عدو پېغمبر په تاريخ كښې ليكلے شوى دى.

د آسا بادشاه حبشيانو له شكست وركول

۱۴ (۱) ابياه بادشاه مړ شو او د داؤد د ښار په شاهى اديره كښې ښخ شو. د هغه زوى آسا د هغه نه پس بادشاه جوړ شو، هغه وطن لس كاله د آسا د بادشاهۍ لاندې په امن كښې وو. (۲) د آسا نه مالک خُداى د هغه خُداى پاك خوشحاله وو، خُكه چې هغه كار يې كولو چې كوم ښه او

صحیح وو. (۳) هغه د پردو خلقو قربان گاه او علاقائی

عبادتخانی لری کړې، د کانیو پاکی ستنې یې ماتې کړې او د اشیری د بُت نبی یې راوغورزولې. (۴) هغه د یهوداه خلقو له حُکم ورکړو چې د مالک خُدای په مرضی کار کوی، کوم چې د هغوی د پلار نیکه خُدای پاک دے او د هغه حُکمو نه او

تعلیمات منی. (۵) هغه د یهوداه د هر یو ښار نه علاقائی عبادتخانی د خوشبویی سوزولو ټولې قربان گاه ختمې کړې، نو په دې وجه د هغه د بادشاهی لاندې حکومت په امن کښې وو. (۶) هغه په خپل وخت کښې د یهوداه د ښارونو نه پاخه دېوالونه تاو کړل او تر ډېرې مودې پورې هلته جنگ نه وو، حُکه چې مالک خُدای هغه له امن ورکړے وو. (۷) هغه د

یهوداه خلقو ته وفرمائیل، ”راځئ چې ښارونه د دېوالونو، برجونو، دروازو او سیخونو لگولو په ذریعه مضبوط کړو. دا مُلک حُکه زمونږ په قابو کښې دے چې مونږ د مالک خُدای زمونږ د خُدای پاک مرضی پوره کړې ده. هغه مونږ محفوظ کړی یو او په هر لحاظ یې زمونږ حفاظت کړے دے.“ نو هغوی دا جوړ کړل او کامیاب شول. (۸) د آسا بادشاه سره

د یهوداه قبیلې د درې لاکو سړو یو لښکر وو، چې د هغوی سره ډالونه او نېزې وې، د بنیامین قبیلې نه ورسره د دوو لاکو او اتیا زره سړو، چې ډالونه او نېزې ورسره وې. دا ټول تکره جنگیالی وو. (۹) د ایتھوپیا بادشاه زارح د لسو لاکو

سړو د لښکر او د درېو سوو جنگی گاپو سره په یهوداه حمله وکړه او د مریسه پورې وړاندې لاړو. (۱۰) آسا د هغه سره د جنگ ډپاره لاړو او د مریسه سره نزدې د صفاته په مېدان کښې یې دواړو طرفونو ته د جنگ ډپاره صفونه جوړ کړل. (۱۱) آسا مالک خُدای خپل خُدای پاک ته سوال وکړو، ”اے

مالِڪه خُدايه، تَه د تڪرِه لبسڪر په شان د يو كمزوري لبسڪر هم په آساني سره مدد كولے شې. اے مالِڪه خُدايه زمونږ خُدايه پاڪه، اوس زمونږ مدد وكړه، خُكه چې مونږ په تا اعتماد كُو او ستا په نوم د دې لوي لبسڪر سره د جنگ دپاره راغلي يو. مالِڪه خُدايه، تَه زمونږ خُداي پاڪ يې، هيڅ خوك دا اُميد نه شي لرلے چې تا له شكست دركړي. (۱۲) كله چې د يهوداه لبسڪر او د آسا لبسڪر حمله وكړه نو مالِڪ خُداي د ايتھوپيا لبسڪر له شكست وركړو. نو د ايتھوپيا خلق وتبستېدل، (۱۳) او آسا او د هغه فوجيان تر جرار پورې په هغوي پسي وُو. او دومره ډېر د ايتھوپيا خلق وژلے شوي وُو چې هغوي د جنگ دپاره بيا نه شول راغونډېدلے. هغوي د مالِڪ خُداي او د هغه د لبسڪر نه شكست خوړلے وو او د يهوداه لبسڪر ډېر زيات مالِ غنيمت يوړو. (۱۴) بيا هغوي د جرار نه گېرچاپېره علاقه كښې ښارونه تباه كړل، خُكه چې د هغه خُاي خلق د مالِڪ خُداي نه سخت یرېدلي وُو. نو لبسڪر هغه ټول ښارونه لوټ كړل او ډېر زيات مالِ غنيمت يې يوړو. (۱۵) هغوي د شپانو په كېمپونو هم حمله وكړه او ډيرې زياتې گډې او اوبښان يې بوتلل. بيا هغوي يروشلم ته راواپس شول.

د آسا بُتان ماتول

۱۵ (۱) د خُداي پاڪ روح د عوبيد په زوي عزرياه نازل شو، (۲) او هغه د آسا سره ملاوېدو له لارو. هغه ورته اوچت آواز وكړو، ”آسا بادشاه او د يهوداه او بنيامين ټولو خلقو، ما ته غوږ ونيسي. مالِڪ خُداي تاسو سره دے چې تر

څو پورې تاسو د مالکِ خدائِ سره پې. که تاسو د هغه طلب

وکړئ نو هغه به پيدا کړئ، خو که تاسو ترې نه واوړئ، نو

هغه به تاسو پرېږدي. (۳) تر ډېره وخته پورې اسرائيل د

حقيقي خدائِ پاک نه بغېر، د امامانو د بنودنې نه بغېر او بغېر

د يو قانون نه ژوند تېرولو. (۴) خو چې کله به مصيبت

راغلو، نو هغوی به مالکِ خدائِ د بنی اسرائيلو خدائِ پاک ته

راوگرځېدل. هغوی به د خدائِ پاک لټون وکړو او پيدا به پې

کړو. (۵) په هغه ورځو کېنې به هيڅ څوک په حفاظت سره

تلې راتلې نه شول، ځکه چې په هر ملک کېنې لويه گډوډۍ

وه. (۶) يو قوم بل قوم خراب تراب کړو او يو ښار بل ښار

درې وړې کړو، ځکه چې خدائِ پاک به په هغوی باندې هر

قسم مصيبت راوستلو. (۷) خو تاسو تکړه شئ او

بې حوصلې کېږئ مه، او بيا چې تاسو کوم کار کوئ نو د

هغې به تاسو ته انعام ملاوېږي. (۸) کله چې آسا د هغه

پېشگويي نه خبر شو چې د عوبيد زوی عزرياه کړې وه، نو د

هغه حوصله مضبوطه شوه. نو هغه د يهوداه او بنيامين په

ملک کېنې او په هغه ښارونو کېنې ټول پليت بتان لرې کړل

چې کوم ښارونه پې د افرائيم د غرونو په ملک کېنې قبضه

کړې وو. هغه د مالکِ خدائِ هغه قربان گاه هم بيا جوړه کړه

کومه چې د مالکِ خدائِ د کور په دربار کېنې ولاړه وه. (۹)

د افرائيم، منسی او د شمعون قبيلو ډېر خلق د آسا په طرف

شوی وو او د هغه په بادشاهۍ کېنې اوسېدل، ځکه چې

هغوی ته پته لگېدلې وه چې مالکِ خدائِ د هغه مل دے. آسا

هغوی ټول او د يهوداه او بنيامين خلق راوغوښتل. (۱۰) نو

هغوی د آسا د بادشاهۍ په پينځلسم کال په درېمه مياشت په

يروشلیم کېنې راغونډ شول. (۱۱) په هغه ورځ هغوی د هغه

مالِ غنيمت نه مالِکِ خُدايُ ته نذراني پيش ڪري چي کوم هغوي قبضه ڪري و، اووه سوه ڌاروي او اووه زره گيان.

١٢ هغوي يو لوظ وڪرو چي هغوي به د زره د اخلاصه د مالِکِ خُدايُ د خپل پلار نيڪه د خُدايُ پاڪ عبادت ڪوي. ١٣

چي هر يو نر يا بنهي، ڄوان يا بويا به د هغه عبادت نه ڪولو نو هغه به وڙلے شول. ١٤ نو هغوي د مالِکِ خُدايُ په نوم په اوچت آواز سره قسم وڪرو چي هغوي به دا لوظ پوره ڪوي او بيا هغوي چغه ووهله او بيگلي پي وغبولي. ١٥ د يهوداه ٽول خلق خوشحاله وُو ڇڪه چي هغوي د زره د اخلاصه لوظ ڪري و. هغوي د مالِکِ خُدايُ په عبادت ڪبني خوشحاله وُو، مالِکِ خُدايُ هغوي قبول ڪرل او د ٽولو دشمنانو نه پي په امن ڪبني ڪرل. ١٦ آسا بادشاه خپله نيا معڪه د مور مڪي د عهدي نه لري ڪره، ڇڪه چي هغي د اشيري د بي شرمي بت جوڙ ڪري و. آسا دا بت مات ڪرو، ٽوتي ٽوتي پي ڪرو او د دي ٽوتي پي د قدرون په وادي ڪبني وسوزولي. ١٧ اکر چي آسا بيا هم په هغه ملڪ ڪبني علاقائي عبادتخاني تباه نه ڪري، خو هغه ٽول عمر د مالِکِ خُدايُ وفادار پاتي شو. ١٨ هغه د مالِکِ خُدايُ په ڪور ڪبني هغه ٽول څيزونه ڪبندول کوم چي د هغه پلار ابياہ خُدايُ پاڪ ته وقف ڪري وُو او داسي د سرو زرو او سپينو زرو هغه څيزونه پي هم ڪبندول چي کوم هغه په خپله وقف ڪري وُو. ١٩ د هغه د بادشاهي تر پينڄه دبرشم ڪال پوري نور جنگونه نه وُو.

د آسا د بادشاهی په شپږ دېرشم کال، د اسرائیل بادشاه بعشا په یهوداه حمله وکړه او د راما نه یې د پخو دېوالونو تاوول شروع کړل دا دې دپاره چې د یهوداه بادشاه آسا د علاقې نه د ټولو خلقو تگ راتگ بند کړی. (۲) نو آسا د محل او د مالک خدای د کور د خزانې نه سره زر او سپین زر واخستل او د دې پیغام سره یې د شام بادشاه بن حد له دمشق ته ولېږل، (۳) ”راځئ چې زموږ د پلار نیکه په شان په خپلو کښې ملگری شو. گوره، زه تا له سره زر او سپین زر درلېږم. اوس د اسرائیل بادشاه بعشا سره خپل اتحاد مات کړه نو داسې به هغه زما د علاقې نه خپل فوجیان ویاسی.“ (۴) بن حد د آسا دا مشوره ومنله او خپل فوجی آفسران او خپل فوجیان یې ولېږل چې د اسرائیل په ښارونو حمله وکړی. هغوی عیون، دان، ابیل بیت معکه او د نفتالی هغه ټول ښارونه قبضه کړل چرته چې سامانونه جمع کولې شول. (۵) کله چې بعشا بادشاه خبر شو چې څه شوی و، نو هغه د راما نه پاڅه دېوالونه جوړول بند کړل او کار یې پرېښود. (۶) بیا آسا بادشاه د ټول یهوداه نه سپری راغونډ کړل او هغوی له یې حکم ورکړو چې هغه کانی او لرگی راوړئ چې کوم بعشا په راما کښې استعمالول او هغوی دا د جبهه او د مصفاه ښارونو نه د پخو دېوالونو تاوولو دپاره استعمال کړل.

٧) په هغه وخت کښې حناني پېغمبر آسا بادشاه له لارو او ورته يې وفرمائيل، ”د مالک خدای ستا د خدای پاک په خدای تا د شام په بادشاه بهروسه وکړه، نو په دې وجه د شام د بادشاه لښکر ستا نه خلاص شوې دے. ٨) د ایتھوپيا او د لیبيا د خلقو سره ډېر فوجيان او ډېرې جنگي گاډۍ او په آسونو سواره کسان نه وُو خه؟ خو تا په مالک خدای بهروسه وکړه نو ځکه هغه تا له په هغوی باندې فتح درکړه. ٩) مالک خدای په ټوله دُنیا د دې دپاره نظر اچوی چې هغه کسانو له طاقت ورکړی چې د چا زړه د اخلاصه د هغه وفادار وی. ته څومره کم عقل یې. د اوس نه به ته په جنگ کښې راگېر یې.“ ١٠) په دې باندې آسا هغه پېغمبر ته دومره غصه شو چې هغه یې په زنځیرونو وتړلو او قېد یې کړو. هم د هغه وخت نه آسا د خلقو سره ظلم زیاتے شروع کړو.

د آسا د بادشاهی ختمېدل

١١) د اول نه واخله تر آخره پورې د آسا د بادشاهی ټولې واقعي د اسرائیل او یهوداه بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ١٢) د خپلې بادشاهی په یو کم څلوېښتم کال آسا د پښو د یو سخت مرض په وجه شل شو، خو بیا هم هغه مالک خدای ته د مدد دپاره ورونه گرځېدو او صرف طبیبانو له لارو. ١٣) دوه کاله وروستو هغه مړ شو ١٤) او هغه په هغه قبر کښې ښخ شو کوم چې هغه د داؤد په ښار کښې په یو غت گت کښې خپل ځان دپاره جوړ کړے وو. هغوی د هغه ښخولو دپاره مصالحې او خوشبویې والا تېل استعمال کړل او هغوی د هغه په مرگ باندې د غم دپاره یو

د یهوسفط بادشاه جو پیدل

۱۷ (۱) یهوسفط د خپل پلار آسا نه پس بادشاه جوړ شو او د اسرائیل خلاف یې خپل ځان مضبوط کړو. (۲) هغه د یهوداه د پخو دېوالونو په بناړونو کښې، د یهوداه په ملک کښې او د افرائیم د علاقې په هغه بناړونو کښې کوم چې آسا قبضه کړی ؤو، فوجیان مقرر کړل. (۳) مالک خدای د یهوسفط مل وو ځکه چې هغه د خپل پلار په هغه نقش قدم باندې روان وو لکه څنگه چې داؤد د بادشاهی په شروع کښې ښه وو او یهوسفط د بعل عبادت ونه کړو. (۴) هغه د خپل پلار د خدای پاک خدمت کولو او د خدای پاک حکمونه یې منل او هغه شان عمل یې نه کولو څنگه چې د اسرائیل بادشاهانو کول. (۵) مالک خدای د یهوداه په بادشاهی باندې د یهوسفط قابو مضبوطه کړه او ټولو خلقو به هغه له تحفې راوړلې، نو داسې هغه مالداره او ډېر عزتمند شو. (۶) هغه خپل ځان د مالک خدای کار ته وقف کړی وو او علاقائی عبادتخانی او د اشیرې بت ښې یې په یهوداه کښې تباہ کړې. (۷) هغه د خپلې بادشاهی په درېم کال دا آفسران ولېږل چې د یهوداه په بناړونو کښې تعلیم ورکړی، بن خېل، عبدیاه، زکریاه، ننتی ایل او میکایاه. (۸) د هغوی سره نهه لیویان او دوه امامان ملگری ؤو. لیویان دا ؤو، سمعیاه، ننتیاه، زبدیاه، عساهیل، سمیراموت، یونتن، ادونیاه، طویبیه او طوب ادونیاه، او الیسمع او یهورام امامان ؤو. (۹) هغوی د مالک خدای د تورات کتاب واخستلو او د یهوداه ټولو بناړونو ته

د يهوسفط عظمت

١٠) په گېرچاپېره حکومتونو باندې د مالک خدائ يره راغله نو هغوی د يهوسفط خلاف جنگ نه شو کولې. (١١) څه فلستيانو يهوسفط له په يو لوی مقدار کبني سپين زر او نورې تحفي راوړې او څه عربو ورله اووه زره او اووه سوه گيان او اووه زره او اووه سوه چېلي راوستلې. (١٢) نو يهوسفط نوره هم ترقي کوله او تکړه کېدو. هغه په يهوداه کبني ځای په ځای قلعي او د بنارونو گودامونه جوړ کړل، (١٣) چرته چې په لوی مقدار کبني د هغوی سامانونه جمع شوی ؤو. هغه په يروشلم کبني تکړه آفسران مقرر کړل، (١٤) د هغه لښکر د قبيلو په مطابق جوړ شوی وو. عدنه د يهوداه د پلو د فوجيانو مشر وو او درې لاکه فوجيان د هغه د واک اختيار لاندې ؤو. (١٥) يهوحنان په هغه پسې دوهم کس وو، چې د هغه سره دوه لاکه او اتيا زره فوجيان ؤو، (١٦) درېم د زکري زوی عمسياه وو، چې د هغه سره دوه لاکه فوجيان ؤو. او عمسياه به په رضاکارانه توگه د مالک خدائ خدمت کولو. (١٧) د بنيامين د پلو د فوجيانو مشر اليدع وو، چې هغه يو ډېر تکړه فوجی وو، هغه د دوو لاکو فوجيانو مشر وو چې پالونه او ليندې ورسره وې. (١٨) په هغه پسې دوهم مشر يهوزيد وو چې د هغه سره يو سل او اتيا زره سپری ؤو، چې بڼه جنگی سامان ورسره وو. (١٩) دې سړو په يروشلم کبني د بادشاه خدمت کولو او د دې نه علاوه هغه د يهوداه د پخو دېوالونو په بنارونو کبني نور فوجيان هم مقرر کړل.

د میکایاه پېغمبر اخی اب له خبردارۍ ورکول

۱۸

۱ نو یهوسفط پېر دولتمند او عزتمند شو او

یهوسفط خپل زوی ته د اخی اب لور واده کړه نو داسې هغه د

اخی اب ملگرې شو. ۲ یو څو کاله وروستو یهوسفط د

اخی اب سره ملاوېدو دپاره د سامریه ښار ته لاړو. د یهوسفط

او د هغه د کسانو په درناوی کېنې اخی اب د یوې مېلمستیا

په توګه پېر ګډان او څاروی حلال کړل. هغه یهوسفط دې ته

جوړولو چې په رامات جلعاد ښار باندې دواړه په یو ځای

باندې حمله وکړی. ۳ هغه ورنه تپوس وکړو، ”ته به

رامات جلعاد باندې د حملې کولو دپاره ما سره لار شې؟“

یهوسفط جواب ورکړو، ”کله چې ته تیار شې نو زه او زما

فوج تیار یو. مونږ به تا سره ملګری شو.“ ۴ بیا هغه بادشاه

ته دا هم وویل، ”خو اول لږه د مالک خدای سره مشوره

وکړه.“ ۵ نو اخی اب پېغمبران راوغوښتل چې تقریباً څلور

سوه و او د هغوی نه یې تپوس وکړو، ”ما له رامات جلعاد ته

تلل په کار دی او که نه؟“ هغوی ورته وفرمائیل، ”حمله پرې

وکړه، خدای پاک به تا له فتح درکړی.“ ۶ خو یهوسفط

ترې نه تپوس وکړو، ”داسې یو بل پېغمبر نشته څه چې د هغه

په ذریعه مونږ د مالک خدای سره مشوره وکړو؟“ ۷

اخی اب ورته وویل، ”یو بل پېغمبر هم شته دے چې د امله

زوی میکایاه دے. خو زه د هغه نه نفرت کوم ځکه چې هغه

هیڅکله زما دپاره ښه پېشګوڼې نه ده کړې، هغه همپشه بده

پېشګوڼې کوی.“ یهوسفط ورته وویل، ”تا له داسې وئیل نه

دی په کار.“ ۸ نو اخی اب بادشاه د دربار یو آفسر

راوغوښتو او ورته یې وویل چې لار شه او سمدستی میکایاه

راوله. ﴿٩﴾ هغه دوه بادشاهان د سامريه د دروازي نه لږ بهر
 په درمند کبني په خپلو تختونو باندې ناست ؤو چې خپلي
 شاهي چوغې يې اغوستې وې او ټولو پېغمبرانو د هغوى په
 مخکېني پېشگوياني ورکولې. ﴿١٠﴾ د هغوى نه يو پېغمبر د
 کنعانه زوى صدقيا د اوسپني بنکر جوړ کړى ؤو او اخي اب
 ته يې وفرمائيل، ”مالک خدائ داسې فرمائى چې په دې
 بنکرونو به د شام خلق وهى چې برباد شي.“ ﴿١١﴾ نورو ټولو
 پېغمبرانو هم دغه شان وفرمائيل. هغوى وفرمائيل، ”د
 رامات جلعاد خلاف روان شه او ته به فتح ومومي، مالک
 خدائ به تا له فتح درکړى.“ ﴿١٢﴾ په دې دوران کبني کوم
 آفسر چې د ميکاياه د راوستو دپاره تلے وو نو هغه ورته
 ووييل، ”ټولو پېغمبرانو د بادشاه د کاميابي پېشگوئي ورکړې
 ده، نو ستا دپاره به بڼه وي چې ته هم داسې وکړې.“ ﴿١٣﴾ خو
 ميکاياه ورته وفرمائيل، ”زه د ژوندى مالک خدائ په نوم قسم
 کوم چې زه به هم هغه څه وایم چې څه ما ته خدائ پاک
 فرمائى.“ ﴿١٤﴾ کله چې هغه د اخي اب په مخکېني حاضر شو
 نو بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”ميکاياه، يهوسفط بادشاه او
 زه په رامات جلعاد باندې د حملې کولو دپاره لار شو او که
 نه؟“ نو هغه جواب ورکړو، ”آو، حمله پرې وکړه، ته به
 کامياب شي، هغوى به ستا د واک اختيار لاندې راشي.“ ﴿١٥﴾
 خو اخي اب ورته ووييل، ”کله چې ته ما سره د مالک خدائ
 په نوم خبرې کوې نو رښتيا رښتيا وايه. دا به زه تا ته څو
 ځلي وایم؟“ ﴿١٦﴾ ميکاياه ورته وفرمائيل، ”زه د اسرائيل لښکر
 گورم چې په غرونو باندې داسې خور دے لکه چې د شپون
 نه بغير گډې خورې ورې وي. او مالک خدائ وفرمائيل چې
 د دې سپرو مشر نشته، نو هغوى پرېږده چې په خبر سره

کورونو ته لار شی. (۱۷) اخی اب یهوسفط ته ووئیل، ”ما تا ته
 وئیلی دی چې هغه زما دپاره هیڅکله هم ښه پېشگوئی نه ده
 کړې، هغه همپشه بده پېشگوئی کوی.“ (۱۸) میکایاه دا هم
 وفرمائیل چې، ”اوس چې څه مالک خدای فرمائی نو هغې ته
 غوږ ونیسئ. ما ولیدل چې مالک خدای په آسمان کښې په
 خپل تخت باندې ناست دے او د هغه ټولې فرښتې د هغه یو
 طرف او بل طرف ته ولاړې دی. (۱۹) مالک خدای تپوس
 وکړو چې اخی اب به څوک دوکه کړی چې هغه لار شی او په
 رامات جلعاد کښې ووژلے شی؟ نو څه فرښتو یو څه
 وفرمائیل او هغه نورو بل څه وفرمائیل، (۲۰) نو په دې کښې
 یو روح وروړاندې شو او مالک خدای ته ورنزدې شو او وې
 وئیل چې زه به هغه دوکه کړم. او مالک خدای ترې نه تپوس
 وکړو چې څنگه؟ (۲۱) هغه روح ورته ووئیل چې زه به لار شم
 او د اخی اب په ټولو پېغمبرانو به دروغ ووايم. مالک خدای
 وفرمائیل چې لار شه او هغه دوکه کړه. ته به کامیاب شې.“
 (۲۲) او میکایاه په آخر کښې دا وفرمائیل چې، ”مالک خدای
 ستا پېغمبران مجبور کړی دی چې دروغ ووائی. خو هغه په
 خپله دا اعلان کړے دے چې په تا باندې به یو افت راشی.“
 (۲۳) بیا صدقیاه پېغمبر میکایاه له ورغلو، هغه له یې په مخ
 خپېره ورکړه او تپوس یې ترې نه وکړو، ”د کوم وخت نه د
 مالک خدای روح زما نه تلے دے او تا سره خبرې کوی؟“
 (۲۴) میکایاه ورته وفرمائیل، ”تا ته به هغه وخت پته ولگی چې
 کله ته شا ته په یوه کوټه کښې پټ شې.“ (۲۵) بیا اخی اب
 بادشاه خپل یو آفسر له حکم ورکړو، ”میکایاه ونیسه او د
 ښار حاکم امون او یوآس شهزاده له یې بوځه. (۲۶) او هغوی
 ته ووايه چې هغه په قېدخانه کښې واچوی او چې ترڅو پورې

زہ پہ خبر سرہ راغلی نہ یم نو چي هغه له د اوبو او روتی نه
 بغیر هیخ ورنه کری. (۲۷) میکایاه په اوچت آواز سره
 وفرمائیل، ”که ته په خبر سره واپس راغلی، نو بیا به مالک
 خدای زما په ذریعه کلام نه وی کری.“ او هغه دا هم
 وفرمائیل، ”ما چي خه وئیلی دی ټول هغه واورئ.“

د اخیاب مرگ

(۲۸) بیا د اسرائیل بادشاه اخیاب او د یهوداه بادشاه
 یهوسفط په رامات جلعاد بنار باندې د حملې دپاره لارل. (۲۹)
 اخیاب یهوسفط ته وویل، ”کله چي مونږ جنگ له لار شو،
 نو زه به خپل شکل بدل کړم، خو ته خپل شاهي لباس
 واغونده.“ نو د اسرائیل بادشاه جنگ له لارو او خپل شکل
 یې بدل کړی وو. (۳۰) د شام بادشاه د خپلو جنگی گاپو
 مشرانو له حکم ورکړی وو چي د اسرائیل د بادشاه نه بغیر
 په هیچا باندې حمله ونه کړئ. (۳۱) نو کله چي هغوی
 یهوسفط بادشاه ولیدو، نو د هغوی ټولو خیال دا وو چي گنې
 هغه د اسرائیل بادشاه وو او هغوی په هغه باندې د حملې
 کولو دپاره ورغلل. خو یهوسفط یوه چغه ووهله او مالک
 خدای، خدای پاک هغه بچ کړو او د هغه نه یې حمله بل خوا
 کړه. (۳۲) د جنگی گاپو مشرانو ته پته ولگېده چي هغه د
 اسرائیل بادشاه نه وو، نو هغوی په هغه پسې نور لانه پل.
 (۳۳) خو یو شامی فوجی یو غشې د اسرائیل په لیسکر
 ورگزار کړو او اتفاقاً اخیاب بادشاه د هغه د زغرې د جوړ
 په مینځ باندې ولگېدو. نو هغه د خپلې جنگی گاپې چلوونکی
 ته آواز وکړو، ”زه زخمی شوم، واپس شه او د جنگ نه

ووځه. (۳۳) کله چې جنگ سخت وو، نو اخیاب بادشاه په خپله جنگی گاډۍ کښې ایسار وو او تکیه یې وهلې وه او شامیانو ته یې مخ وو. نو په ماښام کښې هغه مړ شو.

د یو پیغمبر یهوسفط رټل

۱۹ (۱) د یهوداه، یهوسفط بادشاه په یروشلم کښې په خبر سره خپل محل ته واپس راغلو. (۲) د حنانی زوی یا هو پیغمبر د بادشاه سره ملاوېدو له ورغلو او ورته یې وفرمائیل، ”ستا په خیال کښې دا صحیح خبره ده چې د هغه خلقو مدد وکړې شی چې کوم بدعمله دی او د هغه خلقو طرفداری وکړې شی چې څوک د مالک خدای نه نفرت کوی؟ تا چې څه کړی دی د هغې په وجه تا په خپل ځان باندې د مالک خدای غصه راپارولې ده. (۳) خو بیا هم، په تا کښې څه خوی هم شته دے. تا د اشیرې بت ټولې نښې وړانې کړې چې خلقو د هغې عبادت کولو او تا د خدای پاک د طلب کلکه اراده کړې وه.“

د یهوسفط د لانجو هوارولو دپاره قاضیان مقررول

(۴) اگر چې یهوسفط په یروشلم کښې اوسېدو، هغه به هر وخت په جنوب کښې د بیرسبع نه واخله په شمال کښې د غرونو ملک افرائیم تر غاړې پورې سفر کولو، دا د دې دپاره چې خلق مالک خدای د هغوی پلار نیکه خدای پاک ته واپس راوغواړی. (۵) هغه د یهوداه د پخو دېوالونو په هر یو ښار کښې قاضیان مقرر کړل (۶) او هغوی ته یې دا اصول

و بنودل، ”په فېصلو کولو کبني د احتياط نه کار اخلي، تاسو به د خلقو د خوبني په مطابق فېصلي نه کوئ، بلکې د مالک خدائ په مرضي به کار کوئ او چې کله تاسو يوه فېصله کوئ نو مالک خدائ به ستاسو مل وي. (۷) د مالک خدائ نه په يره کبني اوسئ او په فېصلو کولو کبني د احتياط نه کار اخلي، ځکه چې د مالک خدائ زمونږ د خدائ پاک سره نه بي انصافي شته، نه طرفداري او نه رشوت.“ (۸) يهوسفت په يروشلم کبني ليويان، امامان او د ښار څه مشران اوسېدونکي قاضيان مقرر کړل، چې د مالک خدائ دپاره فېصلي کوي، او د يروشلم د اوسېدونکو لانجې هواروي. (۹) هغه هغوي ته دا اصول وبنودل، ”تاسو به خپلي زمه واري خامخا د مالک خدائ په يره کبني او په وفاداري او د زړه د اخلاصه ادا کوئ. (۱۰) کله هم چې ستاسو د ښارونو نه د يو ښار اوسېدونکي ستاسو په وړاندې د قتل، يا د بل څه قانون يا حکم ماتولو لانجه راوړي، نو تاسو خامخا په احتياط سره دا اصول ورته ښايي چې هغه به په عدالت کبني څنگه سلوک کوي، نو چې داسې هغوي د مالک خدائ گناهگار نه شي. که تاسو داسې ونه کړئ، نو تاسو او ستاسو د ښارونو اوسېدونکو ته به د مالک خدائ د غصې پته ولگي. خو که تاسو خپله زمه واري پوره کوئ نو تاسو به گناهگار نه شي. (۱۱) د ټولو مذهبي لانجو آخري اختيار به د مشر امام امرياه سره وي او د خلقو په مينځ کبني د ټولو لانجو آخري اختيار به د يهوداه د حکمران د اسمعيل زوي زبدياه سره وي. د ليويانو زمه واري د هغه فېصلو کتل دي کومې چې په عدالتونو کبني کيږي. تکره شي او په دې اصولو عمل کوئ. او مالک خدائ دې د انصاف کونکو سره وي.“

د ادوميانو خلاف جنگ

۲۰ ﴿١﴾ خه موده وروستو د موآب او عمون فوجيان او معونيان راغلل چې د يهوسفط سره جنگ وكړي. ﴿٢﴾ خه سپري راغلل او يهوسفط بادشاه ته يې ووئيل، ”د مړ درياب په بل طرف باندې د ادوم نه يو لوي لښكر د دې دپاره راغلي دي چې په تا باندې حمله وكړي. وگورئ چې هغوي حصيصون تمار ته رارسېدلي دي.“ (دا د عين جدي يو بل نوم دى). ﴿٣﴾ يهوسفط ويرېدو او د مالِك خدائ د مرضى معلومولو دپاره يې دُعا وغوښته او په يهوداه كښې يې ټولو خلقو ته د روژې د نيولو اعلان وكړو. ﴿٤﴾ د يهوداه خلق په يروشلم كښې د مالِك خدائ نه د مدد غوښتلو دپاره راغونډ شول، هغوي د مالِك خدائ مرضى معلومولو دپاره د يهوداه د هر ښار نه راغلل. ﴿٥﴾ بيا يهوسفط د مالِك خدائ د كور د نوى دربار په مخكښې د يهوداه او يروشلم خلقو په مينځ كښې ودرېدو. ﴿٦﴾ او هغه په اوچت آواز دُعا وكړه، ”اى مالِكه خدايه، زمونږ د پلار نيکه خدائ پاكه، ته په آسمان كښې د دنيا په ټولو قومونو باندې بادشاهى كوي. ستا په لاس كښې طاقت او قوت شته او هيڅ څوك ستا مخالفت نه شي كولى. ﴿٧﴾ ته زمونږ خدائ پاك يې. كله چې ستا خلق بنى اسرائيليان دې ملك ته رانوتل، چې كوم خلق دلته اوسېدل نو هغه دې وشړل او د خپل خليل ابراهيم اولاد له دې هغه ملك وركړو چې د همېشه دپاره د هغوي شى. ﴿٨﴾ هغوي دلته اوسېدلي دي او ستا د نوم دپاره يې يو مقدس خائ جوړ كړى دى او وئيل يې، ﴿٩﴾ كه په مونږ باندې د سزا دپاره خه افت، جنگ، ويا، يا قحط راشي، نو مونږ به راشو او ستا

په حضور کښې به د دې کور په وړاندې ودرېزو، ځکه چې په
 دې کور کښې ستا نوم دے او چې په خپل مصيبت کښې
 مونږ تا ته سوال وکړو نو تۀ به زمونږ سوال قبول کړې او
 مونږ به بچ کړې. (۱۰) اوس د عمون، موآب او ادوم خلقو په
 مونږ باندې حمله کړې ده. کله چې زمونږ پلار نيکۀ د مصر
 نه راووتل، نو تا هغوی له اجازت ورنۀ کړو چې دې ملکونو
 ته ورننه وځي، نو زمونږ پلار نيکۀ د دې نه په بله لار لارل او
 دا يې تباہ نۀ کړل. (۱۱) نو اوس هغوی مونږ له د دې داسې
 بدله راکوي، چې راشي او مونږ د هغه ملک نه وشړي چې تا
 مونږ له راکړے دے. (۱۲) تۀ زمونږ خدای پاک يې. تۀ هغوی
 له سزا ورکړه، ځکه چې کوم لوی لښکر په مونږ حمله کوي
 نو د هغوی په وړاندې مونږ بې مددگارۀ يو. مونږ ته پته نشته
 چې څۀ وکړو، خو مونږ ستا د مدد په طمع يو. (۱۳) د
 يهوداه ټول سړي، سره د خپلو بشؤ او بچو، د مالک خدای
 په حضور کښې ولاړ ؤو. (۱۴) بيا د مالک خدای روح په يو
 ليوی نازل شو کوم چې په گڼه کښې موجود وو. د هغه نوم
 يحزی ایل وو چې د زکریاه زوی وو، هغه د آسف د قبيلې يو
 کس وو او د متیاه، يعی ایل او بنایاه په ذریعۀ د آسف د اولاد
 نه وو. (۱۵) يحزی ایل ووئیل، ”د يهوداه او يروشلم ټولو خلقو
 او يهوسفط بادشاه ما ته غوږ ونيسئ، مالک خدای تاسو ته
 فرمائی چې تاسو بېخي د دې لوی لښکر سره په مخامخ کېدو
 کښې مۀ یرېږئ او مۀ بې حوصلې کېږئ. ځکه چې دا جنگ
 ستاسو نۀ بلکې د خدای پاک دے. (۱۶) سبا چې کله هغوی د
 صیص درې ته راشي نو په هغوی حمله وکړه. تۀ به د هغوی
 سره د هغه وادی په سر کښې ملاو شي کوم چې د يروئیل
 سره نزدې د ځنگل ملک ته ځي. (۱۷) تاسو به دا جنگ نۀ

کوئی. صرف د جنگ دپاره صفونه جوړ کړئ او کلک
 ودرېږئ، تاسو به هغه فتح ووينئ کومه چې مالک خدای
 درکوی. مه یرېږئ او مه بې حوصلې کېږئ. سبا د هغوی
 خلاف راوځئ او مالک خدای به ستاسو مل وی. “ (۱۸) بیا
 یهوسفط بادشاه ټیټ شو او په زمکه یې سجده ولگوله او ټول
 خلق هم د هغه سره ټیټ شول او د مالک خدای عبادت یې
 وکړو. (۱۹) د لیویانو د قُهات او قورح د پلو کسان پاڅېدل او
 په اوچت آواز یې د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک
 ثناء صفت وکړو. (۲۰) په ورپسې سحر وختی خلق د تقوع
 سره نزدې د ځنگل ملک ته لاړل. چې کله هغوی سفر شروع
 کړو، نو یهوسفط هغوی ته په تقریر کښې دا خبرې وکړې، ”د
 یهوداه او یروشلم خلقو. په مالک خدای ستاسو په خدای
 پاک باندې یقین کوئ، نو تاسو به کلک ولاړ یئ. په هغه څه
 باندې ایمان لرئ چې څه درته پېغمبران فرمائی، نو تاسو به
 کامیاب شئ. “ (۲۱) د خلقو سره د مشورې کولو نه پس،
 بادشاه یو څو موسیقارانو له حکم وړکړو چې هغه چوغې
 واغوندی کومې چې هغوی په خاصو وختونو کښې اغوستي
 او ورته یې ووئیل چې د لښکر نه مخکښې روان شئ او داسې
 وایئ، ”د مالک خدای ثناء صفت دې وی. د هغه مینه ابدی
 ده. “ (۲۲) کله چې هغوی ثناء صفت کول شروع کړل نو
 مالک خدای هغه حمله کوونکی فوجیان په خپلو کښې په
 جگړه کړل. (۲۳) د عمونیانو او موآبیانو لښکرې د ادوم غر د
 اوسېدونکو خلاف راوگرځېدې او د هغوی هر یو کس یې
 ووژلو. کله چې هغوی د ادوم لښکر تباہ کړو نو هغوی په یو
 بل باندې حملې شروع کړې. (۲۴) کله چې د یهوداه لښکر
 هغه برج ته ورسېدو کوم چې په صحرا کښې وو، نو هغوی د

دشمن طرف ته وکتل او وې ليدل چې هغوی ټول په زمکه باندې مړه پراته وو. يو کس هم په تبستېدو کښې کامياب نه شو. (۲۵) نو يهوسفط او د هغه فوجيان ورغلل چې مال غنيمت راواخلي او هغوی ډېر سامانونه، جامې او نور قيمتي څيزونه وموندل. هغوی په مال غنيمت راغونډولو باندې درې ورځې تېرې کړې، خو مال غنيمت دومره ډېر وو چې هغوی ټول نه شو راتولولې. (۲۶) په څلورمه ورځ هغوی د براهه په وادې کښې راغونډ شول او د هغه هر څه دپاره يې د مالک خدای ثناء صفت وکړو چې څه هغه کړی وو. نو په دې وجه د هغه وادې نوم ”براهه“ دے. (۲۷) يهوسفط په خوشحالي سره فوجيان واپس يروشلم ته روان کړل، ځکه چې مالک خدای د هغوی دشمنانو له شکست ورکړې وو. (۲۸) کله چې هغوی ښار ته ورسېدل، نو هغوی د ربابونو او بيگلو د غږېدو سره د مالک خدای کور ته روان شول. (۲۹) هر يو قوم به چې دا واورېدل چې مالک خدای څنگه د اسرائيلو دشمنانو له شکست ورکړې دے نو هغوی به وپرېدل، (۳۰) نو يهوسفط په امن سره حکومت کولو او خدای پاک د هغه په هر رنگ باندې حفاظت کولو.

د يهوسفط د بادشاهي ختمېدل

(۳۱) يهوسفط د پينځو دېرشو کالو په عمر کښې بادشاه جوړ شوې وو او په يروشلم باندې يې پينځوويشت کاله بادشاهي کړې وه. د هغه مور عزوبه وه چې د سلحې لور وه. (۳۲) د هغه نه مخکښې د هغه پلار آسا په شان هغه هم هغه کار کولو چې کوم د مالک خدای په نظر کښې ښه وو، (۳۳) خو

علاقائی عبادتخانی نہ وې تباہ شوې، او خلق په پوره توگه د خپل پلار نیکه خدای پاک ته نه وړاگرخېدلی. (۳۴) نور هر څه چې یهوسفط کړی دی، د هغه د بادشاهی د شروع نه واخله تر آخره پورې، هر څه د حنانی زوی یا هو په تاریخ کبني لیکلې شوی دی، کوم چې د اسرائیل د بادشاهانو د تاریخ یوه حصه ده. (۳۵) یو ځل د یهوداه بادشاه یهوسفط د اسرائیل بادشاه اخزیا سره اتحاد وکړو، چا چې ډېر بد عملونه وکړل. (۳۶) د عصیون جابر د بندرگاه سره په شریکه هغوی سمندری جهازونه جوړ کړل. (۳۷) خو د مریسه د ښار د دوداوا هو زوی الی عزر یهوسفط له خبردارې ورکړو، ”تا د اخزیا سره اتحاد کړې دے، په دې وجه چې تا څه جوړ کړی دی نو مالک خدای به هغه تباہ کړی.“ نو سمندری جهازونه تباہ شول او هیڅکله په سمندر کبني ونه چلېدل.

۲۱ (۱) یهوسفط مړ شو او د داؤد ښار په شاهي اديره کبني ښخ شو او د هغه زوی یهورام د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه یهورام

(۲) د یهوسفط بادشاه د زوی یهورام شپږ وروڼه وو، عزریاه، یحی ایل زکریاه، عزریاه، میکائیل او سفطیاه. (۳) خپل پلار هغوی له ډېر سره زر، سپین زر او قیمتی څیزونه ورکړل او هر یو یې د یهوداه د پخو دېوالونو ښارونو مشر مقرر کړو. یهورام د ټولو مشر وو نو په دې وجه یې هغه د دې دپاره مقرر کړو چې د هغه نه پس بادشاه شی. (۴) کله

چې بادشاهی په پوره توگه د يهورام په لاس کښې وه، نو هغه خپل ټول وروڼه او د اسرائيل څه مشران هم ووژل. (٥)

يهورام د دوو دېرشو کالو په عمر کښې بادشاه شو او اته کاله يې په يروشلم حکومت وکړو. (٦) هغه د اخي اب بادشاه او د اسرائيل نورو بادشاهانو په بدو مثالونو باندې عمل وکړو، ځکه چې هغه د اخي اب يوه لور واده کړې وه. هغه د مالک خدائ خلاف گناه وکړه، (٧) خو د مالک خدائ دا مرضي نه وه چې د داؤد شاهي خاندان تباہ کړي، ځکه چې هغه د داؤد سره لوظ کړې وو او دا وعده يې ورسره کړې وه چې د هغه اولاد به د همپشه دپاره بادشاهی کوي. (٨) د يهورام د بادشاهی په وخت کښې ادوم د يهوداه خلاف بغاوت وکړو او يو خپل بادشاه يې مقرر کړو. (٩) نو يهورام او د هغه آفسرانو خپلې ټولې جنگي گادي او لښکرې روانې کړې او د ادوميانو نه شپه په شپه راتاو شو او په هغوي يې سخته حمله وکړه. (١٠) نو ادوم تر نن پورې د يهوداه نه آزاد دے. هم په هغه وخت کښې د لېناه ښار هم بغاوت وکړو، دا هر څه ځکه وشول چې يهورام مالک خدائ د خپل پلار نيکه خدائ پاک پرېښے وو. (١١) هغه د يهوداه په غريزه علاقه کښې علاقائي عبادتخانه جوړه کړې وه او د يهوداه او د يروشلم خلق يې بې لارې کړي وو. (١٢) الياس پېغمبر يهورام له يو خط ولېرلو، چې په هغې کښې ليکلی شوی وو، ”مالک خدائ، ستا د پلار نيکه داؤد خدائ پاک تا رد کوي، ځکه چې تا د خپل پلار يهوسفط بادشاه او د خپل نيکه آسا په نقش قدم مزل نه دے کړے. (١٣) تا د اسرائيل د بادشاهانو په نقش قدم باندې مزل کړے دے او د يهوداه او يروشلم په خلقو دې د بتانو عبادت کړے دے، لکه څنگه چې اخي اب او د اسرائيل نورو

بادشاهانو کړی ؤو. تا خو خپل ورونه هم ووژل، چې هغوی ستا نه بڼه سپری ؤو. (۱۴) نو اوس به مالک خدای ستا خلقو له، ستا بچو او ستا بنځو له سخته سزا ورکړی او ستا هر څه به تباہ کړی. (۱۵) ته به د کولمو په سخت مرض باندې آخته شې چې هغه به ورځ په ورځ زیاتېږی تر دې پورې چې کولمې به درنه بهر راوځی. (۱۶) څه فلسټیان او عرب د هغه ځای سره نزدې اوسېدل چرته چې څه د ایتھوپیا خلق د سیند په غاړه دېره ؤو. مالک خدای هغوی ولمسول چې د یهورام خلاف جنگ له لار شى. (۱۷) هغوی په یهوداه حمله وکړه، شاهى محل یې لوټ کړو او د بادشاه د کشرى زوی، اخزیاہ نه بغېر یې د بادشاه ټولې بڼې او زامن قېدیان بوتلل. (۱۸) بیا د دې هر څه نه پس، مالک خدای په بادشاه باندې د کولمو سخت مرض راوستلو. (۱۹) تقریباً دوه کاله دا مرض په مزه مزه زیاتېدو تر دې پورې چې د هغه کولمې بهر راووتې او هغه په یو سخت تکلیف کبڼې مړ شو. د هغه خلقو د هغه د عزت دپاره اور بل نه کړو لکه چې د هغه د پلار نیکه دپاره بل شوې وو. (۲۰) یهورام د دوو دېرشو کالو په عمر کبڼې بادشاه جوړ شوې وو او اته کاله یې په یروشلم بادشاهى کړې وه. کله چې هغه مړ شو نو هیڅ څوک هم خفه نه ؤو. هغوی هغه د داؤد په ښار کبڼې ښخ کړو، خو په شاهى اديره کبڼې یې ښخ نه کړو.

د یهوداه بادشاه اخزیاہ

۲۲ (۱) څه عربو حمله وکړه او د یهورام بادشاه د کشرى زوی اخزیاہ نه بغېر یې د یهورام ټول زامن ووژل. نو

بيا د يروشلم خلقو اخزياہ د خپل پلار نه پس بادشاه جوړ
 کړو. (۲) اخزياہ د دوویشټو کالو په عمر کښې بادشاه جوړ
 شو او يو کال يې په يروشلم باندې بادشاهي وکړه. د هغه مور
 عتلياه وه چې د عمری بادشاه نمسی وه. (۳) اخزياہ د
 اخیاب د خاندان په نقش قدم باندې روان وو، ځکه چې د
 هغه مور عتلياه هغه ته بدې لارې بنودلې. (۴) هغه د مالک
 خدای خلاف گناه وکړه، ځکه چې د هغه د پلار د مرگ نه
 پس د اخیاب د خاندان نور کسان د هغه مشيران شول او
 هغه يې د تباہی طرف ته بوتلو. (۵) د هغوی په مشورو يې
 عمل کولو کله چې د شام بادشاه جزائیل خلاف يې په يو
 جنگ کښې د اسرائيل د بادشاه يورام ملگرتيا وکړه. لښکرې
 په رامات جلعاد کښې په جنگ شوې او يورام په جنگ کښې
 زخمی شو. (۶) هغه د يزرعیل بنار ته ځکه راوایس شو چې
 د هغه زخمونه روغ شی او اخزياہ هلته د ملاوېدو دپاره
 ورغلو. (۷) خدای پاک د يورام دا ملاقات د اخزياہ د تباہی
 سبب وگرځولو. هغه او يورام، یاھو زوی د نمسی سره
 ملاوېدو دپاره راوتل، کوم چې مالک خدای د اخیاب شاهي
 خاندان د تباہ کولو دپاره خوښ کړی وو. (۸) کله چې یاھو
 د اخیاب په شاهي خاندان باندې د خدای پاک سزا راوستله،
 نو هغه د يهوداه د قبیلې يو څو مشرانو او د اخزياہ خپلوانو
 سره ملاو شو چې هغوی د اخزياہ سره روان وو نو یاھو
 هغوی ټول ووژل. (۹) اخزياہ ولټولې شو او هغه په سامريه
 کښې پټ وو او هلته پیدا شو. هغوی هغه یاھو ته بوتلو او وې
 وژلو. خو هغوی د هغه لاش د هغه نيکه يهوسفط بادشاه د
 عزت په وجه ښخ کړو، ځکه يهوسفط د مالک خدای د
 خدمت دپاره هر څه کړی وو. نو د اخزياہ د خاندان داسې يو

کس هم پاتي نه شو چي هغه بادشاهي کړي وي.

د يهوداه مکه عتلياه

۱۰. څنگه چي د اخزياه بادشاه مور عتلياه د خپل زوي د قتل نه خبر شوه، نو هغي دا حکم ورکړو چي د يهوداه د شاهي خاندان مکمل کسان دې ووژلي شي. ۱۱. د اخزياه يوه ناسکه خور يهوسبع وه، د هغي واده د يهوידع امام سره شوي وو. هغي په پته باندې د اخزياه يو زوي يواس بچ کړو، هغه يې د هغه نورو شهزادگانو نه يوړو کوم چي قتل کېدونکي وو او هغه او د هغه خدمتگاره يې پټ کړل او د اوده کېدو په يوه کوټه کېنې د هغوي خيال ساتلو. نو داسي يهوسبع د هغه د پټ ساتلو په وجه باندې هغه د عتلياه د لاسه د مرگ نه بچ کړو. ۱۲. تر شپږو کالو پورې هغه هلته پټ وو کله چي عتلياه د مکه په توگه بادشاهي کوله.

د عتلياه خلاف بغاوت

۲۳. ۱. د شپږو کالو انتظار نه پس يهوידع امام يوه فېصله وکړه. هغه د دې پينځو فوجي آفسرانو سره لوظ وکړو، د يروحام زوي عزرياه، د يهوحنان زوي اسمعيل، د عوبيد زوي عزرياه، د عداياه زوي معسياه او د زکري زوي الياسفط. ۲. هغوي د يهوداه ټولو بنارونو ته سفر وکړو او ځان سره يې واپس يروشلم ته ليويان او د ډلو ټول مشران راوستل. ۳. هغوي ټول د خدائ پاک په کور کېنې راغونډ شول او هلته هغوي د بادشاه د زوي يواس سره يو لوظ

وکړو. یهویدع هغوی ته ووئیل، ”د بادشاه زوی دا دے. دے به اوس بادشاه جوړپړی، لکه څنگه چې مالک خدای فرمائیلی دی چې د داؤد اولاد به بادشاهان وی. ﴿٤﴾ نو مونږ به هم دغه شان کوو. کله چې امامان او لیویان د سبت په ورځ د خپل کار دپاره راځی، نو د هغوی درېمه برخه به د مالک خدای د کور د دروازو څوکیداری کوی، ﴿٥﴾ هغه بله درېمه برخه به د شاهي محل څوکیداری کوی او باقی پاتې برخه به د ”بنیاد“ په دروازه باندې مقررولې شی. ټول خلق به د مالک خدای د کور په دربار کښې راغونډ شی. ﴿٦﴾ یاد ساتئ چې صرف امامان او لیویان به د مالک خدای کور ته ننوځی د چا چې د خدمت نمبر وی. هغوی ځکه ننوتلې شی چې هغوی پاک کړې شوی دی، خو باقی نور خلق به خامخا د مالک خدای اصول منی او بهر دې پاتې شی. ﴿٧﴾ لیویان به د بادشاه نه گېرچاپېره د حفاظت دپاره ولاړ وی، چې خپلې توري يې راويستلې وی او چې بادشاه چرته هم ځی نو هلته به ورسره ځی. نور هر څوک چې د مالک خدای کور ته د ننوتلو کوشش وکړی نو هغه دې ووژلې شی.“ ﴿٨﴾ لیویانو او د یهوداه خلقو د یهویدع په اصولو باندې عمل وکړو. کوم څوکیداران چې د سبت په ورځ د کار نه چټی کېدل، نو هغوی ته دا اجازت نه وو چې کور ته لاړ شی نو داسې د هر فوجی مشر سره خپل څوکیداران موجود وو یعنی هغه څوکیداران چې د کار نه يې چټی کوله او هغه کسان چې کار له راتلل. ﴿٩﴾ یهویدع آفسرانو له هغه نېزې او پالونه ورکړل کوم چې د داؤد بادشاه وو او چې د مالک خدای په کور کښې ساتلې شوی وو. ﴿١٠﴾ هغه د مالک خدای د کور په مخکښې گېرچاپېره سړی مقرر کړل چې توري يې د دې

دپاره راويستلې وې چې د بادشاه حفاظت وكړي. (۱۱) بيا يهودي يواس بهر بوتلو، تاج يې د هغه په سر كېښودو او هغه له يې د احكامو كتاب وركړو. نو هغه بادشاه شو. يهودي امام او د هغه زامنو د مقررولو د نښې په طور د يواس سر په تېلو غوړ كړو او ټولو چغه ووهله، ”بادشاه زنده باد!“ (۱۲)

عتيايه د بادشاه دپاره د خوشحالي چغې واورېدلې، نو هغه د مالک خدائ كور ته تېزه لاره، چرته چې خلق راغونډ وو. (۱۳) هغې هلته د مالک خدائ د كور د دروازې په خوله كښې نوې بادشاه وليدو، چې د هغه ستنو سره ولاړ وو چې د بادشاهانو دپاره مخصوصې وې او گېرچاپېره ترې نه فوجي آفسران او د بيگلو غروونكي تاو وو. ټولو خلقو د خوشحالي نه چغې وهلې او بيگلې يې غږولې، او د مالک خدائ د كور موسيقارانو د موسيقي د څيزونو سره دا جشن روان كړې وو. هغې د خفگان نه خپلې جامې وشلولې او چغه يې ووهله، ”غدار! غدار!“ (۱۴) يهودي دا نه غوښتل چې عتيايه دې د مالک خدائ په كور كښې ووژلې شي، نو هغه خپل فوجي آفسران راوغوښتل او ورته يې ووئيل، ”هغه د څوكيدارانو د قطارونو په مينځ كښې وباسئ او هر څوك چې د هغې د بچ كولو كوشش كوي نو هغه ووژنئ.“ (۱۵) هغوى هغه ونيوله، محل ته يې بوتله او هلته يې د آسونو د دروازې سره ووژله.

يهودى د خلقو اصلاح كوى

(۱۶) يهودي امام يواس بادشاه او خلق د ځان سره كړل چې د هغه سره يو لوظ وكړي چې هغوى به د مالک خدائ وفادار اوسى. (۱۷) بيا هغوى ټول د بل عبادتخاني ته لاړل او هغه يې

راوغورزوله. هغوی هلهته قربان گاه او بُتان توتی کړل او متان د بعل امام یې د قربان گاه په مخکښې ووژلو. (۱۸) یهویدع امامان او لیویان د مالک خدای د کور د کار مشران مقرر کړل. د هغوی کار هغه نمه واری سر ته رسول وُو چې کومی ورته داؤد بادشاه حواله کړې وې او چې د موسی د قانون په مطابق هغه نذرانې وسوزوی چې کومی مالک خدای ته د موسیقی او خوشحالی سره پېش کیری. (۱۹) یهویدع د مالک خدای د کور په دروازو باندې د دې دپاره هم څوکیداران مقرر کړل چې څوک ناپاک وی نو هغه بهر ایسار کړی شی. (۲۰) فوجی آفسران، مشران خلق، آفسران او نور پاتې ټول خلق د یهویدع سره په هغه عمل کښې ملگری وُو چې کله بادشاه د مالک خدای کور نه محل ته راوستلې شو. هغوی په پاسنی دروازه رانوتل او بادشاه په خپل تخت کښېناستو. (۲۱) ټول خلق خوشحاله وُو او اوس د عتلیاه د وژلو په وجه په ښار کښې خاموشی وه.

د یهوداه بادشاه یوآس

۲۴ (۱) یوآس د اوو کالو په عُمَر کښې د یهوداه بادشاه شو او څلوېښت کاله یې په یروشلم باندې بادشاهی وکړه. د هغه مور د بیرسبع د ښار ضبیا ه وه. (۲) ترڅو پورې چې یهویدع امام ژوندی وو نو یوآس هم هغه کار کولو چې مالک خدای ورباندې خوشحالیږدو. (۳) یهویدع د یوآس بادشاه دپاره دوه ښځې خوښې کړې او د هغه زامن او لوڼه پیدا شول. (۴) کله چې یوآس بادشاه وو نو هغه دا فېصله وکړه چې د مالک خدای د کور مرمت دې وشي. (۵) هغه امامانو

او لیویانو له حُکم ورکړو چې د یهوداه بنارونو ته لار شی او
 د ټولو خلقو نه دومره پېسې راغونډې کړی چې د مالک
 خُدائ په کور کښې کلنۍ مرمت ورباندې وکړی. هغه ورته
 ووئیل چې دا کار سمدستی وکړئ، خو لیویانو دا کار
 سمدستی ونه کړو، (٦) نو هغه د هغوی مشر یهویدع
 راوغوښتلو او تپوس یې ترې نه وکړو، ”تاسو دې ته پام ولې
 نه کولو چې لیویانو د یهوداه او یروشلم نه هغه محصُول
 راغونډولو کوم چې د مالک خُدائ خِدمت کوونکی موسی د
 خلقو نه دا غوښتل چې دا محصُول د مالک خُدائ د حضور
 د خپمې دپاره ورکړی؟“ (٧) د عتلیاه یعنې د هغه بدکارې
 بنځې منونکو د مالک خُدائ د کور نه د پېر وخت نه غلا
 کوله او ټول مقدس څیزونه یې هم د بعل په عبادت کښې
 استعمالول. (٨) بادشاه لیویانو له حُکم ورکړو چې د چندې
 دپاره یو صندوق جوړ کړی او د مالک خُدائ د کور په
 دروازه کښې یې کېږدی. (٩) هغه په ټول یروشلم او یهوداه
 کښې هر یو کس له دا خبر ورولېږلو چې مالک خُدائ له هغه
 محصُول راوړی کوم چې په وپرومبی ځل د خُدائ پاک
 خِدمت کوونکی موسی په صحرا کښې راغونډ کړی وو. (١٠)
 په دې باندې خلق او د هغوی مشران خوشحاله شول او
 خپلې د محصُول پېسې یې راوړې او صندوق یې ډک کړو.
 (١١) لیویانو به هره ورځ هغه صندوق شاهي آفسر له وړلو
 کوم آفسر چې د دې نومه وار وو. کله به هم چې دا ډک وو،
 نو شاهي منشی او د مشر امام کس به پېسې راویستلې او
 صندوق به یې واپس خپل ځای ته وړلو. نو داسې هغوی
 پېرې پېسې راغونډې کړې. (١٢) بادشاه او یهویدع به پېسې
 هغه چا له ورکولې کوم چې د مالک خُدائ د کور د مرمت

کولو مشران ؤو او هغوی د کاپو ګلکاران، ترکانان او لوهاران د مرمت دپاره په مزدوری ونيول. (۱۳) هغوی ټولو سخت محنت کولو او د مالک خدای کور یې خپل اصلی حالت ته بیا راوستلو، هم هغه شان مضبوط لکه څنګه چې مخکښې وو. (۱۴) کله چې مرمت ختم شو، نو هغه پاتې شوی سره زر او سپین زر بادشاه او یهویدع له ورکړې شول، چې هغوی دا د مالک خدای د کور د جامونو او نور سامان جوړولو دپاره استعمال کړل.

د یوآس د مالک خدای نه اورېدل

چې ترڅو پورې یهویدع ژوندې وو، نو نذرانې به مسلسل د مالک خدای په کور کېنې پېش کېدلې. (۱۵) کله چې یهویدع د یو سل او دېرشو کالو بڼه پوخ عمر ته ورسېدو، نو هغه مړ شو. (۱۶) هغه د داؤد په شاهي اديره کېنې بنخ شو ځکه چې هغه په اسرائیل کېنې د خدای پاک او د هغه د کور ډېر خدمت کړې وو. (۱۷) خو چې کله یهویدع مړ شو، نو د یهوداه مشرانو یوآس بادشاه دې ته جوړ کړو چې هغوی ته غوږ ونیسی. (۱۸) نو خلقو د مالک خدای په کور کېنې د هغه عبادت پرېښودو، دا هغه خای وو چرته چې د هغوی پلار نیکه عبادت کولو او د دې په خای یې د بتانو او د اشیرې بت د نښو عبادت شروع کړو. د دې گناهونو د جرم په وجه هغوی په یهوداه او یروشلم باندې د مالک خدای غصه راوستله. (۱۹) مالک خدای هغوی له پېغمبران وروپېژل چې خلق هغه واپس راوگرځوی، پېغمبران به هغوی له خبردارۍ ورکولو خو خلقو ورته غوږ ونه نیولو. (۲۰) بیا د خدای پاک

روح د يهوديدع امام په زوی زکریاه باندې راغلو. هغه په یو اوچت خائ باندې ودرېدو او آواز یې وکړو، ”مالک خدای، خدای پاک دا تپوس کوی چې تاسو د هغه د حکمونو نافرمانی ولې کوئ او په خپل خان باندې تباهی ولې راولئ. تاسو هغه پرېښودو، نو په دې وجه هغه تاسو هم پرېښودئ.“

۲۱) یوآس بادشاه د زکریاه خلاف په یو سازش کښې ملگرتیا وکړه او د بادشاه په حکم یې د مالک خدای د کور په دربار کښې زکریاه سنگسار کړو. ۲۲) بادشاه هغه د وفاداری خدمت هېر کړو چې د زکریاه پلار یهوديدع د هغه دپاره کړې وو او هغه زکریاه ووژلو. کله چې زکریاه مړ کېدو، نو هغه چغه ووهله، ”مالک خدای دې زما په حال نظر وکړی او زما بدل دې تا نه واخلي.“

د یوآس د بادشاهی ختمېدل

۲۳) کله چې په هغه کال خزان راغلو، نو د شام لښکر په یهوداه او یروشلم باندې حمله وکړه او ټول مشران یې ووژل او ټول مال غنیمت یې د دمشق بادشاه له یورو. ۲۴) اگر چې شامی لښکر وړوکه وو، خو مالک خدای د هغوی مدد وکړو چې د یهوداه دومره لوی لښکر له شکست ورکړی ځکه چې د یهوداه خلقو مالک خدای د هغوی د پلار نیکه خدای پاک پرېښی وو. نو داسې یوآس بادشاه ته سزا ملاو شوه. ۲۵) کله چې شامی لښکر واپس لاړو نو یوآس سخت زخمی پاتې وو، نو وروستو بیا د هغه دوو آفسرانو د هغه خلاف منصوبه جوړه کړه او هغه یې په خپل کت کښې ووژلو د دې دپاره چې د یهوديدع امام د زوی د قتل بدله ترې نه واخلي.

هغه د داؤد په ښار کښې ښخ شو، خو په شاهي اديره کښې
 ښخ نه شو. (۲۶) د هغه خلاف چې چا منصوبه جوړه کړې
 وه هغه يو زاباد وو، چې هغه د يوې عموني ښځې زوی وو
 چې د هغې نوم سماعت وو، او بل يهوژيد وو چې د يوې
 موآبي ښځې زوی وو چې د هغې نوم سمریت وو. (۲۷) د
 بادشاهانو د کتاب په تفسير کښې د يوآس د زامنو قيصي،
 هغه پېغامونه چې د هغه خلاف شوي دي، او د مالک خدای د
 کور د بيا جوړولو په حقله قيصه شامله ده. د هغه زوی
 امصيا هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه امصيا ه

۲۵ (۱) امصيا ه د پينځويشتو کالو په عمر کښې بادشاه
 شو او يو کم دېرش کاله يې په يروشلم باندې حکومت وکړو.
 د هغه مور د يروشلم يهودان وه. (۲) هغه هغه هر کار کولو
 چې په خه باندې مالک خدای رضا کېدو خو د زړه د
 اخلاصه يې نه کول. (۳) کله چې د هغه بادشاهي مضبوطه
 شوه، نو هغه هغه آفسران ووژل چا چې د هغه پلار وژلې وو.
 (۴) خو هغه د هغوی بچي ونه وژل او په هغه خه يې عمل
 وکړو چې مالک خدای د موسی په شريعت کښې د هغې
 حکم کړې وو، ”مور پلار دې د هغه جرمونو په وجه نه شی
 وژلې کوم چې د هغوی بچو کړی وی او بچي دې د هغه
 جرمونو په وجه نه شی وژلې کوم چې د هغوی مور پلار
 کړی وی، يو کس دې صرف د هغه جرم په وجه وژلې شی
 چې هغه په خپله کړې وی.“

د ادوم خلاف جنگ

٥ امصياه بادشاه د يهوداه او د بنيامين د قبيلو ټول سړي د خپلو خپلو کورنو په مطابق په فوجي ډلو کښې رايوځائ کړل او د زرو کسانو د ډلو او د سلو کسانو د ډلو دپاره يې فوجي مشران مقرر کړل. په دې کښې هغه ټول سړي شامل ؤو چې عمر يې شل کاله يا د دې نه زيات وو، چې ټول درې لاکه ؤو. هغوى خوښ کړې شوى فوجيان ؤو، د جنگ دپاره تيار ؤو او د نېزو او ډالونو په استعمالولو کښې تکره ؤو. ٦ د دې نه علاوه، هغه د اسرائيل نه سل زره فوجيان تقريباً د درې زره او څلور سوه کلو د سپينو زرو په قيمت باندې په مزدورى ونيول. ٧ خو يو پېغمبر بادشاه له ورغلو او ورته يې ووييل، ”د اسرائيل دا فوجيان ځان سره مه بوځه. مالک خدائ د افرائيم د قبيلې د دې فوجيانو مل نه دے. ٨ کېدے شى ستا خيال دا وى چې د هغوى په وجه به تاسو په جنگ کښې تکره شئ، خو دا د خدائ پاک کار دے چې هغه دا طاقت لرى چې چا له فتح يا شکست ورکړى. خدائ پاک به ستاسو د دشمنانو په وجه تاسو له شکست درکړى.“ ٩ امصياه د پېغمبر نه تپوس وکړو، ”خو د هغه ټولو سپينو زرو به څه کيرى چې ما په مزدورى کښې ورکړى دى؟“ هغه پېغمبر ورته وفرمائيل، ”مالک خدائ تا له د هغې نه زيات درکولے شى.“ ١٠ نو امصياه هغه د مزدورى فوجيان واپس ولېږل او ورته يې ووييل چې کورونو ته لاړ شئ. نو هغوى کورونو ته لاړل او د يهوداه خلقو ته سخت غصه ؤو. ١١ امصياه خپل ځان بيا تکره کړو او د مالگې مېدان ته يې خپل لښکر روان کړو. هغوى هلته جنگ وکړو او لس زره

ادومی فوجیان یې ووژل (۱۲) او نور لس زره یې ونيول. هغوی قېديان د سلح په ښار کښې د کمر سر ته وخپړول او راوې غورزول، نو داسې هغوی لاندې په گټو کښې مړه شول. (۱۳) په دې دوران کښې د مزدوری کوم فوجیان چې امصیاه کورونو ته لېږلی ؤو نو هغوی د سامریه او بیت حورون په مینځ کښې د یهوداه په یو څو ښارونو حمله وکړه. هغوی درې زره کسان ووژل او ډېر مال غنیمت یې یووړ. (۱۴) کله چې امصیاه ادومیانو له د شکست ورکولو نه پس راوگرځېدو، نو هغه د هغوی بتان د ځان سره راوړل، دا یې ودرول، د هغې عبادت یې وکړو او خوشبویی یې ورته وسوزولې. (۱۵) په دې باندې مالک خدای غصه شو، نو هغه امصیاه له یو پېغمبر ورواېرلو. پېغمبر ورته وفرمائیل، ”تا د هغه پردو معبودانو عبادت ولې کړې دے چې هغوی ستا د لاس نه خپل خلق هم نه شول بچ کولے؟“ (۱۶) نو امصیاه ورته ووئیل، ”د کله نه تہ مونږ د بادشاه مشیر مقرر کړے یې؟ خوله دې بنده کړه، گنې وویه دې وژنم.“ پېغمبر خبرې بندې کړې خو دا یې وفرمائیل، ”اوس ما ته پته ولگېده چې خدای پاک ستا د تباہ کولو فېصله کړې ده دا ځکه چې تا دا هر څه وکړل او زما نصیحت ته دې پام نه دے کړے.“

د اسرائیل خلاف جنگ

(۱۷) د یهوداه بادشاه امصیاه او د هغه مشیرانو د اسرائیل د بادشاهي خلاف منصوبه جوړه کړه. بیا هغه د اسرائیل بادشاه یهوآس ته یو پېغام ولېرلو، څوک چې د یهوآخز زوی او د یاھو نمسے وو، چې جنگ له راوړاندې شه. (۱۸) یهوآس

امصياه له دا پېغام ولېرلو، ”يو ځل د لبنان په غرونو كېنې د ازغو بوټي د ديار ونې له دا پېغام ولېرلو، زما زوى له ستا لور راکړه چې واده يې كړى. نو بيا يو ځنگلى ځناور هلته تېرېدو او د ازغو په بوټي يې پښې كېښودې. (۱۹) نو امصياه، ادوميانو له دې اوس شكست وركړې دې او مغروره شوې يې. خو زه تا له مشوره دركوم چې په خپل كور كېنې كېښنه. داسې بلا ولې راپاروې چې هغه ستا او ستا په خلقو باندې صرف تباهي راولي؟“ (۲۰) خو امصياه ورته غوږ نه نيولو. خدائ پاک غوښتل چې امصياه شكست وخورى، ځكه چې هغه د ادومي بتانو عبادت كړې وو. (۲۱) نو د اسرائيل بادشاه يهوآس د يهوداه بادشاه امصياه خلاف جنگ له لارو. هغوئ په يهوداه كېنې د بيت شمس سره يو بل ته مخامخ شول، (۲۲) د يهوداه لښكر د اسرائيل د لښكر نه شكست وخورو او ټول فوجيان خپلو كورونو ته وتښتېدل. (۲۳) يهوآس امصياه ونيولو او يروشلم ته يې بوتلو. هلته هغه د افرائيم د دروازې نه واخله د گوت د دروازې پورې دېوال راوغورزولو، چې تقريباً دوه سوه او شل گزه فاصله وه. (۲۴) هغه د مالک خدائ د كور ټول سره زر او سپين زر د مال غنيمت په توگه سامريه ته يوړل، د مالک خدائ د كور هغه سامان چې د عوبيد ادوم اولاد د هغې حفاظت كولو او د محل خزانې يې يوړې. هغه د ځان سره قېديان هم بوتلل. (۲۵) د يهوداه بادشاه امصياه د اسرائيل د بادشاه يهوآس د مرگ نه پس پينځلس كاله ژوندې وو. (۲۶) امصياه چې نور هر څه هم كړى دى د هغه د بادشاهي د شروع نه واخله تر آخره پورې هغه د يهوداه او اسرائيل د بادشاهانو په تاريخ كېنې ليكلې شوى دى. (۲۷) د هغه وخت نه واخله چې كله هغه د

مالک خُدائِ خِلافِ بَغاوتِ وکړو، په يروشلم کښې دشمنانو د هغه خِلاف يوه منصوبه جوړوله. په آخر کښې هغه د لکيس ښار ته وتښتېدو، خو د هغه دشمنان په هغه پسې وُو او هلته يې ووژلو. (٢٨) د هغه لاش په يو آس باندې يروشلم ته راورلې شو او هغه د داؤد ښار په شاهي اديره کښې ښخ کړې شو.

د يهوداه بادشاه عُزيا

٢٦ (١) د يهوداه ټولو خلقو د امصياه شپاړس کلن زوی عُزياه خوښ کړو چې د خپل پلار نه پس بادشاه جوړ شى. (٢) دا د امصياه د مرگ نه پس وُو چې عُزياه ايالات بيا قبضه کړو او ښار يې دوباره جوړ کړو. (٣) عُزياه د شپاړسو کالو په عمر کښې بادشاه شو او هغه په يروشلم باندې دوه پنځوس کاله بادشاهى وکړه. د هغه مور د يروشلم يکولياه وه. (٤) هغه د خپل پلار په نقش قدم باندې روان وو او هغه کار يې کولو چې مالک خُدائى ورباندې خوشحاليږي. (٥) چې ترڅو پورې د هغه مذهبي مشير زکرياه ژوندې وو، نو هغه په وفادارۍ سره د مالک خُدائى خدمت کولو او خُدائى پاک هغه له برکت ورکولو. (٦) عُزياه د فلسطينو خِلاف جنگ له لارو. هغه د جات، بينه او اشدود ښارونو دېوالونه راوغورزول او د اشدود او باقى ټول فلسطينه کښې يې د پخو دېوالونو ښارونه جوړ کړل. (٧) خُدائى پاک فلسطينانو له او هغه عربو له چې په جوربعل کښې اوسېدل او معونيانو له په شکست ورکولو کښې د هغه مل وو. (٨) عمونيانو عُزياه له محصُول ورکولو او هغه دومره طاقتور شو چې د

هغه شهرت د مصر پورې خور شو. (۹) عزیزه د یروشلم د پخو دېوالونو مضبوطولو دپاره داسې وکړل چې د گوټ د دروازې سره او د وادی د دروازې سره او هلته یې برجونه جوړ کړل چرته چې دېوال تاوېږي. (۱۰) هغه په بیابان کښې پاخه برجونه جوړ کړل او د اوبو ډېرې ډیگې یې وکنستلې، ځکه چې هغه د نمرپریواته طرف ته د غره په لمنو کښې او بیابان کښې د څاروو ډېرې رمې لرلې. ځکه چې هغه د زمیډاری سره مینه لرله، هغه خلقو ته وفرمائیل چې د غرونو په ملک کښې د انگورو باغونه وکړي او په آباءه زمکه کښې پټې وکړي. (۱۱) د عزیزه لوی لښکر د جنگ دپاره تیار وو. د دې حساب کتاب د حنیا په نامه واری لاندې د هغه منشیانو یعنی ایل او معسیاه ساتلو. حنیا په بادشاه د نوکرانو نه یو کس وو. (۱۲) د لښکر مشري شپږوشت سوو آفسرانو کوله. (۱۳) د هغوی لاندې درې لاکه اووه زره او پینځه سوه داسې تکړه فوجیان وو چې هغوی په بنه شان د دشمنانو نه د بادشاه حفاظت کولې شو. (۱۴) عزیزه د لښکر دپاره د پالونو، نېزو، د کلکو ټوپو، زغرو، لیندو، غشو او د لیندو دپاره د کاپو بندوبست وکړو. (۱۵) په یروشلم کښې ماهرو کاریگرانو د غشو د ویشتلو دپاره او د برجونو او د بنا د دېوال د گوټونو نه د لویو کاپو غورزولو دپاره څیزونه ایجاد کړل. د هغه شهرت په هر ځای کښې خور شو او چې د خدای پاک نه هغه ته کوم مدد ملاو شوې وو د هغې په وجه هغه ډېر طاقتور شو.

د خپل غرور په وجه عزیزه ته سزا ملاوېدل

(۱۶) خو کله چې عَزِيَاہ بادشاه تکره شو، نو هغه مغروره شو او په دې وجه هغه د تباہۍ طرف ته لاړو. هغه د مالک خُدائ د خپل خُدائ پاک سره خيانت وکړو ځکه چې هغه په خپله د مالک خُدائ کور ته لاړو او د خوشبويۍ په قربان گاه باندې يې خوشبويئ وسوزوله. (۱۷) عَزِيَاہ امام، بادشاه پسې لاړو چې د عَزِيَاہ سره اتيا بهادر امامان ملگری وُو، (۱۸) دا دې دپاره چې د عَزِيَاہ مخه ونيسي. هغوي وُوئيل، ”عَزِيَاہ، ته دا حق نه لري چې مالک خُدائ ته خوشبويئ وسوزوي. صرف د هارون د اولاد امامان د دې کار دپاره مخصوص دي. د دې مقدس خائ نه ووځه ځکه چې تا گناه کړې ده او مالک خُدائ به نور ستا عزت نه کوي.“ (۱۹) عَزِيَاہ هلته د مالک خُدائ په کور کښې د خوشبويۍ د قربان گاه سره ولاړ وو او د خوشبويۍ د سوزولو مجمر يې نيولې وو. هغه امامانو ته غصه شو او سمدستي د جذام مرض د هغه په تندي باندې راغلو. (۲۰) عَزِيَاہ او نورو امامانو د يرې سره د بادشاه تندي ته کتل او بيا يې هغه دې ته مجبور کړو چې د مالک خُدائ د کور نه لاړ شي. هغه زر زر د هغه خائ نه لاړو، ځکه چې مالک خُدائ هغه له سزا ورکړې وه. (۲۱) عَزِيَاہ باقی ټول عمر د خپل مرض په وجه ناپاک وو. بيا د دې قابل نه شو چې د مالک خُدائ کور ته ورننوتې وو او هغه په يو ځان له کور کښې اوسېدو، خپل ټول کارونه يې پرېښودل. په دې دوران کښې د هغه زوي يوتام په مُلک حکومت کولو. (۲۲) د اموص زوي يشعياہ پېغمبر هغه نور ټول څيزونه ليکلي دي چې عَزِيَاہ بادشاه د خپلې بادشاهۍ په دوران کښې کړي دي. (۲۳) عَزِيَاہ مړ شو او د ښخېدو په شاهي زمکه کښې ښخ شو، خو د جذام د مرض په وجه هغه په شاهي اديره کښې

بنځ نه شو. د هغه زوی یوتام د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه یوتام

۲۷ (۱) یوتام د پینځویشو کالو په عمر کښې بادشاه شو

او هغه شپاړس کاله په یروشلم بادشاهی وکړه. د هغه مور

یروسا د صدوق لور وه. (۲) هغه د خپل پلار عزیزاه په شان

هم هغه کار کولو چې په کوم باندې مالک خدای

خوشحالېدو، خو د خپل پلار په شان هغه داسې گناه ونه کړه

لکه چې د هغه پلار د مالک خدای کور ته ننوتلې وو. خو

خلکو گناه بیا بیا کوله. (۳) هغه یوتام وو چې هغه د مالک

خدای د کور پاسنی دروازه جوړه کړه او د یروشلم په هغه

علاقه کښې یې د ښار د دېوال پېر مرمت هم وکړو چې د هغه

علاقې نوم عوفل وو. (۴) د یهوداه په غرونو کښې هغه

ښارونه جوړ کړل او په ځنگلو کښې یې قلعي او برجونه جوړ

کړل. (۵) هغه د عمون بادشاه او د هغه د لښکر خلاف جنگ

وکړو او هغوی له یې شکست ورکړو. بیا هغه عمونیان دې ته

مجبور کړل چې درې کاله به هر کال دا محصول ورکوی،

درې زره او څلور سوه کلو سپین زر، یو زر ټنه غنم او یو زر

ټنه اوریشې. (۶) د یوتام بادشاهی مضبوطېدله ځکه چې هغه

په وفاداری سره د مالک خدای د خپل خدای پاک

فرمانبردارۍ کوله. (۷) د یوتام د بادشاهی نورې واقعي، د

هغه جنگونه او د هغه نور کارونه، دا هر څه د اسرائیل او د

یهوداه په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. (۸) یوتام د

پینځویشو کالو وو چې هغه بادشاه شو او هغه په یروشلم

باندې شپارس کاله بادشاهی وکړه. (۹) یوتام مړ شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو او د هغه زوی احاز د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه احاز

۲۸ (۱) احاز د شلو کالو په عمر کښې بادشاه شو او هغه په یروشلم باندې شپارس کاله بادشاهی وکړه. هغه د خپل پلار نیکه داؤد په شان نه وو، او په خائ د هغې پې هغه کار کولو چې په خه مالک خدای ناراضه کېدو. (۲) او د اسرائیل د بادشاهانو په نقش قدم باندې روان وو. هغه د بعل د اوسپنې بتان جوړ کړی وو، (۳) د هنوم په وادی کښې پې خوشبوی سوزولې او تر دې پورې چې خپل زامن پې هم بتانو ته د سوزېدونکې نذرانو په توګه قربانی کړل. د هغه خلقو د حرامو رواجونو نقل پې کولو چې کله بنی اسرائیلیان مخ په وړاندې تلل نو مالک خدای هغه د غېرو قومونو خلق د هغه ملک نه شړلی وو. (۴) په علاقائی عبادتخانو کښې، په غرونو، او د سوری د هرې ونې لاندې به احاز قربانی پېش کولې او خوشبوی پې سوزولې.

شام او اسرائیل یهوداه له شکست ورکول

(۵) - (۶) احاز بادشاه ګناه کړې وه، نو په دې وجه مالک خدای د هغه خدای پاک د شام بادشاه په ذریعه هغه له شکست ورکړو او هغه په لوی شمېر کښې د یهوداه قېدیان هم دمشق ته بوتلل. مالک خدای د رملیاه د زوی د اسرائیل د

بادشاه فقح په ذريعه هم احاز له شكست وركړو او په يوه ورځ يې يو سل او شل زره د يهوداه تكړه فوجيان ووژل. مالک خدائ د هغوی پلار نيکه خدائ پاک د دې کېدو اجازت ځکه وركړو چې د يهوداه خلقو هغه پرېښی وو. (۷)

يو اسرائیلي فوجی چې نوم يې زکری وو هغه د احاز بادشاه زوی معسیاه، د محل مشر عزریقام او القنه ووژل. القنه په بادشاه پسې دوهم سرې وو. (۸) اگر چې د يهوداه خلق د هغوی خپل رسته دار هم وُو، خو د اسرائیل لښکر دوه لاکه ښځې او ماشومان قېديان کړل او د ډېر زیات مال غنیمت سره يې سامریه ته بوتلل.

عوبید پېغمبر

(۹) د مالک خدائ يو پېغمبر چې نوم يې عوبید وو، هغه د سامریه په ښار کښې اوسېدو. کله چې د اسرائیل لښکر د يهوداه د قېديانو سره واپس راروان وو نو چې هغوی ښار ته په ننوتلو وُو نو عوبید هغوی له د ملاوېدو دپاره ور ووتلو او عوبید ورته وویل، ”مالک خدائ ستاسو د پلار نيکه خدائ پاک د يهوداه خلقو ته غصه وو او ستاسو په ذريعه يې هغوی له شكست وركړو، خو چې تاسو هغوی څومره په بې رحمۍ سره حلال كړی دی نو خدائ پاک د هغې نه خبر شوې دے. (۱۰) او اوس ستاسو اراده دا ده چې د يروشلم او يهوداه سړی او ښځې خپل غلامان او وينځې جوړې كړئ. ولې تاسو ته پته نشته څه چې تاسو د مالک خدائ د خپل خدائ پاک خلاف گناهونه هم كړې دي؟ (۱۱) زما دا خبره واورئ. دا قېديان ستاسو وروڼه او خویندې دي. هغوی

پرېږدئ چې لږ شی، گنې مالک خدائ به په غصه کبني تاسو له سزا درکړی.“ (۱۲) د افرائيم د قبيلې څلورو مشرانو سرو، د يهوحنان زوی عزرياه، د مسلموت زوی برکياه، د سلوم زوی يحزقياه او د خدلی زوی عماسا هم د فوجي کاروائی مخالفت وکړو. (۱۳) هغوی وويل، ”دا قېديان دلته مه راولئ. مونږ د مالک خدائ خلاف لويه گناه کړې ده او هغه مو دومره غصه کړې ده چې مونږ له به سزا راکړی. اوس ته داسې نور هم څه کول غواړي چې په هغې باندې زمونږ جرم زيات شی.“ (۱۴) نو بيا فوجيانو قېديان او مال غنيمت هغه خلقو او د هغوی مشرانو ته حواله کړو، (۱۵) او هغه څلور سړي د دې دپاره مقرر کړې شول چې قېديانو له د هغه نيولې شوی مال غنيمت نه جامې ورکړی. هغوی ورله د اغوستلو دپاره خپلې او جامې ورکړې، د خوراک څښاک بڼه ډېر څيزونه يې ورکړل او د هغوی په زخمونو يې د زيتونو تېل واچول. هغه کسان چې کوم ډېر کمزوری و او تلې نه شو نو هغوی يې په خرونو کښېنول او ټول قېديان په يريحو کبني د يهوداه علاقې ته بوتلې شول، کوم چې د کجورو د ونو ښار ده. بيا د اسرائيل خلق خپل کور سامريه ته راواپس شول.

د احاز د اسوريانو نه مدد غوښتل

(۱۶) - (۱۷) ادوميانو په يهوداه باندې بيا حملې شروع کړې او ډېر قېديان يې ونيول، نو په دې وجه احاز بادشاه د اسور بادشاه تغلت فلاسر نه مدد وغوښتو. (۱۸) په هغه وخت کبني فلسطينانو د نمرپرېواته په طرف د غرونو په لمن کبني او په

جنوبی یهوداہ کبني په بنارونو باندې حملې کولې. هغوی د بیت شمس، ایالون، جدیروت، شوکو، تمت او جمسو بنارونه او ورسره خواوشا علاقو کبني کلی هم قبضه کړل او هلته پاخه دېره شول. (۱۹) احاز بادشاه خپل خلق د بدعملۍ په لار روان کړی ؤو او د مالک خدای نافرمانی یې کړې وه نو په دې وجه مالک خدای په یهوداه باندې افتونه راوستل. (۲۰) د اسور بادشاه د احاز د مدد په ځای د هغه مخالفت وکړو او هغه یې د تکلیف سره مخ کړو. (۲۱) نو احاز د مالک خدای د کور، محل او د خلقو د مشرانو د کورونو نه یې سره زر واخستل او د اسور بادشاه له یې ورکړل، خو په دې هم کار ونه شو.

د احاز گناهونه

(۲۲) کله چې مصیبتونه پېر سخت ؤو، نو هغه سپری یعنې احاز د مالک خدای خلاف د مخکبني نه زیاته گناه وکړه. (۲۳) هغه د دمشق معبودانو ته قربانی پېش کړې، چا چې هغه له شکست ورکړې وو. هغه ووئیل، ”د شام معبودانو د خپلو بادشاهانو مدد وکړو، نو که زه هغوی ته قربانی پېش کړم، نو کېدې شی چې زما هم مدد وکړی.“ نو په دې وجه په هغه او د هغه په قوم باندې تباهی راغله. (۲۴) د دې نه علاوه، هغه د خدای پاک د کور ټول سامان هم واخستلو او ټوټې ټوټې یې کړو. هغه د مالک خدای د کور دروازې بندې کړې او د یروشلم په هر ځای کبني یې قربان گاه جوړې کړې. (۲۵) هغه د یهوداه په هر یو ښار کبني علاقائی عبادتخانی جوړې کړې، چرته چې به پردو خدایانو ته خوشبویی سوزولې شوې. نو په

دې وجه هغه مالک خدائ د خپل پلار نيکه خدائ پاک په قهر
 کړو. (۲۶) د شروع نه واخله تر آخره پورې د هغه د بادشاهي
 ټولې واقعي د يهوداه او د اسرائيل په تاريخ کښې ليکلې شوي
 دي. (۲۷) احاز بادشاه مړ شو او په يروشلم کښې ښخ شو،
 خو په شاهي اديره کښې ښخ نه شو. د هغه زوی حزقيا د
 هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه حزقيا

۲۹ (۱) حزقيا د پينځويشتو کالو په عمر کښې د يهوداه
 بادشاه شو او يو کم دېرش کاله يې په يروشلم باندې بادشاهي
 وکړه. د هغه مور ابيا د زكرياه لور وه. (۲) هغه د خپل پلار
 نيکه داؤد په نقش قدم باندې روان وو او هغه کار يې کولو
 چې مالک خدائ ورباندې رضا کېدو.

د مالک خدائ د کور پاکول

(۳) د حزقيا د بادشاهي د اول کال په ورومبي مياشت، هغه
 د مالک خدائ د کور دروازي کولو کړې او مرمت يې کړې.
 (۴) هغه د مالک خدائ د کور نمرخاته طرف ته دربار کښې
 امامان او ليويانو راغونډ کړل (۵) او هلته يې ورته خبرې
 وکړې. هغه وفرمائيل، ”ليويانو تاسو به خپل ځانونه وقف
 کړئ او د مالک خدائ کور به پاک کړئ کوم چې ستاسو د
 پلار نيکه خدائ پاک دے. د مقدس ځای نه ټول ناپاکه
 څيزونه لرې کړئ. (۶) زمونږ پلار نيکه د مالک خدائ زمونږ
 د خدائ پاک نافرمانه وو او هغه کار يې کولو چې په څه

باندې هغه ناراضه کېدو. هغوی مالک خدای او د هغه کور
 پرېښودو او هغه ته یې شا وگرځوله. (۷) هغوی د ننوتو د
 کوتې دروازې بندې کړې، د یوې یې پرېښودې چې مړې شې
 او خوشبوئی یې نه سوزوله او نه یې د بنی اسرائیلو د خدای
 پاک په مقدس خای کېنې سوزېدونکې نذرانې پېش کړې. (۸)
 نو په دې وجه مالک خدای یهوداه او یروشلم ته غصه دے او
 چې هغه خه کړی دی په هغې باندې هر یو کس حېران دے او
 پرېدلے دے او سپک یې گڼی. او تاسو ته د دې ډېره ښه پته
 ده. (۹) زمونږ پلار نیکه په جنگ کېنې وژلے شوی وؤ او
 زمونږ ښځې او بچي قېديان بوتلے شوی دی. (۱۰) اوس ما دا
 فېصله کړې ده چې د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای
 پاک سره یو لوظ وکړم، نو هغه به نور مونږ ته غصه نه وی.
 (۱۱) زما زامنو وخت مه ضائع کوئ. تاسو هغه څوک یئ
 چې مالک خدای د دې ډېاره خوښ کړی یئ چې هغه ته
 خوشبوئی وسوزوئ او د هغه په عبادت کېنې د خلقو مشري
 وکړئ. (۱۲-۱۳) دا لیویان هلته موجود وؤ: د قُہات د قبیلې،
 د عماسی زوئ محت او د عزریاه زوئ یوایل، د مراری د
 قبیلې، د عبدی زوئ قیس او د یهلل ایل زوئ عزریاه، د
 جیرسون د قبیلې، د زمه زوئ یوآخ او د یوآخ زوئ عدن، د
 ایصفن د قبیلې، سمري او یعی ایل، د آسف د قبیلې، زکریاه
 او متنیاہ، د هیمان د قبیلې، یحی ایل او سمعی، د یدوتون د
 قبیلې، سمعیاه او عزی اېل. (۱۵) دې سړو خپل لیویان راغونډ
 کړل او هغوی ټولو خپل ځانونه پاک کړل. بیا هغوی د مالک
 خدای د کور پاکول شروع کړل، هم هغه شان چې څنگه
 بادشاه حکم کړے وو. هغوی په خپل کار کېنې د مالک
 خدای د اصولو منلو خیال ساتلو. (۱۶) د مالک خدای د کور

مقدس کولو دپاره امامان دننه لاپل او هغوی د مالک خدائ د کور دربار ته هغه هر خه راوویستل کوم چې ناپاک ؤو. لیویانو هغه هر خه د بنار نه بهر د قدرون وادی ته یورل. (۱۷) نو هغوی د اولی میاشتی په وپومی ورخ مقدس کول شروع کړل، نو هم د دې میاشتی په اتمه ورخ هغوی د مالک خدائ د کور د ننوتلو دروازې پورې ورسېدل. بیا هغوی په اته نورو ورخو کبني د مالک خدائ کور پاک کړو او د وپومی میاشتی په شپاړسمه ورخ یې ټول کار ختم کړو.

د مالک خدائ د کور بیا وقف کېدل

(۱۸) لیویان لاپل او حزقیاه بادشاه ته یې دا خبرې وکړې، ”مونږ د مالک خدائ د کور د پاکوالی ټول رسم پوره کړې دے، چې په هغې کبني د سوزېدونکي نذرانو قربان گاه، د مقدسې روتې مېز او د هغې ټول سامان هم شامل دے. (۱۹) مونږ هغه ټول سامان هم واپس راوړے دے چې کوم احاز بادشاه د خپلې بادشاهی په وخت کبني اوړے وو چې کله هغه د خدائ پاک نافرمانه وو او مونږ دا بیا وقف کړے دے. دا هر خه د مالک خدائ د قربان گاه په مخکبني دے.“ (۲۰) نو حزقیاه سحر وختی د بنار مشران سپری راغونډ کړل او هغوی په یو خائ د مالک خدائ کور ته لاپل. (۲۱) د شاهي خاندان او د یهوداه د خلقو د گناه د کفارې دپاره او د مالک خدائ د کور د پاکولو دپاره، هغوی اووه غوی، اووه گیدان، اووه گپوری او اووه چپلی د یوې نذرانې په توگه بوتلل. بادشاه د هارون د اولاد امامانو ته ووئیل چې هغه خناور په قربان گاه باندې قربانی کړئ. (۲۲) امامانو اول غویان حلال

کړل، بیا یې گډان او بیا یې گډوری حلال کړل او د هرې
 قربانۍ وینه یې په قربان‌گاه باندې وشیندله. (۲۳) په آخر کښې
 هغوی بادشاه او نورو عبادت کوونکو له چپلی راوستل، چې
 هغوی خپل لاسونه په دې چپلو باندې کېښودل. (۲۴) امامانو
 بیا چپلی حلال کړل او د دې وینه یې په قربان‌گاه توی کړه
 چې دا د ټولو خلقو د گناه د کفارې نذرانه شی، ځکه چې
 بادشاه حکم کړی وو چې د ټول اسرائیل دپاره سوزېدونکې
 نذرانې او د گناه نذرانې پېش شی. (۲۵) بادشاه په هغه اصولو
 باندې عمل وکړو چې کوم مالک خدای د بادشاه پېغمبر جاد
 او د ناتن پېغمبر په ذریعه داؤد بادشاه ته ښودلی ؤو، هغه د
 مالک خدای په کور کښې د ربابونو او چمتو سره لیویان
 مقرر کړل، (۲۶) دا د موسیقۍ هم هغه شان څیزونه ؤو چې
 څنگه داؤد بادشاه استعمال کړی ؤو. هلته امامان هم د بیگلو
 سره ولاړ ؤو. (۲۷) حزقیاه حکم وکړو چې سوزېدونکې نذرانه
 دې پېش کړی شی، او چې څنگه د نذرانې پېش کېدل شروع
 شول، نو خلقو د مالک خدای ثناء صفت وئیل شروع کړل او
 موسیقارانو د بیگلو او نورو څیزونو غږول شروع کړل. (۲۸)
 هلته چې هر څوک هم وو نو هغوی په عبادت کښې شریک
 شو او ثناء صفت وکړو او نوره موسیقۍ تر هغه وخت پورې
 جاری وه چې ټولې نذرانې وسوزولې شوې. (۲۹) بیا حزقیاه
 بادشاه او ټول خلق ټیټ شول او د خدای پاک عبادت یې
 وکړو. (۳۰) بادشاه د قوم مشرانو لیویانو ته وفرمائیل چې د
 مالک خدای د ثناء صفت هغه سندرې ووايي کومې چې د
 داؤد او د آسف پېغمبر په ذریعه لیکلې شوې وې. نو هر یو د
 لوڼې خوشحالی سره او سندرې وویلې هغوی د خدای پاک
 په وړاندې په زنگونو او ټیټ شول او د هغه عبادت یې وکړو.

(۳۱) حزقیاه خلقو ته وفرمائیل، ”اوس چي تاسو پاک شوی،
 نو د مالک خدای کور ته قربانی او د شکرانی نذرانی راوړی.“
 نو خلقو خپلي قربانی او د شکرانی نذرانی راوړی او چا چي
 غوښتل نو هغوی سوزېدونکي نذرانی هم راوړی. (۳۲) هغوی
 مالک خدای ته د سوزېدونکي نذرانی په توگه اویا غوی، سل
 گډان او دوه سوه گډوری راوستل، (۳۳) هغوی شپږ سوه
 غوی او درې زره گډان هم راوستل چي د خلقو د خوړلو
 دپاره قربانی شی. (۳۴) خو امامان دومره لږ و و چي دا ټول
 ځناور یې نه شول حالولای، نو لیویانو د کار د ختمېدو
 پورې د هغوی مدد کولو تر هغه وخته پورې چي نورو امامانو
 ځانونه پاک کړل. لیویانو د ځان په پاک ساتلو کښي د
 امامانو نه زیات خیال ساتلو. (۳۵) د پوره سوزېدونکو نذرانو
 د پېش کېدو نه علاوه، امامان د هغه وازگي د سوزولو هم
 ذمه وار و و کومه چي د هغه نذرانو نه پېش کړی شوې وه
 چي خلقو خوړلې وه او هغوی د هغه میو د تویولو هم ذمه
 وار و و چي د سوزېدونکي نذرانو سره پېش کړی شوی و و.
 نو داسي د مالک خدای په کور کښي عبادت بیا شروع شو.
 (۳۶) حزقیاه بادشاه او خلق خوشحاله و و، ځکه چي خدای
 پاک د هغوی مدد کړی و و چي هر څه زر زر وشي.

د فسحي د اختر تیارې

(۱) - (۳) نو خلقو په صحیح وخت یعنی په وپرومبی میاشت
 کښي د فسحي اختر ونه کړو، ځکه چي ټولو امامانو ځانونه
 نه و و پاک کړی او ټول خلق په یروشلم کښي نه و و راغونډ
 شوی. نو بادشاه، د هغه آفسران او د یروشلم خلق دې ته

راضی شول چې اختر په دوپمه میاشت کبني وکړی او

بادشاه د يهوداه او اسرائیل ټول خلق راوغوښتل. هغه د

إفرائیم او منسی قبیلو ته خاص اهمیت ورکړو او هغوی ته

یې د دې دعوت خطونه ولېږل چې په یروشلم کبني د مالک

خدای کور ته راشی چې د بنی اسرائیلو د مالک خدای د

درناوی دپاره د فسحې اختر وکړو. (۴) نو دا خبره بادشاه

او نورو خلقو ته ښه ښکاره شوه، (۵) نو هغوی په شمال

کبني د دان نه واخله په جنوب کبني د بیرسبع پورې ټول

اسرائیل له دعوت ورکړو، چې په یروشلم کبني په دومره لوی

شمېر کبني راغونډ شى چې مخکبني نه وی راغونډ شوی او

د قانون په مطابق د فسحې اختر وکړی. (۶) نو پېغام

وړونکی د بادشاه او د هغه د آفسرانو په حکم د دې دعوت

سره ټول يهوداه او اسرائیل ته لاړل، ”اے بنی اسرائیلو، تاسو

د اسور بادشاهانو نه بچ شوی یی چې کله هغوی ملک قبضه

کړی وو. نو اوس مالک خدای ته راوگرځی، کوم چې د

إبراهیم، اسحاق او یعقوب خدای پاک دے او هغه به تاسو ته

راوگرځی. (۷) د خپل پلار نیکه او د خپلوانو په شان مه

جوړپېږی څوک چې د مالک خدای د هغوی د خدای پاک

وفادار نه ؤو. لکه څنگه چې تاسو ته پته ده چې هغوی له یې

سخته سزا ورکړه. (۸) د هغوی په شان ضدی مه جوړپېږی،

خو د مالک خدای تابعداری کوئ. په یروشلم کبني د مالک

خدای کور ته راځی، کوم چې مالک خدای ستاسو خدای

پاک د همپشه دپاره مقدس کړی دے او د هغه عبادت کوئ

نو داسې به د هغه د سخت قهر نه خلاص شی. (۹) که تاسو

مالک خدای ته راوگرځی، نو چا چې ستاسو خپلوان اغوا

کړی دی نو هغوی به ستاسو په خپلوانو باندې رحم وکړی او

هغوی به خپلو کورونو ته بیا راولی. مالک خدای، خدای پاک
 رحمان او رحیم دے او که تاسو هغه ته راوگرخی، نو هغه به
 تاسو قبول کړی.“ (۱۰) پېغام وپرونکی په شمال کښې د زبولون
 قبیلې پورې د افرائیم او منسی قبیلو په علاقې کښې هر یو
 ښار ته لارل، خو خلقو په هغوی پورې خندل او توقې یې
 ورپورې کولې. (۱۱) خو بیا هم د آشر، منسی او د زبولون
 قبیلو خه خلقو عاجزی ښکاره کړه او یروشلم ته لارل. (۱۲)
 خدای پاک د یهوداه خلق هم د دې دپاره متحد کړل چې د
 هغه په مرضی باندې روان شی او د بادشاه او د هغه د
 آفسرانو حکمونه ومنی.

د فسحې اختر کېدل

(۱۳) په دویمه میاشت کښې د خلقو یو لوی شمېر په یروشلم
 کښې راغونډ شو چې د پتیرې روتې اختر وکړی. (۱۴) هغوی
 هغه ټولې قربانگاه واخستلې کومې چې په یروشلم کښې د
 نذرانو د پېش کولو او د خوشبویی د سوزولو دپاره
 استعمالېدلې او د قدرون په وادی کښې یې وغورزولې. (۱۵)
 او د هغه میاشتي په خوارلسمه ورځ هغوی د فسحې اختر د
 قربانۍ دپاره گډوډی حلال کړل. کوم امامان او لیویان چې
 پاک نه وو نو هغوی دومره وشرمېدل چې خپل ځانونه یې
 مالک خدای ته وقف کړل، نو داسې هغوی د مالک خدای په
 کور کښې سوزېدونکې نذرانې پېش کولې شوې. (۱۶) هغوی
 د خدای پاک د خدمتگار موسی د شریعت په مطابق د مالک
 خدای په کور کښې په خپلو ځایونو باندې ودرېدل. لیویانو د
 قربانۍ وینه امامانو له ورکړه، چې هغوی دا په قربانگاه

باندې وشيندله. (۱۷) په دغه مجمه کبني ډېر خلق په اودس کبني نه ؤو، نو په دې وجه هغوى د فسحې اختر گډوړى نه شو حلالولې، نو ليويانو د هغوى دپاره حلال کړل او هغه گډوړى يې مالک خدائ ته وقف کړل. (۱۸) د دې نه علاوه، هغه ډېر کسان کوم چې د افرائيم، منسى، يساکار او زبولون د قبيلو نه راغلي ؤو نو هغوى د پاکوالى رسم نه وو ادا کړې، نو هغوى په غلظه طريقه باندې د فسحې اختر کولو. حزقياہ بادشاه د هغوى دپاره دا دُعا وکړه، (۱۹) ”اے مالکۀ خدایه، زمونږ د پلار نيکۀ خدایه پاکه. د خپل رحم په وجه هغه کسان معاف کړه چې هغوى د زړۀ د اخلاصه ستا عبادت کوى، اگر چې هغوى پاک هم نه دى.“ (۲۰) مالک خدائ د حزقياہ دُعا واورېدله، هغه هغه خلق معاف کړل او هغوى ته يې خۀ نقصان ونۀ رسولو. (۲۱) کوم خلق چې په يروشلم کبني راغونډ شوى ؤو نو هغوى د لوئې خوشحالى سره اووۀ ورځې د پتيرې روتې اختر کولو او ليويانو او امامانو هره ورځ د جذبې سره د مالک خدائ ثناء صفت کولو. (۲۲) حزقياہ د ليويانو دا صفت وکړو ځکه چې هغوى د مالک خدائ په عبادت کبني تکړه ؤو.

دوېم ځل خوشحالى کول

د هغه اوو ورځو نه پس په کومو کبني چې هغوى د مالک خدائ په ثناء صفت کبني قربانى پېش کړې وې، چې کوم د هغوى د پلار نيکۀ خدائ پاک دى، (۲۳) هغوى ټولو دا فېصله وکړه چې اووۀ ورځې به نور اختر کوى. نو هغوى د خوشحالى سره اختر وکړو. (۲۴) حزقياہ بادشاه يو زر غويى

او اووه زره گيدان خلقو له وركړل چې حلال يې كړي او وې خوري او آفسرانو هغوئ له يو زر نور غويي او لس زره گيدان وركړل. نو داسې د پېرو امامانو د پاكوالي رسم ادا شو. (٢٥)

نو دا ټول خوشحاله وو، د يهوداه خلق، امامان، ليويان، هغه خلق چې كوم د شمالي طرف نه راغلي وو او هغه مسافر كوم چې په اسرائيل او يهوداه كښې پاخه دېره شوي وو. (٢٦)

د يروشلم ښار د خوشحالي نه پك وو، حكه چې د داؤد زوي سليمان د وخت نه پس هيڅكله هم داسې نه وو شوي. (٢٧)

امامانو او ليويانو د خلقو دپاره د مالک خدائ برکت وغوښتلو. خدائ پاك په آسمان كښې په خپل كور كښې د هغوئ دعاگانې واورېدلې او قبولې يې كړې.

د حزقياه د مذهبي ژوند اصلاح كول

٣١ (١) د اختر د ختمېدو نه پس، ټول اسرائيليان د يهوداه هر يو ښار ته لاړل، او د كايو ستنې يې ماتې كړې، د اشيري بُت نښې يې راوغورزولې او قربانگاه او علاقائي عبادتخاني يې تباه كړې. هغوئ په باقي ټوله يهوداه كښې، د بنيامين، افرائيم او منسى په علاقو كښې هم دغه شان وكړل، بيا هغوئ ټول كورونو ته راواپس شول. (٢) حزقياه بادشاه د امامانو او ليويانو تنظيم هم بيا جوړ كړو، چې د هغې لاندې هر يو خپلې خاص ذمه واري لرلې. په دې كښې د سوزېدونكو نذرانو او د سلامتې د نذرانو پېش كول، او د مالک خدائ د كور په دروازو كښې ثناء صفت كول او شكر ادا كول هم شامل وو. (٣) هر سحر او هر ماښام به هغه د خپلو رمو او

ڄارو و نه د سوزبدونکي نذرانو دپاره ځناور ورکول او دا
 ځناور به د سبت په ورځ، د نوې مياشتې په اختر کبني او
 چې په نورو اخترونو کبني پېش کېدل، کوم چې د مالک
 خدای په قانون کبني ليکله شوی ؤو. (۴) د دې نه علاوه،
 بادشاه د يروشلم خلقو ته وفرمائيل چې هغه نذرانې راوړي
 چې دا امامانو او ليويانو حق جوړېدو، نو چې داسې هغوی
 هر وخت د مالک خدای قانون ته وقف وي. (۵) چې
 اسرائيليانو څنگه دا حکم واورېدو نو هغوی د خپلو ورومبو
 غلو، میو، د زيتونو تېلو، شاتو او د نور پېداوار تحفي راوړې
 او چې هغوی څه هم لرل د هغې لسمه برخه يې هم راوړه. (۶)
 کوم خلق چې د يهوداه په ښارونو کبني اوسېدل نو هغوی
 ټولو د خپلو څاروو او گڼو، لسمه حصه راوړه او هغوی
 دېرې زياتې تحفي هم راوړې، چې هغه يې مالک خدای خپل
 خدای پاک ته وقف کړې. (۷) په درېمه مياشت کبني د
 تحفو راتل شروع شول او تر ورپسې څلورو مياشتو پورې د
 دې نه دېرې جوړېدل شروع ؤو. (۸) کله چې حزقياه بادشاه
 او د هغه آفسران راغلل او دا لوی دېرې يې وليدل، نو هغوی
 د مالک خدای ثناء صفت وکړو او د خپلو اسرائيليانو صفت
 يې هم وکړو. (۹) بادشاه د امامانو او ليويانو سره د دې
 تحفو په حقله خبره وکړه، (۱۰) او د صدوق د اولاد يو کس،
 مشر امام عزرياه هغه ته ووييل، ”خلقو خپلې تحفي د مالک
 خدای کور ته راوړل شروع کړې دي، نو په دې وجه دا د
 خوراک دپاره کافي دي او د دې نه علاوه دا دېر زيات هم
 دي. دا هر څه مونږ سره ځکه زيات پاتې شوي دي چې
 مالک خدای خپلو خلقو له برکت ورکړې دي.“ (۱۱) د
 بادشاه په حکم هغوی د مالک خدای په کور کبني گودامونه

جوړ کړل (۱۲) او ټولې تُحْفې او لسمې حِصې يې د امانت په توگه کېښودې. هغوی یو لیوی مشر مقرر کړو چې نوم یې کنعنیا ه وو او د هغه ورور سِمْعی یې د هغه مددگار جوړ کړو. (۱۳) دې لسو لیویانو ته د هغوی د اختیار لاندې کار کول حواله شوې وو: یحی ایل، عزیزا ه، نحت، عساهیل، یریموت، یوزبد، الی ایل، اسماکیا ه، محت، او بنایا ه. دا هر څه د حزقیاه بادشاه او د مشر امام عزریا ه د اختیار لاندې شوی ؤو. (۱۴) یو لیوی، د یمنه زوی قورې څوک چې د مالک خدای د کور د نمرخاته طرف ته دروازې مشر څوکیدار وو، هغه د هغه تُحفو د وصولولو او د تقسیمولو مشر وو چې کومې مالک خدای ته پېش کېدلې. (۱۵) په هغه نورو ښارونو کېنې چې چرته امامان اوسېدل، په دې کار کېنې په وفاداری سره دې لیویانو د هغه مدد کولو: عدن، مینامین، یشوع، سمعیا ه، امریا ه او سکانیا ه. هغوی په خپلو لیویانو باندې خوراک په وړو او غټو یو شان تقسیمولو هم هغه شان چې څنگه د هغوی زمه واری وه، (۱۶) خو دا تقسیم د ډلو په مطابق نه وو. هغوی هغه ټولو سپرو له یوه برخه ورکوله چې د هغوی عُمر درې کاله یا د دې نه زیات وو د کومو چې د خپلو عهدو په مطابق د مالک خدای په کور کېنې د هرې ورځې زمه واری لرلې. (۱۷) امامانو ته د ډلو په مطابق زمه واری حواله شوې وې او هغه لیویانو ته د کار د ډلو په مطابق زمه واری حواله شوې وې چې د هغوی عُمر شل کاله یا د دې نه زیات وو. (۱۸) د خپلو ښځو، بچو او خپلو نورو کشرانو سره د هغوی ټولو نومونه لیکلې شوی ؤو، ځکه چې هغوی ته وئیلی شوی ؤو چې هغوی دې د خپلو مقدسو زمه وارو ادا کولو دپاره هر وخت تیار اوسېږي. (۱۹)

کوم امامان چي په هغه بنارونو کښي اوسېدل چي د هارون اولاد ته حواله شوي وو، يا چي د څرن په هغه زمکو کښي اوسېدل چي د دې بنارونو وې، نو هلته يو څو ذمه وار سړي داسي وو چي هغوي به د امامانو په کورنو کښي په ټولو ناريناؤ باندې خوراک تقسيمولو او په هغه هر چا باندې يې هم خوراک تقسيمولو چي د چا نومونه د ليويانو په ډلو کښي ليکلي شوي وو. (۲۰) په ټوله يهوداه کښي، حزقيا ه بادشاه هغه څه کول چي څه صحيح وو او چي په څه باندې مالک خدائ د هغه خدائ پاک رضا کېدو. (۲۱) هغه د مالک خدائ د کور دپاره او د شريعت منلو دپاره چي هر څه هم کړي وو، دا يې د زړه د اخلاصه کړي وو او د خدائ پاک طلبگار وو، نو په دې وجه هغه کامياب وو.

د اسوريانو يروشلم له دهمکي ورکول

۳۲ (۱) د دې واقعو نه پس، چي په کومو کښي حزقيا ه بادشاه په وفاداري سره د مالک خدائ خدمت کړي وو، د اسور بادشاه سينحرب په يهوداه حمله وکړه. هغه د پخو دېوالونو بنارونه محاصره کړل او خپل لښکر له يې حکم ورکړو چي دېوالونه راوغورزوي. (۲) کله چي حزقيا ه ته پته ولگېده چي سينحرب په يروشلم د حملې کولو اراده لري، (۳-۴) نو هغه او د هغه آفسرانو دا فېصله وکړه چي د بنار نه بهر د اوبو لاره بنده کړي دا د دې دپاره چي کله اسوريان يروشلم ته نژدې شي نو هغوي ته به اوبه نه ملاويږي. آفسرانو ډېر خلق روان کړل او ټولې چيني يې بندې کړې، نو داسي د چينو نه نورې اوبه نه بهېدلې. (۵) بادشاه د بنار دفاع داسي

مضبوطه کړه چې د دې دېوال يې مرمت کړل، په دې باندې
 يې برجونه جوړ کړل او بهرنی دېوال يې ورله جوړ کړو. د دې
 نه علاوه، هغه د دفاع هغه ځايونه هم مرمت کړل چې په هغه
 زمکه باندې جوړ و او چې د يروشلم د زړې برخې نمرخاته
 طرف ته پکې کړې شوي و. هغه ډېره زياته وسله او ډالونه
 جوړ کړل. (٦) هغه په خلقو باندې فوجي آفسران مقرر کړل
 او هغوی له يې حکم ورکړو چې د ښار د دروازې سره په
 کولو ځای کېنې راغونډ شي. هغه ورته ووئيل، (٧) ”تکره
 شي او حوصله مضبوطه کړئ او د اسور بادشاه نه او د هغه
 لښکر نه مه یرېږئ چې هغه راروان کړي دے. کوم ذات چې
 زمونږ مل دے نو هغه د هغه نه زيات طاقتور دے. (٨) د
 هغه سره انساني طاقت دے، خو مونږ سره د مالک خدای
 زمونږ خدای پاک شته چې زمونږ مدد وکړي او زمونږ
 جنگونه وکړي.“ د خلقو د خپل بادشاه په دې خبره باندې
 حوصله مضبوطه شوه. (٩) څه موده وروستو، کله چې
 سينحرب او د هغه لښکر تر اوسه پورې په لکيس کېنې وو،
 نو هغه حزقيا ه او د يهوداه هغه خلقو ته چې د هغه سره په
 يروشلم کېنې و او دا پېغام وروپېرلو، (١٠) ”زه د اسور بادشاه
 سينحرب دا وایم چې ستاسو په زړه کېنې څه دی چې تاسو
 به د يروشلم محاصرې ته ټينگ شي؟ (١١) حزقيا ه تاسو ته
 وائی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک به تاسو زمونږ د
 طاقت نه بچ کړي، خو حزقيا ه تاسو دوکه کوی او دې ته به
 مو جوړوی چې د لوږې او تندې نه مړه شي. (١٢) دا هغه
 کس دے چا چې د مالک خدای علاقائی عبادتخاني او
 قربانگاه تباه کړی دی او بيا يې د يهوداه او يروشلم خلقو ته
 ووئيل چې صرف په يوه قربانگاه باندې عبادت وکړئ او

خوشبویی سوزوی. (۱۳) تاسو ته پته نشته څه چې ما او زما پلار نيکه د نورو قومونو په خلقو باندې څه کړی دی؟ د بل یو قوم معبودانو خپل خلق د اسور بادشاه نه بچ کړی دی څه؟ (۱۴) د هغه ټولو ملکونو یو خدای کله هم خپل ملک زمونږ نه بچ کړی دی څه؟ نو بیا تاسو ولې وایئ چې ستاسو خدای تاسو بچ کولای شی؟ (۱۵) نو حزقیاه دې ته مه پرېږدئ چې دوکه مو کړی یا چې په داسې غلطه لار مو بوځی. په هغه باندې اعتبار مه کوئ. د یو قوم خدای هم خپل خلق د اسور د یو بادشاه نه نه دی بچ کړی. نو بې شکه ستاسو دا خدای هم تاسو نه شی بچ کولای. (۱۶) د اسور آفسرانو د مالک خدای، خدای پاک او د مالک خدای خدمت کوونکی حزقیاه په حقله د دې نه هم زیات بدرد ووئیل. (۱۷) بادشاه چې کوم خط لیکلې وو دې خط په مالک خدای د بنی اسرائیلو په خدای پاک پورې ټوټې وکړې. په دې کښې لیکلی ؤو، ”د قومونو خدایانو خپل خلق زما د طاقت نه نه دی بچ کړی او نه به د حزقیاه خدای خپل خلق زما نه بچ کړی.“ (۱۸)

آفسرانو په عبرانی کښې د دې دپاره چغې ووهلې چې د یروشلم هغه خلق ویروی او بې حوصلې یې کړی کوم چې د ښار په دېوال باندې ؤو، نو داسې د ښار قبضه کول به آسان شی. (۱۹) هغوی د یروشلم د خدای پاک په حقله هم هغه شان خبرې وکړې چې د نورو خلقو د خدایانو په حقله یې کولې، د هغه بتانو چې د انسان لاسونو جوړ کړی ؤو. (۲۰) حزقیاه بادشاه او د آموص زوی یسعیاه پېغمبر خدای پاک ته سوال وکړو او هغه ته یې د مدد دپاره فریاد وکړو. (۲۱) مالک خدای یوه فرېسته راولېږله چې هغې د اسور د لښکر فوجیان او آفسران ووژل. نو داسې بادشاه اسور ته واپس

شرمېدلې لارو. يوه ورځ چې كله هغه د خپل خدائ په عبادتخانه كېنې وو، نو د هغه يو څو زامنو هغه په تورو باندې ووهلو او مړې كړو. (۲۲) نو داسې مالک خدائ حزيه بادشاه او د يروشلم خلق د اسور بادشاه سينحرب د زور نه او د هغوى د نورو دشمنانو نه بچ كړل. او هغوى د هر يو قوم سره په امن كېنې ژوند تېرولو. (۲۳) ډېر خلق يروشلم ته راتلل، چې مالک خدائ له يې نذرانې او حزيه له يې تحفې راوړې، نو د هغه وخت نه حزيه د ټولو قومونو په نظر كېنې عزتمند وو.

د حزيه بيمارى او غرور

(۲۴) تقريباً هم هغه وخت حزيه بادشاه بيمار شو او مرگ ته نژدې وو. هغه دُعا وكړه او مالک خدائ ورته يوه نښه وښودله چې هغه به روغ شى. (۲۵) خو حزيه ډېر زيات مغروره وو او د هغه څه شكرپه يې ادا نه كړه چې مالک خدائ د هغه دپاره كړى ؤو، نو په دې وجه د مالک خدائ غصه په هغه، په يهوداه او يروشلم نازله شوه. (۲۶) خو په آخر كېنې حزيه او د يروشلم خلقو خپل ځانونه عاجز كړل، نو ځكه مالک خدائ د حزيه په ژوند كېنې خلقو له سزا ورنه كړه.

د حزيه مال دولت او شان و شوكت

(۲۷) حزيه بادشاه ډېر مالداره شو او هر چا به د هغه عزت كولو. هغه د خپلو سرو زرو، سپينو زرو، قيمتى كانو، مصالحو، پالونو او د نورو قيمتى څيزونو دپاره گودامونه

جوړ کړی ؤو. (۲۸) د دې نه علاوه، هغه د خپلې غلې، میو، زیتونو تېلو دپاره گودامونه، د څاروو دپاره دیرې او د گډو دپاره شپولونه جوړ کړی ؤو. (۲۹) د دې هر څه نه علاوه، خدای پاک هغه له گډې او څاروی ورکړی ؤو او نور دولت یې دومره ډېر ورکړی وو چې هغه ډېر بناړونه جوړ کړل. (۳۰) دا حزقیاه بادشاه وو چې هغه د جیحون د چینو خولې بندې کړې او اوبو له یې یوه لار جوړه کړه چې اوبه د یو سورنگ په ذریعه د یروشلم په دېوالونو کښې دننه یو ځای ته بهیري. حزقیاه چې هر کار کولو نو په هغې کښې کامیابېدو، (۳۱) او چې کله د بابل سفیر د هغه عجیبه واقعي د معلومولو دپاره راغلو چې کومه په هغه ملک کښې شوې وه، نو خدای پاک حزقیاه د دې دپاره یواځې پرېښودو چې د هغه نېت معلوم کړی.

د حزقیاه د بادشاهۍ ختمېدل

(۳۲) حزقیاه بادشاه چې نور هر څه کړی ؤو سره د هغه د نېکو عملونو، دا د آموص زوی یسعیاہ پېغمبر په رویا کښې لیکلې شوی دی چې هغه د یهوداه او اسرائیل د بادشاهانو د تاریخ یوه حصه ده. (۳۳) نو حزقیاه مړ شو او هغه د شاهي اديرې په پاسني حصه کښې ښخ شو. د هغه په مرگ باندې د یهوداه او یروشلم ټولو خلقو هغه له یو لوی عزت ورکړو. د هغه زوی منسی د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د یهوداه بادشاه منسی

۱) منسی دولس کلن وو چي هغه د يهوداه بادشاه

جوړ شو او په يروشلم يې پينځه پنځوس كاله بادشاهي وكړه.

۲) منسی د هغه قومونو هغه حرام كارونه كول كوم چي د

مالِك خُدائ په نظر كښي بد وو. دا هم هغه خلق وو كوم چي

مالِك خُدائ په هغه وخت كښي د هغه ملك نه ويستلي وو

چي كله د هغه خلق مخ په وړاندې تلل. ۳) هغه علاقائي

عبادتخاني بيا جوړې كړې چي كوم د هغه پلار حزقياه تباه

كړي وو. هغه د بعل د عبادت دپاره قربانگاه جوړې كړې، د

اشيريې بُت نښي يې جوړې كړې او د ستورو عبادت يې

وكړو. ۴) هغه د مالِك خُدائ په كور كښي د غېرو قومونو

قربانگاه جوړې كړې، د كوم خائ په حقله چي مالِك خُدائ

فرمائيلي وو چي، ”زما نوم به په يروشلم كښي د همېشه دپاره

پاتي شي.“ ۵) د مالِك خُدائ د كور په دوو دربارونو كښي

هغه د ستورو د عبادت دپاره قربانگاه جوړې كړې. ۶)

هغه د هنوم په وادي كښي خپل زامن د سوزېدونكي نذرانو په

توگه قرباني كړل. هغه د غېبو كارونو او جادو نه كار اخستلو

او قسمت بنودونكو او د فالگرو سره يې مشورې وكړې. هغه

د مالِك خُدائ خلاف لويه گناه وكړه او د هغه غصه يې

راوپاروله. ۷) هغه چي كوم بُت جوړ كړي وو هغه يې

واخستلو او د خُدائ پاك په كور كښي يې ودرولو چي د كوم

په حقله خُدائ پاك داؤد او د هغه زوي سليمان ته فرمائيلي

وو، ”په دې كور كښي او په يروشلم كښي به زه خپل نوم د

همېشه دپاره وساتم كوم ښار چي ما د بني اسرائيلو د ټولو

قبيلو نه خوښ كړي دى. ۸) كه بني اسرائيليان زما ټول

حُكمونه مني او هغه ټول قانون پوره كوي چي زما خدمت

كoonكي موسى هغوي له وركړي دى، نو زه به هغوي نه

پربردڻ ڇي د هغه مُلڪ نه وويستلے شی ڇي کوم ما د
 هغوی پلار نيڪه له ورکړے دے. “ (۹) خو منسی د يهوداه او
 يروشلم خلق بي لاري کړل او هغوی د هغه قومونو نه هم لوئي
 گناهونه وکړل کوم ڇي مالک خدای تباہ کړی ؤو کله ڇي
 بنی اسرائیلیان مخ په وړاندې تلل.

د منسی پشېمانه کېدل

(۱۰) اگر ڇي مالک خدای منسی او د هغه خلقو له خبردارے
 ورکړو، خو هغوی به ورته غور نه نيولو. (۱۱) نو مالک خدای
 د اسور فوجی مشران ولېږل ڇي په يهوداه باندې حمله
 وکړی. او هغوی منسی ونيولو، گنډې يې ورته واچولې او په
 زنجیرونو باندې يې وتړلو او بابل ته يې بوتلو. (۱۲) هغه د
 خپلو مصیبتونو په وجه عاجز شو او مالک خدای، خدای
 پاک ته راوگرځېدو او هغه ته يې د مدد دپاره سوال وکړو.
 (۱۳) خدای پاک د منسی سوال واورېدو او قبول يې کړو او
 هغه يې ولېږلو ڇي يروشلم ته واپس لاړ شی او بيا حکومت
 وکړی. نو منسی ته پته ولگېده ڇي مالک خدای په رښتيا
 خدای پاک دے. (۱۴) د دې نه پس، منسی د داؤد ښار د
 بهرنی دېوال اوچتوالے زیات کړو، د نمرپرېواته په طرف په
 وادی کېښي د جيحون د چشمې نه د کبانو دروازي پورې او
 هم دغه دېوال د عوفل د غر نه هم راتاو وو. هغه د يهوداه د
 پخو دېوالونو په هر يو ښار کېښي يو يو فوجی آفسر مقرر
 کړو. (۱۵) هغه د مالک خدای د کور نه هغه پردی بتان او
 ښي لري کړي کومې ڇي هغه هلته اېښي وې او هغه د غېرو
 قومونو هغه قربان گاه لري کړي کومې ڇي د مالک خدای د

کور په غره او په یروشلم کښې په نورو ځایونو کښې وې، هغه دا ټول څیزونه د ښار نه بهر یوړل او وې غورزول. (۱۶) هغه هغه قربانگاه هم مرمت کړه چرته چې د مالک خدای عبادت کېدو او چې هغه ورباندې د سلامتۍ نذرانې او د شکرانې نذرانې پېش کولې. هغه د یهوداه ټولو خلقو له حکم ورکړو چې د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک عبادت وکړی. (۱۷) اگر چې خلقو په علاقائی عبادتخانو کښې هم قربانۍ پېش کولې، خو هغوی دا صرف مالک خدای ته پېش کولې.

د منسی د بادشاهی ختمېدل

(۱۸) نور هر څه چې منسی کړی و، هغه چې خدای پاک ته کوم سوال کړی وو او د پېغمبرانو هغه پېغامونه چې هغوی د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک په نوم د هغه سره خبرې وکړې، دا هر څه د اسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. (۱۹) د بادشاه دُعا او د خدای پاک د دُعا قبول او د هغه د توبې نه مخکښې د هغه گناهونو حساب کتاب چې هغه کړی و، هغه بد عملونه چې هغه کړی و، علاقائی عبادتخانې او د اشیرې بُت کومې نښې چې هغه جوړې کړې وې او هغه بُتان چې هغه یې عبادت کولو، دا هر څه د پېغمبرانو په تاریخ کښې لیکلې شوی دی. (۲۰) منسی مړ شو او په محل کښې ښخ شو او د هغه زوی امون د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه امون

٢١) امون دوويشت كلن وو چې هغه د يهوداه بادشاه جوړ شو او هغه په يروشلم باندې دوه كاله حكومت وكړو. ٢٢) د خپل پلار منسى په شان هغه هم د مالِك خُدائِ خِلاف گناه وكړه او چې د هغه پلار د كومو بُتانو عبادت كړې وو نو هغه يې هم عبادت وكړو. ٢٣) خو هغه د خپل پلار په شان عاجز نه شو او نه مالِك خُدائِ ته راوگرځېدو، هغه د خپل پلار نه هم زيات گناهگار شو. ٢٤) د امون آفسرانو د هغه خِلاف منصوبه جوړه كړه او په محل كښې يې ووژلو. ٢٥) د يهوداه خلقو د امون قاتلان ووژل او د هغه زوى يوسياه يې بادشاه جوړ كړو.

د يهوداه بادشاه يوسياه

٣٤) ١) يوسياه اته كلن وو چې هغه بادشاه جوړ شو او يو دېرش كاله يې په يروشلم بادشاهى وكړه. ٢) هغه هم هغه كار كولو چې په خه باندې مالِك خُدائِ خوشحاليږدو، هغه د خپل پلار نيکه داؤد په نقش قدم باندې روان وو او هغه د خُدائِ پاك د قانون نه اخوا دېخوا نه اوږېدو.

د يوسياه د غېرو قومونو د عبادت خايونه وړانول

٣) د يوسياه د بادشاهى په اتم كال، چې په كوم وخت كښې هغه لا وږوكې وو، نو هغه د خپل پلار نيکه داؤد خُدائِ پاك عبادت شروع كړو. څلور كاله وروستو هغه علاقائى

عبادتخاني، د اشيري بُت نښي او د نورو ټولو بُتانو تباہ کول شروع کړل. ﴿٤﴾ د هغه د ښودنې لاندې هغه قربان گاه ټوټې ټوټې کړې شوه چرته چې د بعل عبادت کېدو او د دې سره نژدې د خوشبويي قربان گاه راوغورزولې شوې. هغوی د اشيري بُتانو او د نورو ټولو بُتانو نه خاورې جوړې کړې او هغه خاورې يې د هغه خلقو په قبرونو باندې وشيندلې چا چې دې ته قرباني پېش کړې وې. ﴿٥﴾ هغه د بُت پرستو امامانو هډوکي په هغه قربان گاه باندې وسوزول چرته چې هغوی عبادت کړې وو. د دې هر څه کولو په وجه هغه يهوداه او يروشلم بيا پاک کړل. ﴿٦﴾ هغه په ښارونو کېښي او د منسي، اِفرائيم او شمعون او په شمال کېښي د نفتالي پورې هم دغه شان کار وکړو. ﴿٧﴾ د شمالي بادشاهي په ټوله علاقه کېښي هغه قربان گاه او د اشيري بُت نښي ټوټې ټوټې کړې او بُتان يې خاورې کړل او د خوشبويي ټولې قربان گاه يې ټوټې ټوټې کړې. بيا هغه يروشلم ته راواپس شو.

د شريعت د کتاب موندلې کېدل

﴿٨﴾ د هغه د بادشاهي په اتلسم کال، د هغې نه پس چې کله هغه د غېرو قومونو د عبادت نه مالک خُدائ کور او هغه مُلک پاک کړې وو، نو يوسياہ بادشاه دا درې سړي ولېږل چې د مالک خُدائ، خُدائ پاک کور مرمت کړي، د اصلياہ زوی سافن، معسياہ، چې د يروشلم حکمران وو او د يهوآخز زوی يوآخ چې مشر آفسر وو. ﴿٩﴾ کومې پېسې چې ليوې خادمانو د مالک خُدائ کور کېښي راغونډې کړې وې هغه يې مشر امام خَلقياہ له ورکړې. دا د اِفرائيم او منسي او د

شمالی ٽولي بادشاهي نه او د يهوداه، بنيامين او د يروشلم د خلقو نه راغونډې شوې وې. (۱۰) بيا دا پېسې هغه درېو سږو ته حواله شوې چې د مالک خدائ د کور د مرمت مشران ؤو او هغوى دا پېسې دې مزدورانو له ورکړې (۱۱) يعنې ترکانانو او ګلکارانو له چې جوړ شوى کاني او لرګى واخلى او د هغه عمارت په مرمت کښې استعمال شى چې د يهوداه بادشاهانو پرېښى وو چې خراب شى. (۱۲) کومو خلقو چې دا کار کولو هغه ټول محنتى ؤو. د هغوى مشرى دې څلورو ليويانو کوله، د مرارى د قبيلې يحت او عبدياه او د قهات د قبيلې زکرياه او مسلام. ليويان تکړه موسيقاران ؤو. (۱۳) نور ليويان د سامان د وړلو راوړلو او د مختلفو کارونو د کاريګرو مشران ؤو او نورو به حساب کتاب ساتلو او څوکيدارى به يې کوله. (۱۴) کله چې د ګودام نه پېسې ويستلې شوې نو په دې دوران کښې خلقياه د مالک خدائ د شريعت کتاب وموندلو، هغه شريعت چې خدائ پاک موسى له ورکړې وو. (۱۵) هغه سافن منشى ته وفرمائيل، ”ما دلته د مالک خدائ په کور کښې د شريعت کتاب موندلې دى.“ هغه سافن له کتاب ورکړو، (۱۶) او سافن هغه کتاب بادشاه له يوړو. سافن ورته ووئيل، ”تا چې د څه حکم کړې وو نو مونږ هغه هر څه کړى دى. (۱۷) کومې پېسې چې د مالک خدائ په کور کښې اېښودې شوې وې مونږ هغه کاريګرانو او د هغوى مشرانو ته حواله کړې دى.“ (۱۸) بيا هغه ووئيل، ”هغه کتاب دلته ما سره دى چې خلقياه ما له راکړې دى.“ او هغه بادشاه ته د دې تلاوت وکړو. (۱۹) کله چې بادشاه هغه کتاب واورېدو، نو هغه د خفګان نه خپلې جامې وشلولې. (۲۰) او هغه خلقياه، د سافن زوى اخيقام، د ميکاياه

زویٰ عبدون، د دربار منشی سافن او د بادشاه مدد کوونکی
 عسایاه له دا حُکم ورکړو، ﴿۲۱﴾ ”لاږ شی او د مالک خُدای
 سره زما او د هغه خلقو دپاره مشوره وکړی چې هغوی بیا
 هم په اسرائیل او یهوداه کښې پاتې کیری. د دې کتاب
 تعلیمات معلوم کړی. مالک خُدای مونږ ته غصه دے ځکه
 چې زمونږ پلار نیکه د مالک خُدای کلام نه دے منلے او هغه
 کار یې نه دے کړے چې د کوم په حقله دا کتاب فرمائی چې
 خامخا دې وکړے شی.“ ﴿۲۲﴾ د بادشاه په حُکم، خلیقاه او
 نور لارل چې د یوې ښځې سره مشوره وکړی چې نوم یې
 خُده وو، دا پېغمبره د یروشلم په نوې حصه کښې اوسېده. د
 هغې خاوند سلوم، د توقهت زوی او د خسره نمسے وو،
 سلوم د مالک خُدای د کور د چوغو مشر وو. چې څه شوی
 و نو هغوی ورته هغه بیان وکړو، ﴿۲۳﴾ او هغې ورته وویل
 چې واپس بادشاه له لاږ شی او ورته ووائی ﴿۲۴﴾ چې د مالک
 خُدای نه دا پېغام راغلے دے، ”زه به په یروشلم او د دې په
 ټولو خلقو افت راوالم چې په کښې به هغه ټول لعنتونه وی چې
 په هغه کتاب کښې لیکلے شوی دی کوم چې بادشاه ته بیان
 شو. ﴿۲۵﴾ هغوی زه رد کړے یم او نورو معبودانو ته یې
 نذرانې پېش کړې دی او دوی چې دا هر څه کړی دی د هغې
 په وجه یې زما غصه راپارولې ده. زما غصه د یروشلم خلاف
 راوچته شوې ده او دا به کمه نه شی.“ ﴿۲۶﴾ خو د یهوداه هغه
 بادشاه له واپس ورشه چا چې د مالک خُدای سره د مشورې
 دپاره رالېږلے یې او هغه ته ووايه چې، ”مالک خُدای د بنی
 اسرائیلو خُدای پاک د هغه پېغام په حقله داسې فرمائی چې تا
 اوس اوس واورېدو، ﴿۲۷﴾ نو ته پښېمانه شوې او د خُدای
 پاک په حضور کښې دې خپل ځان عاجز کړو، کله چې تا

واوربدل چي هغه د دې خائ او خلقو خلاف خبري وکړي.
 کله چي تا خپل خان زما د وړاندې عاجز کړو او خپلې جامې
 دې وشلولې او زما په حضور کښې وژړل، نو ما ستا دعا
 واوربدله، مالک خدائ فرمائي، ﴿٢٨﴾ او زه چي يروشلم له
 کومه سزا ورکوم هغه به تر هغه وخت پورې نه راخي چي
 ترخو ته مړ شوې نه يې. او زه به تا پرېږدم چي په سلامتې
 سره مړ شي. نو هغه سړي د دې پېغام سره يوسياہ بادشاه
 ته راواپس شول.

د يوسياہ د مالک خدائ سره د لوظ نوي کول

﴿٢٩﴾ يوسياہ بادشاه د يهوداه او يروشلم ټول مشران راغونډ
 کړل، ﴿٣٠﴾ او هغوي په يو خائ د مالک خدائ کور ته لاړل،
 چي امامان او ليويان او ټول خلق، مالداره او غريبانان په
 کښې شامل وو. بادشاه د هغوي ټولو په مخکښې د لوظ د
 هغه کتاب تلاوت وکړو، کوم چي د مالک خدائ په کور
 کښې موندلې شوې وو. ﴿٣١﴾ هغه د شاهي ستنې سره ولاړ
 وو او د مالک خدائ سره يې يو لوظ وکړو چي د هغه
 تابعداري به کوي او د زړه د اخلاصه د هغه قانون او
 حکمونه به مني او هغه مطالبې به پوره کوي کومې چي د دې
 لوظ سره تړلې دي، هم هغه شان چي څنگه په هغه کتاب
 کښې ليکلې شوي دي. ﴿٣٢﴾ هغه د بنيامين خلق او د يروشلم
 خلق هم هغه لوظ ته مجبور کړل. نو د يروشلم خلقو د لوظ
 هغه مطالبې ومنلې کوم لوظ چي هغوي د خپل پلار نيکه
 خدائ پاک سره کړي وو. ﴿٣٣﴾ نو يوسياہ بادشاه هغه ټول
 حرام کاره بتان تباہ کړل کوم چي د اسرائيل په علاقه کښې

ؤو او چي ترخو پورې هغه ژوندې وو، نو هغوی د مالک خدای د هغوی د پلار نیکه خدای پاک نه نه اوږدېدل.

د یوسیاہ د فسحې اختر کول

۳۵ (۱) یوسیاہ بادشاه په یروشلم کښې د مالک خدای د

درناوی دپاره د فسحې اختر وکړو، د وپرومبې میاشتي په

خوارلسمه ورځ هغوی د اختر دپاره گډوډی حلال کړل. (۲)

هغه امامانو ته هغه زمه واری حواله کړې کومې چې هغوی د

مالک خدای په کور کښې کولې او د هغوی حوصله افزائی

یې وکړه چې دا په بنه طریقه کوی. (۳) هغه د بنی اسرائیلو

استاذانو یعنی هغه لیویانو ته هم دا اصول وښودل، چې هغوی

مالک خدای ته وقف شوی ؤو، ”د لوظ صندوق د مالک

خدای په هغه کور کښې کېږدی کوم چې د داؤد زوی سلیمان

بادشاه جوړ کړې دے. تاسو به نور دا یو ځای نه بل ځای ته

نه وړی، خو تاسو به د مالک خدای د خپل خدای پاک او د

هغه د خلقو بنی اسرائیلو خدمت کوئ. (۴) د ډلو په مطابق

او د هغه زمه وارو په مطابق په خپلو ځایونو باندې تیار

وډرېږئ، کومې چې درته داؤد بادشاه او د هغه زوی سلیمان

بادشاه حواله کړی دی، (۵) او خپلو ځانونو له داسې ترتیب

ورکړئ چې تاسو موجود یئ نو چې د بنی اسرائیلو د هر

خاندان مدد وکړئ. (۶) تاسو به د فسحې د اختر گډوډی او

چېلی حلال کړئ. اوس خپل ځانونه پاک کړئ او د دې دپاره

قربانۍ تیارې کړئ چې ستاسو بنی اسرائیلیان هغه اصول

ومنی کوم چې مالک خدای د موسی په ذریعه ښودلی دی.“

(۷) د فسحې د اختر دپاره یوسیاہ بادشاه خلقو له د خپلو

څاروو او رَمو نه دېرش زره گډان، گډوډی او د چپلو بچی او
 درې زره غویي ورکړل. (۸) د هغه آفسرانو په خپله خوښه
 خلقو، امامانو او د لیویانو د استعمال دپاره هم ځناور
 ورکړل. او د مالک خدای د کور مشرانو آفسرانو، مشر امام
 خلیقا، زکریا او یحی ایل امامانو له دوه زره او شپږ سوه
 گډوډی او د چپلو بچی او درې سوه غویي ورکړل چې په
 اختر کښې قربانی شی. (۹) د لیویانو مشرانو، کنعینا، او د
 هغه وروڼه سمعیا او ننتی ایل، او ورسره حسبیا، یعی ایل او
 یوزید پینځه زره گډوډی او د چپلو بچی او پینځه سوه غویي
 لیویانو له ورکړل چې د فسحې په اختر کښې یې قربانی کړی.
 (۱۰) کله چې د فسحې اختر دپاره هر څه تیار شول، نو
 امامان او لیویان د بادشاه د حکم په مطابق په خپلو ځایونو
 ودرېدل. (۱۱) کله چې گډوډی او چپلی حلال کړی شول، نو
 امامانو په قربانگاه باندې وینه وشیندله او لیویانو د هغې نه
 څرمنې وویستلې. (۱۲) بیا هغوی څاروی د سوزېدونکې
 نذرانې دپاره د کورنو د ډلو په مطابق په خلقو باندې تقسیم
 کړل، نو هغوی دا د موسی د شریعت د اصولو په مطابق
 پېش کړل. (۱۳) لیویانو د اصولو په مطابق د فسحې اختر
 قربانی په اور وړتې کړې او مقدسې نذرانې یې په لوبڼو
 کښې، دېگونو او پتیلو کښې ویشولې او غوښه یې زر زر په
 خلقو باندې تقسیم کړه. (۱۴) د دې کېدو نه پس، لیویانو د
 خپل ځان دپاره او د هارون د اولاد امامانو دپاره د غوښې
 بندویست وکړو، ځکه چې امامان د سحر نه واخله تر ماښام
 پورې مصروف ؤو او د قربانو وازگه او هغه څاروی یې
 سوزول چې په پوره توگه سوزولې شول. (۱۵) د لیوی قبیلې
 د آسف د قبیلې دا موسیقاران په هغه ځایونو کښې ؤو کوم

چې هغوی ته د داؤد د اصولو په مطابق حواله شوی ؤو، آسف، هيمان او د بادشاه پېغمبر يدوتون. د مالک خدای د کور د دروازو څوکيدارانو ته د خپلو ځايونو نه د تلو ضرورت نه ؤو، ځکه چې نورو ليويانو د هغوی دپاره د فسحې اختر تيار کړی ؤو. (۱۶) څنگه چې يوسياه بادشاه حکم کړی ؤو نو په هغه ورځ د مالک خدای د عبادت دپاره او د فسحې اختر کولو دپاره او په قربان گاه باندې د سوزېدونکې نذرانې سوزولو دپاره هر څه شوی ؤو. (۱۷) کوم بنی اسرائیلیان چې موجود ؤو نو هغه ټولو اووه ورځې د فسحې اختر او د پتيرې روتې اختر وکړو. (۱۸) د سموئیل پېغمبر د وخت نه د فسحې اختر دغه شان نه ؤو شوی. په پخوانو بادشاهانو کښې يو کس کله هم د فسحې داسې اختر نه ؤو کړی، چې کوم يوسياه بادشاه، امامانو، ليويانو او د يهوداه، اسرائيل او د يروشلم خلقو وکړو. (۱۹) د يوسياه د بادشاهۍ په اتلسم کال داسې وشول.

د يوسياه د بادشاهۍ ختمېدل

(۲۰) کله چې يوسياه بادشاه د مالک خدای کور دپاره دا هر څه وکړل، نو د مصر بادشاه نکوه يو لښکر روان کړو چې د فرات په سيند په کرکميس کښې جنگ وکړی. او يوسياه د هغه خلاف د جنگ کولو دپاره راووتلو، (۲۱) خو نکوه يوسياه له دا پېغام ولېرلو، ”د يهوداه بادشاه دا جنگ چې زه کوم د دې تعلق تا سره نشته. زه تا سره جنگ کولو دپاره نه يم راغلی، زه د خپلو دشمنانو سره د جنگ کولو دپاره راغلی يم او خدای پاک راته فرمايلي دی چې تېز لاړ شه. خدای

پاک زما مل دے، نو زما مخالفت مہ کوہ، گنی ہغہ بہ تا تباہ
 کری۔“ (۲۲) خو خدای پاک چہ د نکوہ فرعون پہ ذریعہ خہ
 وفرمائیل نو یوسیاہ ہغی تہ غور نہ کپنودو، نو ہغہ خپل
 شکل بدل کرو او د مجدو پہ مبدان کبني د جنگ دپارہ لارو.
 (۲۳) د جنگ پہ دوران کبني یوسیاہ بادشاہ د مصریانو پہ
 غشو باندی ولگیدو. ہغہ خپلو نوکرانو لہ حکم ورکرو، ”ما د
 دہی خای نہ بوخی، زہ سخت زخمی شوے یم.“ (۲۴) ہغوی
 ہغہ د خپل جنگی گاپی نہ اوچت کرو او چہ ہلتہ د ہغہ
 کومہ دویمہ جنگی گاپی وہ پہ ہغی کبني پی واچولو او
 یروشلم تہ پی یورو. ہلتہ ہغہ مر شو او پہ شاہی ادیرہ کبني
 بنخ کرے شو. د یهوداہ او یروشلم تولو خلقو د ہغہ پہ مرگ
 باندی د غم ژرا وکرہ. (۲۵) یرمیاہ پغمبر د یوسیاہ بادشاہ
 دپارہ یوہ د غم سندره جوہہ کرہ. نو د اسرائیل پہ ملک کبني
 د سندرغاړو، ناریناؤ او زناناؤ دواړو دا یو رواج جوړ شو،
 چہ کلہ بہ ہغوی د ہغہ دپارہ د غم ژرا کولہ نو دا سندره بہ
 پی وئیلہ. دا سندره د مرثیو پہ کتاب کبني لیکلے شوہ دہ.
 (۲۶) یوسیاہ چہ نور ہر خہ ہم کری وؤ، مالک خدای تہ د
 ہغہ وقف کیدل، د ہغہ د شریعت تابعداری، (۲۷) او د اول نہ
 واخلہ تر آخرہ پورہ د ہغہ تاریخ دا ہر خہ د اسرائیل او
 یهوداہ پہ تاریخ کبني لیکلے شوی دی.

د یهوداہ بادشاہ یہوآخز

۳۶ (۱) د یهوداہ خلقو د یوسیاہ زوی یہوآخز خویش کرو
 او پہ یروشلم کبني پی بادشاہ جوړ کرو. (۲) یہوآخز د
 درویشتو کالو وو چہ ہغہ د یهوداہ بادشاہ شو او درہ

مياشتې يې په يروشلم بادشاهي وکړه. (۳) د مصر بادشاه
نکوه هغه قېدی کړو او د يهوداه خلق يې دې ته مجبور کړل
چې درې زره او څلور سوه کلو سپين زر او څلور دېرش کلو
سره زر محصُول ورکوي. (۴) نکوه الياقيم د يهوداه بادشاه
جوړ کړو چې هغه د يهوآخز ورور وو او د هغه نوم يې
يهويقيم ته بدل کړو. نکوه يهوآخز مصر ته بوتلې وو.

د يهوداه بادشاه يهويقيم

(۵) يهويقيم د پينځويشتو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه
شو او هغه په يروشلم باندې يوولس کاله بادشاهي وکړه. هغه
د مالک خدای خپل خدای پاک خلاف گناه وکړه. (۶) د
بابل بادشاه نبوکدنصر په يهوداه حمله وکړه، يهويقيم يې
ونيولو او بابل ته يې په زنځيرونو کښې بوتلو. (۷) نبوکدنصر
د مالک خدای د کور څه خزاني يورې او په بابل کښې يې په
خپل محل کښې کېښودې. (۸) يهويقيم چې هر څه هم کړي
ؤو، سره د هغه د خرابو رسمونو او چې هغه کوم حرام
کارونه کړي ؤو، هغه د اسرائيل او د يهوداه د بادشاهانو په
تاريخ کښې ليکلې شوي دي. نو د هغه زوی يهوياکين د هغه
نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه يهوياکين

(۹) يهوياکين د اتلسو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه شو
او هغه په يروشلم درې مياشتې او لس ورځې بادشاهي وکړه.
هغه هم د مالک خدای خلاف گناه وکړه. (۱۰) کله چې
سپرلې شو، نو نبوکدنصر بادشاه يهوياکين بابل ته قېدی

بوتلو او د مالک خُداى د کور خزانې يې يوړې. بيا نبوکدنضر د يهوياکين تره صدقياه د يهوداه او يروشلم بادشاه جوړ کړو.

د يهوداه بادشاه صدقياه

۱۱) صدقياه د يوويشتو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه شو او په يروشلم يې يوولس کاله بادشاهى وکړه. ۱۲) هغه د مالک خُداى خلاف گناه وکړه او د يرمياه پېغمبر خبرې يې په عاجزۍ سره وانه وړېدلې، چا چې د مالک خُداى خبرې کولې.

د يروشلم تباھى

۱۳) صدقياه د نبوکدنضر بادشاه خلاف بغاوت وکړو، اگر چې هغه د خُداى پاک په وړاندې دا لوظ کړې وو چې د نبوکدنضر وفادار به وى. هغه د خپل ضد په وجه نه توبه گار کېدو او مالک خُداى، د بنى اسرائيلو خُداى پاک يې خه پرواه نه ساتله. ۱۴) د دې نه علاوه، د يهوداه لار بشوونکى امامان او خلق د بتانو په عبادت کېنې د هغوى نه گېرچاپېره گناهگارو قومونو په نقش قدم باندې روان و او د هغوى په شان حرام کارونه يې وکړل، هغوى د مالک خُداى هغه کور ناپاک کړو کوم چې مالک خُداى په خپله مقدس کړې وو. ۱۵) مالک خُداى د هغوى د پلار نيکه خُداى پاک د خپلو خلقو د خبردارۍ دپاره پېغمبران رالېږل، ځکه چې خُداى پاک غوښتل چې هغوى او خپل کور بچ کړي. ۱۶) خو هغوى د خُداى پاک په پېغام وړونکو پورې توقي وکړې، د

هغوی خبرو ته یې توجو ورنه کړه او د هغه په پېغمبرانو پورې
یې خندا وکړه، تر دې پورې چې د مالک خدای غصه د هغه
د خلقو خلاف دومره زیاته شوه چې د هغې نه د خلاصون لار
نه وه. (۱۷) نو مالک خدای د بابل بادشاه راوستو چې په
هغوی حمله وکړی، تر دې چې د مالک خدای په کور کښې
هم هغه د یهوداه زلمی ووژل. هغه په خوان یا بوډا، په نر یا
بنځه، بیمار یا روغ په هیچا هم رحم نه کولو. خدای پاک
هغوی ټول ورته حواله کړل. (۱۸) د بابل بادشاه د مالک
خدای کور، د دې خزانې او د بادشاه او د هغه د آفسرانو
دولت لوټ کړو او هر څه یې بابل ته یوړل. (۱۹) هغه د مالک
خدای کور او ښار، سره د دې ټولو محلونو او دولت
وسوزولو او د ښار دېوال یې راوغورزولو. (۲۰) هغه ټول
ژوندی پاتې کسان بابل ته بوتلل، چرته چې هغوی او د هغوی
اولاد تر هغې پورې د نوکرانو په توگه د هغه خدمت کولو چې
د فارس حکومت را اوچت شوی نه وو. (۲۱) د یرمیاہ
پېغمبر په ذریعه چې د مالک خدای کوم پېغام اورولے
شوی وو نو هغه پوره شو چې، ”اویا کاله به هغه زمکه شاپره
پرته وی، ځکه چې هغې د سبت آرام نه وو کړی.“

د خورس بنی اسرائیلو له د واپس کېدو حکم ورکول

(۲۲) د فارس د خورس بادشاه د بادشاهی په وپرومبی کال
مالک خدای هغه څه رښتیا کړل چې څه یې د یرمیاہ پېغمبر
په ذریعه فرمائیلى وو. هغه د خورس حوصله افزائی وکړه
چې دا حکم جاری کړی او د خط په شکل کښې د هغه د

بادشاهی هر خائ ته ولپرلے شی او بیان شی: (۲۳) ”دا د
فارس د خورس بادشاه حکم دے. مالک خدائ، د آسمان
خدائ پاک زه په ټوله دنيا باندې حکمران جوړ کرے یم او
ما له پې دا زمه واری راکړې ده چې د هغه دپاره د یروشلم په
یهوداه کبښې یو کور جوړ کریم، نو تاسو ټول څوک چې د
خدائ پاک خلق یئ، هلته خئ او مالک خدائ ستاسو خدائ
پاک دې ستاسو مل شی.“

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699

© یوسفزی ۲۰۱۹ pashtobibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.